

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

64. gadagājums

2021. gada 29. jūnijs

Saturs

EIROPAS PARLAMENTS

2019.–2020. GADA SESIJA

2019. gada 11. decembra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 213, 4.6.2021.

2019. gada 16.–19. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 224, 11.6.2021.

PIENĒMIE TEKSTI

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

2021/C 255/01	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 par darbīgo vielu benfluralīna, dimoksisitrobīna, fluazināma, flutolanīla, mankoceba, mekopropa-P, mepikvata, metirāma, oksamila un piraklostrobīna apstiprinājuma perioda pagarināšanu (D064213/02 – 2019/2925(RSP))	2
2021/C 255/02	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par publisku diskrimināciju un naida runu, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp no LGBTI brīvas zonas (2019/2933(RSP))	7
2021/C 255/03	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par taisnīgu nodokļu politiku digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0 (2019/2901(RSP))	13
2021/C 255/04	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par tiesiskumu Maltā saistībā ar nesenu atklātajiem faktiem <i>Daphne Caruana Galizia</i> slepkavības lietā (2019/2954(RSP))	22
2021/C 255/05	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par ES apputeksnētāju iniciatīvu (2019/2803(RSP))	29

2021/C 255/06	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par veselības un aprūpes digitālās pārveides nodrošināšanu; iedzīvotāju iespēju stiprināšana un veselīgākas sabiedrības veidošana (2019/2804(RSP))	37
Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris		
2021/C 255/07	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par cilvēktiesību, tostarp reliģijas brīvības, pārkāpumiem Burkinafaso (2019/2980(RSP))	45
2021/C 255/08	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Afganistānu, tostarp apgalvojumiem par seksuālu vardarbību pret zēniem Logaras provincē (2019/2981(RSP))	51
2021/C 255/09	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Krievijas likumu par ārvalstu aģentiem (2019/2982(RSP))	54
2021/C 255/10	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Rumānijas 1989. gada decembra revolūcijas 30. gadadienas atceri (2019/2989(RSP))	58
2021/C 255/11	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par uiguru stāvokli Ķīnā (<i>China Cables</i>) (2019/2945(RSP))	60
2021/C 255/12	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par cilvēktiesību un demokrātijas stāvokli Nikaragvā (2019/2978(RSP))	65
2021/C 255/13	Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par neseno protestu vardarbīgo apspiešanu Irānā (2019/2993(RSP))	69

ATZINUMI

Eiropas Parlaments

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

2021/C 255/14	Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret projektu Komisijas regulai, ar kuru attiecībā uz 39. starptautisko grāmatvedības standartu (SGS) un 7. un 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (D064618/01 – 2019/2912(RPS))	72
2021/C 255/15	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra lēmums par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja 2017. finanšu gada pārskatu apstiprināšanu (2019/2909(RSP))	74

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

2021/C 255/16	P9_TA(2019)0085 Makrofinansiālā palīdzība Jordānijai ***I Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par turpmāku makrofinansiālo palīdzību Jordānijas Hāšimītu Karalistei (COM(2019)0411 – C9-0116/2019 – 2019/0192(COD)) P9_TC1-COD(2019)0192 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2019. gada 17. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2020/... par turpmāku makrofinansiālo palīdzību Jordānijas Hāšimītu Karalistei	76
---------------	--	----

2021/C 255/17	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08730/2019 – C9-0018/2019 – 2019/0013(NLE))	77
2021/C 255/18	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lihtenšteinas Firstisti attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas paredzēti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08732/2019 – C9-0019/2019 – 2019/0012(NLE))	78
2021/C 255/19	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par kritērijiem un mehānismiem, ar ko nosaka valsti, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu, par piekļuvi <i>Eurodac</i> tiesībaizsardzības nolūkos (15783/2018 – C9-0025/2019 – 2018/0418(NLE)) .	79
2021/C 255/20	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Zālamana Salu pievienošanas Partnerattiecību pagaidu nolīgumam starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (09405/2019 – C9-0010/2019 – 2019/0099(NLE))	80
2021/C 255/21	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem (COM(2018)0812 – C8-0015/2019 – 2018/0412(CNS))	81
2021/C 255/22	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu (COM(2018)0813 – C8-0016/2019 – 2018/0413(CNS))	88
2021/C 255/23	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu 2013/755/ES (2013. gada 25. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Savienību (“Lēmums par aizjūras asociāciju”) (COM(2019)0359 – C9-0118/2019 – 2019/0162(CNS))	98
2021/C 255/24	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšanu amatā (12451/2019 – C9-0149/2019 – 2019/0817(NLE))	99
2021/C 255/25	Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšanu amatā (13651/2019 – C9-0173/2019 – 2019/0818(NLE))	101

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

2021/C 255/26	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra lēmums par ombuda ievēšanu ((2019/2042(INS))) . . .	103
2021/C 255/27	P9_TA(2019)0097 KLP: finanšu disciplīna no 2021. finanšu gada un elastīgums starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā ***I Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz finanšu disciplīnu no 2021. finanšu gada groza Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un attiecībā uz elastīgumu starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā groza Regulu (ES) Nr. 1307/2013 (COM(2019)0580 – C9-0163/2019 – 2019/0253(COD)) P9_TC1-COD(2019)0253 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2019. gada 18. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/..., ar ko attiecībā uz finanšu disciplīnu no 2021. finanšu gada groza Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un attiecībā uz elastīgumu starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā groza Regulu (ES) Nr. 1307/2013	105
2021/C 255/28	Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gambijas Republiku un Protokolu par minētā partnerattiecību nolīguma īstenošanu (08974/2019 – C9-0106/2019 – 2019/0076(NLE))	106

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- *** Piekrišanas procedūra
- **I Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums
- **II Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums
- ***III Parastā likumdošanas procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir atkarīgs no akta projektā ierosinātā juridiskā pamata.)

Parlamenta grozījumi:

Jaunais teksts ir norādīts **treknā slīprakstā**. Svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■ vai svītrojumu. Aizstātās vietas norādītas, iezīmējot jauno tekstu **treknā slīprakstā** un dzēšot vai svītrojot tekstu, kurš tiek aizstāts.

EIROPAS PARLAMENTS

2019.–2020. GADA SESIJA

2019. gada 11. decembra sēde

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 213, 4.6.2021.

2019. gada 16.–19. decembra sēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 224, 11.6.2021.

PIEŅEMTIE TEKSTI

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2019)0099

Iebildumu izteikšana saskaņā ar 112. pantu: darbīgās vielas, tostarp dimoksistrobīns un mankocebs

Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 par darbīgo vielu benfluralīna, dimoksistrobīna, fluazināma, flutolanīla, mankoceba, mekopropa-P, mepikvata, metirāma, oksamila un piraklostrobīna apstiprinājuma perioda pagarināšanu (D064213/02 – 2019/2925(RSP))

(2021/C 255/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Komisijas īstenošanas regulai, ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 par darbīgo vielu benfluralīna, dimoksistrobīna, fluazināma, flutolanīla, mankoceba, mekopropa-P, mepikvata, metirāma, oksamila un piraklostrobīna apstiprinājuma perioda pagarināšanu (D064213/02),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (¹), un jo īpaši tās 17. panta pirmo daļu un 21. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 11. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/408 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 80. panta 7. punkta īstenošanu un aizstājamo vielu saraksta izveidošanu (²),
- ņemot vērā 11. un 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (³),
- ņemot vērā 2018. gada 13. septembra rezolūciju par augu aizsardzības līdzekļu regulas (EK) Nr. 1107/2009 īstenošanu (⁴),
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 2. un 3. punktu,
- ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,

(¹) OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

(²) OV L 67, 12.3.2015., 18. lpp.

(³) OV L 55, 28.02.2011., 13. lpp.

(⁴) Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0356.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- A. tā kā ar Komisijas Direktīvu 2006/75/EK⁽⁵⁾ dimoksistrobīns 2006. gada 1. oktobrī tika iekļauts Padomes Direktīvas 91/414/EEK⁽⁶⁾ I pielikumā un tiek uzskatīts par apstiprinātu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009;
- B. tā kā dimoksistrobīna apstiprinājuma atjaunošanas procedūra saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 844/2012⁽⁷⁾ tiek īstenota kopš 2013. gada;
- C. tā kā darbīgās vielas dimoksistrobīna apstiprinājuma periods, kam sākotnēji vajadzēja beigties 2016. gada 30. septembrī, jau par 16 mēnešiem ir pagarināts ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1136/2013⁽⁸⁾, pēc tam par vienu gadu — ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/84⁽⁹⁾, vēl par vienu gadu — ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1796⁽¹⁰⁾ un tagad vēl par vienu gadu — ar šo Komisijas īstenošanas regulas projektu, ar ko apstiprinājuma periods tiktu pagarināts līdz 2021. gada 31. janvārim;
- D. tā kā ar Komisijas Direktīvu 2005/72/EK⁽¹¹⁾ mankocebs 2006. gada 1. jūlijā tika iekļauts Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un tiek uzskatīts par apstiprinātu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009;
- E. tā kā mankoceba apstiprinājuma atjaunošanas procedūra saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 844/2012 tiek īstenota kopš 2013. gada;
- F. tā kā darbīgās vielas mankoceba apstiprinājuma periods, kam sākotnēji vajadzēja beigties 2016. gada 30. jūnijā, jau par 19 mēnešiem ir pagarināts ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 762/2013⁽¹²⁾, pēc tam par vienu gadu — ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/84, vēl par vienu gadu — ar Īstenošanas regulu (ES) 2018/1796 un tagad vēl par vienu gadu — ar šo Komisijas īstenošanas regulas projektu, ar ko apstiprinājuma periods tiktu pagarināts līdz 2021. gada 31. janvārim;
- G. tā kā Komisija nesniedz paskaidrojumus par pagarināšanas iemesliem, izņemot šādu norādi: “Ņemot vērā to, ka no pieteikumu iesniedzējiem neatkarīgu iemeslu dēļ šo darbīgo vielu novērtēšana ir aizkavējusies, to apstiprinājuma periodi, visdrīzāk, beigsies, pirms tiks pieņemts lēmums par to atjaunošanu”;
- H. tā kā Regulas (EK) Nr. 1107/2009 mērķis ir nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības un vides augsta līmeņa aizsardzību, vienlaikus saglabājot Savienības lauksaimniecības konkurētspēju; tā kā īpaša uzmanība būtu jāpievērš iedzīvotāju neaizsargātāko grupu, tostarp grūtnieču, zīdaiņu un bērnu, aizsardzībai;

⁽⁵⁾ Komisijas Direktīva 2006/75/EK (2006. gada 11. septembris), ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai tajā iekļautu dimoksistrobīnu kā aktīvo vielu (OV L 248, 12.9.2006., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 844/2012 (2012. gada 18. septembris), ar ko nosaka noteikumus, kas vajadzīgi darbīgo vielu apstiprinājuma atjaunošanas procedūras īstenošanai, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 252, 19.9.2012., 26. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 1136/2013 (2013. gada 12. novembris), ar ko attiecībā uz apstiprinājuma perioda pagarināšanu darbīgajām vielām klotianidīnam, dimoksistrobīnam, oksamilam un petoksamidam groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV L 302, 13.11.2013., 34. lpp.).

⁽⁹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/84 (2018. gada 19. janvāris), ar ko attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām hlorpirifosam, hlorpirifosmetilam, klotianidīnam, vara savienojumiem, dimoksistrobīnam, mankocebam, mekopropam-P, metirāmam, oksamilam, petoksamidam, propikonazolam, propinebam, propizamīdam, piraklostrobīnam un zoksamidam groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV L 16, 20.1.2018., 8. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1796 (2018. gada 20. novembris), ar ko attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām amidosulfuronam, bifenoksam, hlorpirifosam, hlorpirifosmetilam, klofentezīnam, dikambam, difenokonazolam, diflubenzuronam, diflufenikānam, dimoksistrobīnam, fenoksapropam-P, fenpropidīnam, lenacilam, mankocebam, mekopropam-P, metirāmam, nikosulfuronam, oksamilam, piklorāmam, piraklostrobīnam, piriprosifēnam un tritosulfuronam groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV L 294, 21.11.2018., 15. lpp.).

⁽¹¹⁾ Komisijas Direktīva 2005/72/EK (2005. gada 21. oktobris), ar kuru groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai iekļautu kā aktīvās vielas hlorpirifosu, hlorpirifosmetilu, mankocebu, manebu un metiramu (OV L 279, 22.10.2005., 63. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 762/2013 (2013. gada 7. augusts), ar ko groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 attiecībā uz apstiprinājuma periodu pagarināšanu darbīgajām vielām hlorpirifosam, hlorpirifosmetilam, mankocebam, manebam, MCPA, MCPB un metirāmam (OV L 213, 8.8.2013., 14. lpp.).

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- I. tā kā būtu jāpiemēro piesardzības princips un tā kā Regulā (EK) Nr. 1107/2009 ir norādīts, ka vielas būtu jāiekļauj augu aizsardzības līdzekļos tikai tad, ja ir pierādīts to nozīmīgums augkopībā un nav paredzama to kaitīga ietekme uz cilvēku vai dzīvnieku veselību vai nevēlama iedarbība uz vidi;
- J. tā kā Regulā (EK) Nr. 1107/2009 ir noteikts, ka drošuma interesēs darbīgo vielu apstiprinājuma perioda ilgums būtu jāierobežo; tā kā apstiprinājuma periodam vajadzētu būt proporcionālam iespējamajiem riskiem, kas saistīti ar šādu vielu lietošanu, taču minētajos gadījumos ir skaidri redzams, ka šādas proporcionalitātes nav;
- K. tā kā gadījumā, ja ir konstatēta kaitīga ietekme uz veselību, bet attiecībā uz zinātnes atziņām joprojām pastāv nenoteiktība, Komisijai un dalībvalstīm ir iespēja un pienākums rīkoties saskaņā ar piesardzības principu, pieņemot riska pārvaldības pagaidu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzību;
- L. tā kā Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. pantā ir paredzēts, ka Komisija var jebkurā brīdī pārskatīt darbīgās vielas apstiprinājumu, jo īpaši tad, ja, ņemot vērā jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas, tā uzskata, ka ir norādes, ka viela vairs neatbilst 4. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem, un tā kā šī pārskatīšana var novest pie vielas apstiprinājuma atsaukšanas vai grozīšanas;

Īpašības, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus, un reproduktīvajai sistēmai toksiska 1.B kategorijas viela

- M. tā kā 2015. gadā dimoksistrobīns ar Īstenošanas regulu (ES) 2015/408 tika iekļauts "aizstājamo vielu" sarakstā, jo šīs darbīgās vielas akūtā standartdeva (ARfD) ir ievērojami zemāka nekā lielākajai daļai apstiprināto darbīgo vielu to grupās un tā ir uzskatāma par tādu, kam piemīt endokrīnās sistēmas darbības traucējumus izraisošas īpašības, kuras var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus;
- N. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.5. punktu darbīgās vielas nevar apstiprināt, ja tiek uzskatīts, ka tām piemīt endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, kas var izraisīt nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēkiem, ja vien cilvēku saskarsme ar šā augu aizsardzības līdzekļa darbīgo vielu, aizsargvielu vai sinerģistu reālos piedāvātajos apstākļos ir nebūtiska, t. i., līdzekli lieto slēgtās sistēmās vai citos apstākļos, kas nepieļauj kontaktu ar cilvēkiem, un ja attiecīgās darbīgās vielas, aizsargvielas vai sinerģista atliekas pārtikā vai barībā nepārsniedz sākotnējo vērtību, kas noteikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 ⁽¹³⁾ 18. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- O. tā kā Riska novērtēšanas komitejas (RAC) 47. sanāksmē, kas notika 2019. gada 27. februārī, tika nolemts mankocebu klasificēt kā reproduktīvajai sistēmai toksisku 1.B kategorijas vielu;
- P. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1107/2009 II pielikuma 3.6.4. punktu darbīgās vielas nevar apstiprināt, ja tās ir reproduktīvajai sistēmai toksiskas 1.B kategorijas vielas, izņemot gadījumus, kad, pamatojoties uz dokumentētiem pierādījumiem, kas ietverti pieteikumā, darbīgā viela ir vajadzīga, lai novērstu nopietnu apdraudējumu augu veselībai, ko nevar ierobežot ar citiem pieejamiem līdzekļiem, tostarp neķīmiskām metodēm, un šādos gadījumos ir jāveic riska mazināšanas pasākumi, lai nodrošinātu, ka darbīgās vielas iedarbība uz cilvēkiem un vidi ir samazināta līdz minimumam;
- Q. tā kā saskaņā ar mankocebu ir saistīta ar paaugstināto risku saslimt ar Parkinsona slimību, kādam tiek pakļauti lauksaimnieki un citi cilvēki Nīderlandes un Francijas lauku apvidos ⁽¹⁴⁾;
- R. tā kā mankocebs ir divu citu ditiokarbamātu, proti, maneba un cineba, kombinācija, kurus vairs nav atļauts lietot Savienībā, jo tie apdraud cilvēku un vides veselību;

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ <https://www.bnnvara.nl/zembla/artikelen/risico-op-ziekte-van-parkinson-bij-blootstelling-aan-landbouwgif>, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23713084>, <https://academic.oup.com/ije/article/47/1/299/4609336>.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- S. tā kā mankocebs ir ļoti toksisks ūdens organismiem, un pastāv aizdomas, ka tas kaitē cilvēka auglim un var izraisīt alerģiskas ādas reakcijas;
- T. tā kā ir nepieņemami, ka vielas, par ko ir zināms, ka tās atbilst tādu darbīgo vielu izslēgšanas kritērijiem, kuras ir mutagēnas, kancerogēnas un/vai reproduktīvajai sistēmai toksiskas vai kurām piemīt īpašības, kas izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus, un kuras ir radītas cilvēku un vides veselības aizsardzībai, joprojām ir atļautas lietošanai Savienībā, tādējādi apdraudot sabiedrības un vides veselību;
- U. tā kā pieteikumu iesniedzēji var sev par labu izmantot Komisijas darba metodēs iestrādāto automatisko sistēmu, ar ko darbīgo vielu apstiprinājuma periodi tiek tūlīt pagarināti, ja nav pabeigta atkārtota riska novērtēšana, un viņi ar nodomu paildzina atkārtotās novērtēšanas procesu, sniedzot nepilnīgus datus un pieprasot lielākas atkāpes un īpašus nosacījumus, kas rada nepieņemamu risku videi un cilvēku veselībai, jo šīs bīstamās vielas iedarbība pieteikuma izskatīšanas laikā turpinās;
- V. tā kā Parlaments 2018. gada 13. septembra rezolūcijā par Augu aizsardzības līdzekļu regulas (EK) Nr. 1107/2009 īstenošanu aicināja Komisiju un dalībvalstis “nodrošināt, ka apstiprinājuma laikposma pagarināšana uz procedūras laiku, kas paredzēta Regulas 17. pantā, netiks izmantota aktīvām vielām, kas ir mutagēnas, kancerogēnas, reproduktīvajai funkcijai toksiskas un tādējādi ietilpst 1.A vai 1.B kategorijā, vai aktīvām vielām, kuras izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus un ir kaitīgas cilvēku un dzīvnieku veselībai, kā tas konstatēts attiecībā uz tādām vielām kā flumioksazīns, tiakloprīds, hlortolurons un dimoksisstrobīns”;
- W. tā kā Nīderlandes parlaments ir paudis bažas par šo apstiprināšanas periodu pagarināšanu un ir pieprasījis izbeigt tādu vielu apstiprinājuma pagarināšanu, par kurām ir zināms, ka tās rada būtisku apdraudējumu bioloģiskajai daudzveidībai, jo īpaši bitēm un kāmēnēm, vai kuras ir kancerogēnas, mutagēnas, izraisa endokrīnās sistēmas darbības traucējumus vai ir toksiskas reproduktīvajai sistēmai⁽¹⁵⁾,
- X. tā kā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes rīkotās sabiedriskās apspriešanas par mankocebu termiņš bija 2018. gada 28. aprīlis; tā kā, pamatojoties uz informāciju, kas pašlaik pieejama Savienības riska novērtējumā, Nīderlandes Augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu atļaušanas padome (*Ctgb*) lēš, ka ir pieejami pietiekami dati, lai ātri pieņemtu lēmumu par mankoceba apstiprinājuma atjaunošanu vai neatjaunošanu⁽¹⁶⁾,
1. uzskata, ka Komisijas īstenošanas regulas projekts pārsniedz Regulā (EK) Nr. 1107/2009 paredzētās īstenošanas pilnvaras;
 2. uzskata, ka Komisijas īstenošanas regulas projektā netiek ņemts vērā piesardzības princips;
 3. uzskata, ka lēmums pagarināt dimoksisstrobīna un mankoceba apstiprinājuma periodu neatbilst Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktajiem nekaitīguma kritērijiem un nav pamatots nedz ar pierādījumiem, ka šīs vielas var droši izmantot, nedz ar pierādītu steidzamu vajadzību tās izmantot pārtikas ražošanā Savienībā;
 4. aicina Komisiju atsaukt attiecīgās īstenošanas regulas projektu un iesniegt komitejai jaunu projektu, kurā ņemti vērā zinātniskie pierādījumi par visu attiecīgo vielu, jo īpaši dimoksisstrobīna un mankoceba, kaitīgajām īpašībām;
 5. aicina Komisiju nākamajā Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas sanāksmē iesniegt priekšlikumus par dimoksisstrobīna un mankoceba apstiprinājuma perioda nepagarināšanu;
 6. aicina Komisiju iesniegt īstenošanas regulu projektus tikai par tādu vielu apstiprinājuma periodu pagarināšanu, attiecībā uz kurām, ņemot vērā pašreizējās zinātnes atziņas, ir sagaidāms, ka nebūs jānāk klajā ar Komisijas priekšlikumu par apstiprinājuma neatjaunošanu attiecīgajai darbīgajai vielai;

⁽¹⁵⁾ TK 21501-32 Nr. 1176.

⁽¹⁶⁾ TK 27858 Nr. 485.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

7. aicina Komisiju anulēt apstiprinājumus vielām, par kurām pastāv pierādījumi vai pamatotas šaubas, ka tās neatbilst Regulā (EK) Nr. 1107/2009 noteiktajiem nekaitīguma kritērijiem;
 8. aicina dalībvalstis nodrošināt pienācīgu un savlaicīgu to darbīgo vielu apstiprinājuma atkārtotu novērtēšanu, attiecībā uz kurām tās ir datu sniedzējas dalībvalstis, un nodrošināt, lai pēc iespējas drīz tiktu efektīvi novērsti pašreizējie kavējumi;
 9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0101

Publiska diskriminācija un naida runa, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp no LGBTI brīvas zonas**Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par publisku diskrimināciju un naida runu, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp no LGBTI brīvas zonas (2019/2933(RSP))**

(2021/C 255/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citus ANO cilvēktiesību jomā pieņemtos līgumus un tiesību aktus, piemēram, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR), kurus ANO ģenerālasambleja pieņēma 1966. gada 16. decembrī Ņujorkā,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūru,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (turpmāk "Harta"),
- ņemot vērā ANO konvenciju par bērna tiesībām (UNCRC),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 3., 8., 21. un 23. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 207. pantu un Trešās daļas IV un V sadaļu,
- ņemot vērā Hartas 45. pantu,
- ņemot vērā Padome 2013. gadā pieņemtās ES vadlīnijas par to, kā sekmēt un aizsargāt lezbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību izmantošanu,
- ņemot vērā Jogjakartas principus (par starptautisko cilvēktiesību piemērošanu seksuālās orientācijas un dzimtiskās identitātes jomā), kas ir pieņemti 2006. gada novembrī, un 10 minētos principus papildinošos principus (JP+10, papildu principi un valstu pienākums piemērot starptautiskās cilvēktiesības attiecībā uz seksuālo orientāciju, dzimtisko identitāti, dzimumam izpausmi un dzimumpazīmēm), kas ir pieņemti 2017. gada 10. novembrī,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2010. gada 31. marta ieteikumu CM/Rec (2010)5 par pasākumiem, ar kuriem apkaro diskrimināciju seksuālās orientācijas un dzimtiskās identitātes dēļ;
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES ceļvedi homofobijas un ar dzimumorientāciju un dzimumidentitāti saistītas diskriminācijas apkarošanai ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2019–2024) ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp.

⁽²⁾ OV C 93, 24.3.2017., 21. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0129.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā 2019. gada 16. janvāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2017) ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 26. novembra rezolūciju par bērnu tiesībām saistībā ar ANO Konvencijas par bērna tiesībām 30. gadadienu ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 13. februāra rezolūciju par pretreakciju pret sieviešu tiesībām un dzimumu līdztiesību Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 14. novembra rezolūciju par seksuālās izglītības kriminalizāciju Polijā ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā 2018. gada 17. aprīļa rezolūciju par pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanu sievietēm un meitenēm, izmantojot digitālo nozari ⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 17. septembra rezolūciju par Lietuvas likumu par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi ⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras (FRA) 2012. gadā veiktās aptaujas par ES LGBT rezultātus,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju ir pamattiesības, kas ir nostiprinātas Līgumos un Hartā un ir jāievēro vienmēr;
- B. tā kā visas dalībvalstis ir uzņēmušās pienākumus un saistības, kas ir noteiktas starptautiskajās tiesībās un ES līgumos un saskaņā ar kurām pamattiesības ir jāievēro, jāgarantē, jāaizsargā un jāizpilda;
- C. tā kā saskaņā ar pētījumiem, aptaujām un ziņojumiem ⁽¹⁰⁾ visā Eiropas Savienībā patlaban pieaug LGBTI publiskā diskriminācija un pret šo minoritāti vērsta naida runa; tā kā visā Eiropas Savienībā pieaug tādu naida noziegumu skaits, kuru pamatā ir LGBTI fobija; tā kā šie noziegumi ir uzskatāmi par LGBTI pamattiesību pārkāpumu un tā kā varas iestāžu reakcija pārāk bieži joprojām ir neadekvāta;
- D. tā kā LGBTI pamattiesību pārkāpumi ir uzskatāmi par cilvēktiesību ievērošanas Eiropas Savienībā nopietnu apdraudējumu un tā kā minētie pārkāpumi bieži vien ir saistīti ar sieviešu un minoritāšu tiesību pārkāpumiem;
- E. tā kā naida runai, ko pret LGBTI vērš varas iestādes, ir tālejošas sekas, jo tādējādi tiek leģitimizēta tādu apstākļu radīšana visā sabiedrībā, kuros LGBTI tiek vajāti, pakļauti vardarbībai un diskriminēti;
- F. tā kā LGBTI kopienas drošības jautājumu nevar nošķirt no visu to personu drošības, kas dzīvo Eiropā, un minētās drošības pakāpeniska graušana ir visu pamattiesību arvien lielākas ignorēšanas pazīme; tā kā ksenofobiska satura izteikumi sekmē arī aizvien nedrošākas un neizturamākas vides veidošanu no tādu organizāciju un cilvēktiesību aktīvistu viedokļa, kas iestājas par LGBTI tiesībām;
- G. tā kā Eiropas Savienībā un arī ārpus tās ir novērojama pret dzimumu vienlīdzību vērsta pretreakcija, no kuras nepastarpināti cieš LGBTI un sievietes vispār; tā kā šo pretreakciju vēl vairāk uzkurina populisms un galējais ekstrēmisms;

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0032.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0066.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0111.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0058.

⁽⁸⁾ OV C 390, 18.11.2019., 19. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 224 E, 19.8.2010., 18. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pamattiesību ziņojums, FRA, 2019, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2019-fundamental-rights-report-2019_en.pdf; ES LGBT aptauja, FRA; 2019.g., Varavīksnes Eiropa, ILGA-Eiropa, <https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2019>

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- H. tā kā faktiskās vai šķietamās seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes vai dzimumpazīmju stigmatizācija notiek visā Eiropas Savienībā;
- I. tā kā netiek veikta regulāra uzraudzība, reģistrēšana un datu vākšana attiecībā uz naidu un vardarbību pret LGBTI un minēto darbību neveikšana ir pamats satraukumam;
- J. tā kā pārāk daudz LGBTI nauda noziegumi darīti zināmi netiek; tā kā ziņošana ir saistīta ar attiecīgās personas seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes, dzimumpazīmju un dzimuma izpausmes nonākšanas atklātībā risku un bailēm par to izpaušanu;
- K. tā kā lielākajā daļībvalstu vairākumā ir spēkā tiesiskas normas, kas aizliedz diskrimināciju un vardarbību; tā kā to īstenošana tomēr joprojām ir nepietiekama, kā rezultātā LGBTI ir neaizsargāti pret nauda noziegumiem, nauda runu un diskrimināciju, jo īpaši tādās nozarēs kā veselības aizsardzība, izglītība, nodarbinātība un mājoklis;
- L. tā kā daudzie uzbrukumi, kurus varas iestādes veic pret LGBTI, attiecās uz izglītības iestādēm un skolām; tā kā šāda situācija īpaši nelabvēlīgi ietekmē gados jaunos LGBTI;
- M. tā kā seksuālā orientācija un dzimtiskā identitāte skar indivīda tiesības uz privātumu, kuras ir garantētas starptautiskajās, Eiropas un valstu cilvēktiesībās, un tā kā vienlīdzība un nediskriminācija varas iestādēm būtu jāpopularizē⁽¹¹⁾;
- N. tā kā vārda brīvība būtu jāgarantē bezsaistē un tiešsaistē attiecībā uz plašsaziņas līdzekļiem, kultūras organizācijām, nevalstiskajām organizācijām un fiziskajām personām, jo īpaši, ņemot vērā sociālajos tīklo novērojamo satraucošo tendenci LGBTI saturu dzēst un aizliegt;
- O. tā kā pret LGBTI vērstā diskriminācija un vardarbība izpaužas dažādi: daži no neseniem gadījumiem bija, piemēram, homofobiski izteikumi kampaņā par referendumu attiecībā uz ģimenes jēdziena sašaurināšanu Rumānijā, uzbrukumi LGBTI sociālajiem centriem vairākās daļībvalstīs, piemēram, Ungārijā un Slovēnijā, homofobiski izteikumi un nauda runa, kas ir vērstā pret LGBTI un kas nesen tika fiksēti Igaunijā, Spānijā, Apvienotajā Karalistē, Ungārijā un Polijā, jo īpaši saistībā ar vēlēšanām, un tiesību akti, kurus varētu piemērot, lai ierobežotu plašsaziņas līdzekļus, kultūru, izglītību un piekļuvi cita veida saturam veidā, kas nepamatoti samazina vārda brīvību par LGBTI jautājumiem, kā tas, piemēram, ir Lietuvā un Latvijā;
- P. tā kā, sākot ar 2019. gadu Polijā, ir fiksēti vairāk kā 80 gadījumi, kuros reģionu, novadu vai vietējās pašvaldības ir pieņēmušas rezolūcijas, kurās tās sevi pasludina par brīvām no tā sauktās LGBT ideoloģijas vai ir pieņēmušas "Ģimenes tiesību reģionālās hartas", vai šādu hartu galvenās normas, ar kurām jo īpaši tiek diskriminētas vieniņo vecāku un LGBTI ģimenes; tā kā šajās rezolūcijās ir pieprasīts, lai vietējās pašvaldības atturētos no darbībām, ar kurām veicina iecietību pret LGBTI, no finansiāla atbalsta sniegšanas NVO, kuru darbība ir vērstā uz vienlīdzības tiesību popularizēšanu, no diskrimināciju noliedzošas izglītības piedāvāšanas vai no citāda LGBTI paredzēta atbalsta sniegšanas; tā kā no LGBTI brīvu zonu izveide, pat ja tā neparedz fiziskas robežas ieviešanu, ir jāvērtē kā ārkārtīgi diskriminējošs pasākums, kas ierobežo ES iedzīvotāju pārvietošanās brīvību; tā kā minētās rezolūcijas ir uzskatāmas par daļu no plašāka tādu uzbrukumu LGBTI kopienai Polijā konteksta, kas cita starpā izpaužas kā aizvien plašāka nauda runa no publisko amatpersonu un ievēlēto personu, un sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu puses, kā arī uzbrukumi praida gājieniem un izpratnes veicināšanas programmām un pasākumiem, piemēram, Varavīksnes piektdienai, un kā to aizliegšana;
- Q. tā kā saskaņā ar FRA veikto LGBT aptauju⁽¹²⁾ 32 % no respondentiem atbildēja, ka jūtas diskriminēti ar darbu nesaistītās jomās, piemēram, izglītībā; tā kā LGBTI bērnu pašnāvības risks ir augstāks nekā pārējo bērnu vidū; tā kā iekļaujoša izglītība ir galvenais faktors, pateicoties kuram, var nodrošināt skolu vidi, kas ir droša un kurā savu potenciālu var attīstīt

⁽¹¹⁾ ECT lieta S. un Marper / Apvienoto Karalisti, 2008. gada 4. decembris (prasības pieteikums Nr. 30562/04 un 30566/04) 66. p., [https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-90051"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{) Ģenerālvokāta Sharpston 2014. gada 17. jūlija atzinums apvienotajās lietās C-148/13, C-149/13 un C-150/13, 38. un 39. p., <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=%2522gender%2Bidentity%2522&docid=155164&pageIndex=0&doclang=en&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=4735298#ctx1>

⁽¹²⁾ FRA ES LGBT aptauja, rezultātu kopsavilkums, <https://fra.europa.eu/en/publications-and-resources/infographics/eu-lgbt-survey>

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

visi bērni, tajā skatā pie minoritātes piederošie, piemēram, LGBTI bērni un bērni no LGBTI ģimenēm; tā kā galvenie uzbrukumos pret LGBTI cietušie ir bērni un jaunieši, kas dzīvo lauku apvidos un mazākos pilsētu centros, kuros viņi ir īpaši neaizsargāti pret vardarbību un bieži vien saskaras ar atraidījumu un neskaidrību, un tādēļ valstij un vietējo pašvaldību iestādēm vai NVO viņiem ir jāsniedz īpašs atbalsts palīdzība,

- R. tā kā tas, ka daudzās dalībvalstīs nav pieņemti diskrimināciju aizliedzoši tiesību akti, vismarginālāko iedzīvotāju daļu pakļauj diskriminācijas un vardarbības riskam; tā kā horizontālā direktīva par nediskrimināciju šādu aizsardzības trūkumu novērstu, taču tā Padomē nekust ne no vietas jau 11 gadus; tā kā aizsardzības pret tādiem aizspriedumu noziegumiem normatīvais regulējums, kuru pamatā ir seksuālā orientācija un dzimtiskā identitāte, Eiropas Savienībā un daudzās dalībvalstīs iztrūkst;
- S. tā kā var būt, ka cilvēki ir pakļauti daudzkārtīgai un krusteniskai diskriminācijai; tā kā, īstenojot politiku, ar kuru mērķtiecīgi risina kādu vienu diskriminācijas iemeslu, būtu jāpievērš uzmanība tādu konkrētu grupu situācijai, kuras visdrīzāk varētu ciest no daudzkārtējas diskriminācijas, kuras pamatā ir arī vecums, rase, reliģija, seksuālā orientācija, dzimums vai invaliditāte;
- T. tā kā LGBTI ar diskrimināciju un vardarbību saskaras visā pasaulē,
1. atgādina, ka LGBTI tiesības ir pamattiesības un ka ES iestādēm un dalībvalstīm tādēļ ir pienākums ievērot un aizsargāt tās saskaņā ar Līgumiem un Hartu, un starptautiskajām tiesībām;
 2. pauž lielas bažas par to, ka pieaug Eiropas Savienībā pret LGBTI kopienu novērojamo tādu uzbrukumu skaits, kurus izdara valsts, valsts amatpersonas, valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldes un politiķi;
 3. asi nosoda jebkāda veida diskrimināciju pret LGBTI un viņu pamattiesību pārkāpumus, kuros ir vainojamas varas iestādes, ieskaitot naida runu no minēto iestāžu un vēlēto amatpersonu puses saistībā ar vēlēšanām, kā arī nesenos Polijā notikušos no tā sauktās LGBTI ideoloģijas brīvo zonu pasludināšanas gadījumus un aicina Komisiju stingri vērsties pret šādu publisku diskrimināciju;
 4. pauž nožēlu par to, ka LGBTI cieš no iebiedēšanas un aizskārumiem, kas sākas skolā, un mudina Komisiju un dalībvalstis spert konkrētus soļus, lai izbeigtu LGBTI diskrimināciju skolās, kuras rezultātā LGBTI var tikt iebiedēti, viņiem var tikt darīts pāri vai viņi var tikt atstumti, jo īpaši izglītības vidē; apņēmīgi nosoda to, ka dažās dalībvalstīs varas iestādes skolām neļauj pildīt savu pamattiesību veicinātāju un LGBTI aizsardzības lomu, un atgādina, ka skolām ne tikai ir jābūt drošām vietām, bet arī vietām, kurās pastiprināti ievēro un aizsargā visu bērnu pamattiesības; uzsver veselības un seksuālās izglītības nozīmi, jo īpaši attiecībā uz meitenēm un LGBTI jauniešiem, kurus netaisnīgas dzimumu normas ietekmē īpaši; uzsver, ka šādā izglītībā ir jāietver jauniešu izglītošana par attiecībām, kuru pamatā ir dzimumu līdztiesība, piekrišana un savstarpēja cieņa, un ka šāda izglītība būtu veids, kā novērst un apkarot dzimumu stereotipus, LGBTI fobiju un vardarbību dzimuma dēļ;
 5. atgādina, ka LGBTI fobija sporta pasākumos joprojām ir novērojama bieži un ka netiek veikti tās izskausanas pasākumi; aicina dalībvalstis pievērst īpašu uzmanību tam, kā sportā pastāvošā homofobija ietekmē LGBTI jauniešus, lai uzlabotu iekļaušanu un veicinātu izpratni;
 6. aicina Komisiju veikt konkrētus pasākumus, ar kuriem nodrošina visu ģimeņu, tostarp LGBTI ģimeņu, pārvietošanās brīvību, kā tas ir noteikts ES Tiesas 2018. gada jūnijā Coman lietā pieņemtajā spriedumā⁽¹³⁾; aicina dalībvalstis pieņemt tiesību aktus par viendzimuma laulību un partnerību vienlīdzīgu statusu, lai nodrošinātu tiesību uz privāto un ģimenes dzīvi pilnīgu ievērošanu bez diskriminācijas;
 7. ir nobažījies par to, ka pieņemtas spēkā rasisms un ksenofobija; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt darbu paraugprakses apmaiņas jomā un padarīt ciešāku to sadarbību rasisma, ksenofobijas, homofobijas, transfobijas un citu neiecietības veidu apkarošanā, pilnībā iekļaujot pilsonisko sabiedrību, kā arī izmantojot ieguldījumu, ko sniedz attiecīgās ieinteresētās personas, piemēram, FRA;

⁽¹³⁾ ECL:EU:C:2018:385.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

8. nosoda Eiropas Savienībā ik dienas gan bezsaistē, gan tiešsaistē notiekošos naida noziegumu un naida runas gadījumus, kuru pamatā ir rasisms, ksenofobija vai reliģiskā neiecietība, vai aizspriedumi pret personas invaliditāti, seksuālo orientāciju vai dzimtisko identitāti, dzimumpazīmēm vai piederība pie mazākuma, kā arī sociālajos tīklos novērojamo tendenci LGBTI saturu dzēst un aizliegt; pauž nožēlu par to, ka naida runa aizvien vairāk ir dzirdama no atsevišķu varas iestāžu, politisko partiju un plašsaziņas līdzekļu puses; prasa, lai ES, savās iestādēs apkarojot naida runu, sniegtu priekšzīmi; pauž bažas par to, ka internetā aizvien vairāk tiek lietota naida runa, un iesaka dalībvalstīm ieviest vienkāršas procedūras, pamatojoties uz kurām, sabiedrības locekļi varētu ziņot par internetā atklāto naidīga rakstura saturu;

9. pauž bažas par to, ka cietušie par naida noziegumiem neziņo, jo trūkst piemērotu aizsardzības līdzekļu un iestādes dalībvalstīs naida noziegumus pienācīgi neizmeklē un tajos vainojamās personas nenotiesā; aicina dalībvalstis izstrādāt un izplatīt rīkus un mehānismus, ar kuriem ziņo par naida noziegumiem un naida runu, un nodrošināt, ka jebkuru iespējamo naida nozieguma vai naida runas gadījumu efektīvi izmeklē, par to sauc pie atbildības un tajā vainojamās personas tiesā;

10. aicina Komisiju atbalstīt apmācības programmas, kas ir paredzētas tiesībaizsardzības un tiesu iestādēm, kā arī attiecīgajām ES aģentūrām, par diskriminējošas prakses un naida noziegumu novēršanu un apkarošanu;

11. atzīst, ka nevienlīdzība Eiropas Savienībā pilnā apmērā vēl apzināta nav, jo dalībvalstīs nav savākti un pēc dzimuma kritērija nav sadalīti salīdzināmi statistikas dati par vienlīdzību; uzskata, ka šādu datu vākšana dalībvalstīs ir būtiski svarīga, lai izstrādātu jēgpilnas nostādnes par ES tiesību aktu īstenošanu vienlīdzības jomā; aicina Komisiju un Padomi atzīt vajadzību pēc ticamiem un salīdzināmiem datiem par vienlīdzību, kas būtu iedalīti pēc diskriminācijas iemesliem, lai īstenotu diskriminācijas apkarošanas pasākumus un sniegtu informāciju politikas veidotājiem; aicina abas iestādes izstrādāt saskanīgus vienlīdzības datu vākšanas principus, pamatojoties uz pašidentifikāciju, ES datu aizsardzības standartiem un apspriešanos ar attiecīgajām kopienām;

12. nosoda jebkādu diskrimināciju vai vardarbību seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes vai dzimumpazīmju dēļ; mudina Komisiju nākt klajā ar darbības programmu, kas visiem iedzīvotājiem nodrošinātu vienādas tiesības un iespējas un vienlaikus respektētu dalībvalstu kompetenci, kā arī raudzīties, lai tiktu pareizi transponēti un īstenoti ES tiesību akti, kas attiecas uz LGBTI; šajā ziņā atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir izveidojusi tādu darbību sarakstu, ar kurām tiktu veicināta LGBTI līdztiesība, tostarp Komisijas komunikācijas kampaņu par cīņu pret stereotīpiem un par LGBTI pieņemamības sabiedrībā uzlabošanu; mudina Komisiju un dalībvalstis cieši sadarboties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas iestājas par LGBTI tiesībām; aicina Komisiju nodrošināt pienācīgu finansējumu, lai atbalstītu šādas organizācijas, kas darbojas valsts un vietējā līmenī, jo īpaši, izmantojot programmu "Tiesības un vērtības"; norāda, ka FRA veiktā izpēte uz vietas apliecina, ka publiskās amatpersonas ES tiesību aktus un politiku uzskata par galveno virzītājspēku, kas atbalsta valstu centienus veicināt LGBTI līdztiesību;

13. atgādina par ECT judikatūru, kas attiecas uz LGBTI tiesībām; aicina Komisiju un dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi pamattiesību aizsardzības jomā un mudina dalībvalstis pilnībā informēt LGBTI par viņu tiesībām;

14. atkārtoti prasa izveidot visaptverošu, pastāvīgu un objektīvu ES demokrātijas, tiesiskas valsts principa un pamattiesību ievērošanas mehānismu, kas ietvertu arī LGBTI tiesību aizsardzību; uzsver, ka vajadzība pēc šāda mehānisma tagad ir samilzusi kā jebkad agrāk; atkārtoti uzsver nepieciešamību objektīvi un regulāri novērtēt situāciju visās dalībvalstīs no tiesiskas valsts, demokrātijas un pamattiesību viedokļa un aicina Komisiju uzraudzīt pamattiesību pārkāpumus tās izsludinātā tiesiskas valsts principa pārskatīšanas cikla ietvaros;

15. aicina Komisiju un Padomi izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus un procedūras, lai nodrošinātu Līgumu principu un vērtību pilnīgu un pareizu piemērošanu, piemēram, pienākuma neizpildes procedūras, budžeta procedūras, tiesiskas valsts principa mehānismu un 7. panta procedūru, tostarp tās, kas jau tiek īstenotas;

16. aicina Komisiju novērtēt, vai no LGBTI brīvo zonu izveide ir vērtējama kā pārvietošanās un uzturēšanās brīvības Eiropas Savienībā pārkāpums, kas ir pretējs LES 3. panta 2. punktam, LESD 21. pantam, LESD Trešās daļas IV un V sadaļai un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. pantam; aicina Komisiju novērtēt, vai Polija nav izpildījusi Līgumos noteiktās saistības un vai tai par šo jautājumu nebūtu jāsniedz pamatots atzinums saskaņā ar LESD 258. pantu;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

17. aicina Komisiju uzraudzīt visu ES finansējuma plūsmu, tostarp ES strukturālo un investīciju fondu, izmantošanu un izmantot regulārus dialogus ar valstu, reģionālajām un vietējām pašvaldībām, lai ieinteresētajām personām atgādinātu par viņu apņemšanos nepieļaut diskrimināciju un par to, ka šādus fondus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot diskriminējošiem mērķiem; aicina Komisiju veikt konkrētus pasākumus, ar kuriem novērš nepārprotamus un tiešus diskriminācijas nepieļaušanas noteikumu pārkāpumus, jo īpaši īstenojot Direktīvā 2000/78/EK noteikto aizliegumu vietējo pašvaldību domēm izdot diskriminējošas normas, pieņemot noteikumus, kas ir pretēji LGBTI tiesībām;
18. atkārtoti aicina Komisiju pieņemt ES LGBTI stratēģiju, kurā būtu ņemtas vērā Parlamenta iepriekšējās prasības, nodrošinot pēctecību un iepriekšējās Komisijas darba turpinājuma stingru uzraudzību, un klāt pievienot tādu pasākumu sarakstu, ar kuriem veicina LGBTI līdztiesību;
19. aicina Komisiju par prioritāti noteikt ikvienas personas vienlīdzīgas un stipras tiesiskās aizsardzības efektīvu nodrošināšanu pret diskrimināciju visu LESD 19. pantā minēto iemeslu dēļ; aicina Padomi nekavējoties atbloķēt un pabeigt sarunas par horizontālo direktīvu attiecībā uz nediskrimināciju un atzinīgi vērtē Komisijas jaunās, šajā jomā izdarītās apņemšanās;
20. aicina Komisiju turpināt sadarbību ar dalībvalstīm, lai uzlabotu tādu noziegumu izmeklēšanu, kurus diktē naidis, piemēram, noziegumi, kuru pamatā ir LGBTI fobija, un vairāk atbalstītu cietušos; konstatē, ka dažas dalībvalstis, īstenojot ES pamatlēmumu par krimināltiesību izmantošanu cīņā pret noteiktiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm, ir paplašinājušas aizsardzības subjektu loku, to piemērojot arī personām, kuras ir cietušas no diskriminācijas citu iemeslu dēļ, piemēram, seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes vai dzimumpazīmju dēļ, un šādu aizsargājamo personu loka paplašināšanu iesaka arī citām dalībvalstīm; atkārtoti aicina Komisiju pēc ietekmes novērtēšanas pārskatīt patlaban spēkā esošo pamatlēmumu, lai tajā iekļautu naida kurināšanu dzimuma, seksuālās orientācijas, dzimtiskās identitātes un dzimumpazīmju dēļ;
21. aicina Reģionu komiteju kā ES vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvi savas kompetences ietvaros apsvērt iespēju rīkoties, lai reaģētu uz to, ka Polijā tiek veidotas teritorijas, kuras ir pasludinātas par brīvām no tā saucamās LGBT ideoloģijas;
22. atbalsta ES darbu, ko tā veic savā ārējā darbībā, aizstāvot un veicinot cilvēktiesības, tostarp LGBTI tiesības; aicina drīzumā gaidāmajā ES Rīcības plānā cilvēktiesību un demokrātijas jomā saglabāt tās stingro apņemšanos un pastiprināti pievērsties LGBTI jautājumiem nākamajos piecos gados, kā tā to jau darīja laikposmā no 2015. līdz 2019. gadam;
23. aicina visas dalībvalstis pildīt to pienākumu aizsargāt visu ES pilsoņu, tostarp LGBTI, pamattiesības un pamatbrīvības valsts un vietējā līmenī — bez izņēmumiem; aicina dalībvalstis veikt pozitīvus pasākumus, lai uzlabotu LGBTI kopienas pieņemamību sabiedrībā;
24. aicina Poliju saskaņā ar tās tiesību aktiem, kā arī tās saistībām, kuras tai izriet no ES un starptautiskajām tiesībām, stingri nosodīt LGBTI diskrimināciju, tostarp gadījumos, kad diskriminācijas avots ir vietējās pašvaldības, un atsaukt rezolūcijas, kas ir vērstas pret LGBTI tiesībām, tostarp vietējās normas, ar kurām apkaro LGBTI ideoloģiju;
25. nosoda tiesību aktu par nepilngadīgajiem pieejamo informāciju ļaunprātīgu izmantošanu, jo īpaši izglītības un plašsaziņas līdzekļu jomā, lai cenzētu ar LGBT saistītu saturu un materiālus, jo sevišķi Likuma par nepilngadīgo aizsardzību pret publiskas informācijas kaitīgo ietekmi Lietuvā 4. panta 2. punkta 16. apakšpunktu un Izglītības likuma Latvijā 10. panta 1. punktu; aicina dalībvalstis minētos tiesību aktus grozīt, lai panāktu pilnīgu atbilstību ES un starptautiskajās tiesībās nostiprinātajām pamattiesībām; aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošina minēto atbilstību;
26. aicina visas dalībvalstis uzraudzīt varas iestāžu un vēlēto amatpersonu naida runu vispār un jo īpaši vietējo, reģionālo un valsts līmeņa vēlēšanu laikā, un veikt stingrus un konkrētus tās apkarošanas pasākumus un noteikt sankcijas pret to;
27. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt šajā rezolūcijā minēto dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Padomei, Komisijai un Reģionu komitejai.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0102

Taisnīga nodokļu politika digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0**Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par taisnīgu nodokļu politiku digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0 (2019/2901(RSP))**

(2021/C 255/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. un 13. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 107., 108., 113., 115. un 116. pantu,
- ņemot vērā ESAO 2015. gada oktobra BEPS rīcības plānu un jo īpaši tā 1. darbību,
- ņemot vērā ESAO 2019. gada 29. maija darba programmu konsensa risinājuma izstrādei attiecībā uz izaicinājumiem nodokļu jomā, kas izriet no ekonomikas digitalizācijas,
- ņemot vērā attiecīgi ESAO 2019. gada 9. oktobra un 2019. gada 8. novembra sabiedriskās apspriešanas dokumentus “Sekretariāta priekšlikums vienotai pieejai saskaņā ar pirmo pīlāru” un “Globālais priekšlikums pret nodokļu bāzes samazināšanu (*GloBE*) — otrais pīlārs” (abi ESAO sekretariāta priekšlikumi),
- ņemot vērā TAXE komitejas 2015. gada 25. novembra rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽¹⁾, TAX2 komitejas 2016. gada 6. jūlija rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem ⁽²⁾, PANA komitejas 2017. gada 13. decembra ieteikumu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ⁽³⁾ un TAX3 komitejas 2019. gada 26. marta rezolūciju par finanšu noziegumiem, nodokļu nemaksāšanu un nodokļu apiešanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 16. decembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas turpmākos pasākumus saistībā ar katru no iepriekš minētajām Eiropas Parlamenta rezolūcijām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā rezultātus, kas gūti dažādu G7, G8 un G20 samitos par starptautiskiem nodokļu jautājumiem,
- ņemot vērā Starptautiskā Valūtas fonda politikas dokumentu “*Corporate Taxation in the Global Economy*” (“Uzņēmumu aplikšana ar nodokļiem pasaules ekonomikā”) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 366, 27.10.2017., 51. lpp.

⁽²⁾ OV C 101, 16.3.2018., 79. lpp.

⁽³⁾ OV C 369, 11.10.2018., 132. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0240.

⁽⁵⁾ OV C 399, 24.11.2017., 74. lpp.

⁽⁶⁾ Kopīgie turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta (ECON) rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par uzņēmumu ienākuma nodokļa politikas pārredzamības, koordinācijas un konverģences veicināšanu Savienībā un Eiropas Parlamenta (TAXE) rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem, ko Komisija pieņēma 2016. gada 16. martā, turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta (TAX2) rezolūciju par nodokļu nolēmumiem un citiem rakstura vai ietekmes ziņā līdzīgiem pasākumiem, ko Komisija pieņēma 2016. gada 16. novembrī, un turpmākie pasākumi saistībā ar Eiropas Parlamenta (PANA) 2017. gada 12. decembra nenormatīvo rezolūciju saistībā ar Eiropas Parlamenta ieteikuma projektu Padomei un Komisijai pēc izmeklēšanas saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ko Komisija pieņēma 2018. gada aprīlī.

⁽⁷⁾ Politikas dokuments Nr. 19/007, Starptautiskais Valūtas fonds, 10.3.2019.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā daudzus pētnieciskās žurnālistikas atklājumus, piemēram, *LuxLeaks*, “Panamas dokumentus”, “Paradīzes dokumentus” un pavisam nesen — *cum-ex* skandālus, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas gadījumus, kuros jo īpaši iesaistītas bankas Dānijā, Igaunijā, Vācijā, Latvijā, Nīderlandē un Apvienotajā Karalistē,
- ņemot vērā pētījumu “*Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies*” (“Digitalizācijas ietekme uz starptautiskajiem nodokļu jautājumiem: problēmas un risinājumi”) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas pētījumus par agresīvas nodokļu plānošanas rādītājiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā pierādījumus, ko TAX3 komiteja ieguvusi, organizējot 34 uzklaušīšanas sanāksmes ar ekspertiem vai viedokļu apmaiņas ar komisāriem un ministriem, kā arī pierādījumus, kas iegūti, apmeklējot ASV, Latviju, Menas salu, Igauniju un Dāniju,
- ņemot vērā modernizēto un uzlaboto uzņēmumu ienākuma nodokļa satvaru, kas ieviests šajā sasaukumā, it īpaši Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvas (ATADI ⁽¹⁰⁾ un ATAD II ⁽¹¹⁾), kā arī
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumus, kas vēl nav pieņemti, īpaši priekšlikumus par kopējo (konsolidēto) uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) ⁽¹²⁾, priekšlikumu kopumu par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā ⁽¹³⁾, kā arī priekšlikumu par publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti (CBCR) ⁽¹⁴⁾, kā arī Parlamenta nostāju attiecībā uz šiem priekšlikumiem,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju 1997. gada 1. decembrī pieņemto rezolūciju par rīcības kodeksu uzņēmējdarbības nodokļu jomā ⁽¹⁵⁾ un Rīcības kodeksa jautājumu grupas (uzņēmējdarbības nodokļi) regulāros ziņojumus Ekonomikas un finanšu padomei,
- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 21. marta paziņojumu par jaunām ES tiesību aktu prasībām attiecībā uz nodokļu apiešanu, kas īpaši reglamentē finansēšanas un ieguldījumu darbības (C(2018)1756),
- ņemot vērā Komisijas veikto izmeklēšanu un pieņemtos lēmumus valsts atbalsta jomā ⁽¹⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2016. gada 28. janvāra paziņojumu par ārējo stratēģiju faktiskai nodokļu uzlikšanai (COM(2016)0024), kurā Komisija aicina ES rādīt piemēru,

⁽⁸⁾ Hadzhieva, E., *Impact of Digitalisation on International Tax Matters: Challenges and Remedies* Eiropas Parlaments, Iekšpolitikas ģenerāldirektorāts, Ekonomikas, zinātnes un dzīves kvalitātes politikas departaments, 2019. gada februāris.

⁽⁹⁾ “*Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators – Final Report*” (“Pētījums par agresīvas nodokļu plānošanas struktūrām un rādītājiem — galīgais ziņojums”) (Nodokļu dokuments Nr. 61, 2016. gada 27. janvāris); “*The Impact of Tax Planning on Forward-Looking Effective Tax Rates*” (“Nodokļu plānošanas ietekme uz tālejošām un efektīvām nodokļu likmēm”) (Nodokļu dokuments Nr. 64, 2016. gada 25. oktobris) un “*Aggressive tax planning indicators – Final Report*” (“Agresīvas nodokļu plānošanas rādītāji — galīgais ziņojums”) (Nodokļu dokuments Nr. 71, 2018. gada 7. marts).

⁽¹⁰⁾ Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/952 (2017. gada 29. maijs), ar ko attiecībā uz hibrīdatbilstībām ar trešām valstīm groza Direktīvu (ES) 2016/1164, OV L 144, 7.6.2017., 1. lpp.

⁽¹²⁾ 2016. gada 25. oktobra priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KUINB) (COM(2016)0685) un 2016. gada 25. oktobra priekšlikums par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) (COM(2016)0683).

⁽¹³⁾ Šis dokumentu kopums ietver Komisijas 2018. gada 21. marta paziņojumu “Laiks izveidot modernu, taisnīgu un efektīvu nodokļu standartu digitālajai ekonomikai” (COM(2018)0146), 2018. gada 21. marta priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko paredz noteikumus par uzņēmumu nodokļa uzlikšanu nozīmīgas digitālas klātbūtnes gadījumā (COM(2018)0147), 2018. gada 21. marta priekšlikumu Padomes direktīvai par digitālo pakalpojumu nodokļa kopējo sistēmu attiecībā uz ieņēmumiem, ko rada konkrētu digitālo pakalpojumu sniegšana (COM(2018)0148), kā arī Komisijas 2018. gada 21. marta ieteikumu par uzņēmumu nodokļa uzlikšanu nozīmīgas digitālas klātbūtnes gadījumā (C(2018)1650).

⁽¹⁴⁾ 2016. gada 12. aprīļa priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz ienākuma nodokļa informācijas atklāšanu, ko veic konkrēti uzņēmumi un filiāles (COM(2016)0198).

⁽¹⁵⁾ OV C 2, 6.1.1998., 2. lpp.

⁽¹⁶⁾ Saistībā ar uzņēmumiem *Fiat*, *Starbucks* un Beļģijā pieņemto spriedumu par virs spēļu, kā arī par lēmumiem uzsākt izmeklēšanu saistībā ar valsts atbalstu uzņēmumiem *McDonald's*, *Apple* un *Amazon*.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā Padomes 2017. gada 5. decembra secinājumus par ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas,
 - ņemot vērā prezidentvalsts 2019. gada 28. oktobra paziņojumu par pašreizējo stāvokli attiecībā uz nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā,
 - ņemot vērā 2015. gada 8. jūlija rezolūciju par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu kā sarežģītiem jautājumiem, kas risināmi saistībā ar pārvaldību, sociālo aizsardzību un attīstību jaunattīstības valstīs⁽¹⁷⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2019. gada 15. janvāra paziņojumu “Virzība uz efektīvāku un demokrātiskāku lēmumu pieņemšanu ES nodokļu politikā” (COM(2019)0008),
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja izpildvietnieces, kas atbild par digitālajam laikmetam gatavu Eiropu, priekšsēdētāja izpildvietnieka, kurš atbild par ekonomiku, kas darbojas cilvēku labā, un Ekonomisko un monetāro lietu un euro komisāra vēstules un uzklausīšanas⁽¹⁸⁾,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par taisnīgu nodokļu politiku digitalizētā un globalizētā ekonomikā: BEPS 2.0 (O-000040/2019 – B9-0060/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā pašreizējie starptautiskie uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumi var būt nefunkcionāli un, iespējams, tie jāatjaunina, jo ir spēkā jau no 20. gadsimta sākuma un nav paredzēti digitālās ekonomikas problēmu risināšanai, kā rezultātā valstīm jāveic vienpusēji pasākumi šo problēmu risināšanai;
- B. tā kā pēc 2009.–2008. gada finanšu krīzes un vairākiem žurnālistu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju atklājumiem par izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu, nodokļu apiešanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju G20 valstīs vienotās šos jautājumus risināt pasaules mērogā ESAO līmenī, izmantojot nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (BEPS) projektu, kā rezultātā ir izstrādāts BEPS rīcības plāns; tā kā ESAO BEPS noteikumu piemērošanā ir vērojami dažādi valstu iesaistes un apņemšanās līmeņi;
- C. tā kā BEPS rīcības plānam izdevās panākt vispārēju vienprātību daudzos aspektos, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu apiešanu; tomēr netika panākta vienošanās par to, kā risināt nodokļu problēmas, ko rada ekonomikas digitalizācija, tāpēc tika īstenots BEPS 1. rīcības pasākums — sagatavots 2015. gada galīgais ziņojums;
- D. tā kā Eiropas Parlaments savās TAXE, TAX2, TAX3 un PANA rezolūcijās, kā arī savā atzinumā par kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi ir vairākkārt aicinājis reformēt starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu, lai novērstu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu un problēmas saistībā ar nodokļu uzlikšanu digitālajai ekonomikā, un ir aicinājis Komisiju un dalībvalstis vienoties par kopīgu Eiropas nostāju ESAO/G20 līmenī vai rīkoties ES līmenī, ja nav iespējams panākt starptautisku nolīgumu;
- E. tā kā 2018. gadā notiekošajās sarunās par starptautiska nolīguma noslēgšanu Komisija nāca klajā ar diviem priekšlikumiem par nodokļu uzlikšanu digitālajā ekonomikā; tā kā Eiropas Parlaments atbalstīja abus šos priekšlikumus, bet Padomē tos nepieņēma dažu dalībvalstu pretestības dēļ, kas neļāva panākt vienprātīgu vienošanos: īstermiņa risinājums, ar ko ievieš digitālo pakalpojumu nodokli (DPN), un ilgtermiņa risinājums, ar kuru nozīmīgu digitālo klātbūtni (NDK) definē kā saikni ar uzņēmumu aplikšanu ar nodokļiem un ar kuru būtu jāaizstāj DPN;
- F. tā kā saskaņā ar G20 valstu finanšu ministru 2017. gada martā piešķirtajām pilnvarām ESAO/G20 BEPS jomā izveidotais iekļaujošais satvars (IES), kas darbojas ar digitālās ekonomikas darba grupas starpniecību, 2018. gada martā nāca klajā ar starpposma ziņojumu “Digitalizācijas radītās nodokļu problēmas”;

⁽¹⁷⁾ OV C 265, 11.8.2017., 59. lpp.

⁽¹⁸⁾ Eiropas Komisijas priekšsēdētāja izpildvietnieces *Margrethe Vestager*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja izpildvietnieka *Valda Dombrovska* un komisāra *Paolo Gentiloni* uzklausīšanas stenogrammas, kas pieejamas tīmekļa vietnē: <https://www.europarl.europa.eu/news/en/hearings2019/commission-hearings-2019>.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- G. tā kā 2019. gada maijā IES pieņēma vienprātības panākšanai izstrādātu darba programmu, ko apstiprināja G20, ar mērķi panākt vienošanos līdz 2020. gada beigām;
- H. tā kā IES ierosināja sagrupēt dalībnieku iesniegtos priekšlikumus ar digitalizāciju saistīto problēmu risināšanai divos pīlāros: pirmais pīlārs nosaka jaunu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu, izmantojot jaunus peļņas sadales un piesaistes noteikumus, un otrais pīlārs risina atlikušos BEPS jautājumus, ieviešot pasākumus ar mērķi nodrošināt minimālo nodokļu līmeni;
- I. tā kā ESAO sekretariāts 2019. gada 9. oktobrī sāka sabiedrisko apspriešanu, pamatojoties uz tās priekšlikumu par vienotu pieeju, lai panāktu vienprātību par trim pirmajā pīlārā izklāstītajām alternatīvām; tā kā G20⁽¹⁹⁾ 2019. gada 18. oktobrī atzinīgi novērtēja ESAO sekretariāta centienus veicināt 1. pīlārā ierosināto vienoto pieeju, bet oficiāli neatbalstīja šo priekšlikumu; tā kā ESAO sekretariāts 2019. gada 8. novembrī uzsāka sabiedrisko apspriešanu par otrajā pīlārā ierosināto *GloBE* priekšlikumu;
- J. tā kā taisnīga un efektīva nodokļu sistēma ir būtiska, lai novērstu nevienlīdzību un nodrošinātu noteiktību un stabilitāti, kas ir konkurētspējas priekšnosacījums, kā arī vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; tā kā taisnīga un efektīva nodokļu sistēma ir būtiska arī dalībvalstīm, lai garantētu nodokļu ieņēmumus, ļaujot tām īstenot pārdomātu politiku, kas savukārt nāk par labu visai ES, palielinot stabilitāti;
- K. tā kā nominālās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes ES līmenī ir samazinājušās no vidēji 32 % 2000. gadā līdz 21,7 % 2019. gadā⁽²⁰⁾, kas veido 32 % samazinājumu; tā kā šis samazinājums var ietekmēt ES labklājības valstu ilgtspēju un potenciāli ietekmēt citas valstis; tā kā 22 no 38 ESAO valstīs, kas tika aptaujātas saistībā ar nodokļu politikas reformas 2018. gada ziņojumu⁽²¹⁾, patlaban ir spēkā tiesību aktos noteiktas kombinētas uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kas ir 25 % vai mazāk, salīdzinājumā ar 2000. gadu, kad šāda nodokļa likme bija tikai sešs valstīs;
- L. tā kā Komisija dažos pārskatos par atsevišķām valstīm ir paudusi kritiku par trūkumiem valstu nodokļu sistēmās, kas veicina agresīvu nodokļu plānošanu, apgalvojot, ka tie apdraud Eiropas vienotā tirgus integritāti;
- M. tā kā ir notikusi pakāpeniska pāreja no materiālās ražošanas uz nemateriāliem aktīviem starptautisko uzņēmumu vērtību ķēdēs, kā to apliecina patentmaksu un ieņēmumu no licencēšanas maksām relatīvais pieauguma temps pēdējos piecos gados (gandrīz 5 % gadā) salīdzinājumā ar preču tirdzniecību un ārvalstu tiešajiem ieguldījumiem (mazāk nekā 1 % gadā); tā kā daži starptautiski uzņēmumi vairākās dalībvalstīs gandrīz nemaksā nodokļus, izmantojot likumīgas nodokļu plānošanas stratēģijas, neraugoties uz to ievērojamo digitālo klātbūtni un lielajiem ieņēmumiem šajās dalībvalstīs;
- N. tā kā, lai nodotu kompetences nodokļu jomā no valstu līmeņa uz ES līmeni, būtu jāgroza līgums,

Konsensa risinājuma izstrāde attiecībā uz izaicinājumiem nodokļu jomā, kas izriet no ekonomikas digitalizācijas

1. atzīst progresu, kas panākts, izstrādājot BEPS rīcības plānu un īstenojot to ES līmenī ar Nodokļu apiešanas novēršanas direktīvas (ATAD) palīdzību, bet atzīst, ka joprojām nav atrisinātas dažas problēmas, jo īpaši tās, kas saistītas ar ekonomikas globalizāciju un digitalizāciju;

⁽¹⁹⁾ G20 paziņojums: https://www.mof.go.jp/english/international_policy/convention/g20/g20_191018it.htm.

⁽²⁰⁾ "Taxation Trends in the European Union" ("Nodokļu uzlikšanas tendences Eiropas Savienībā"), 3. tabula: Galvenās likumā noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes (tostarp piemaksas), 1995.–2019. gads, Eiropas Komisija, 2019. gads, pieejams: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/taxation_trends_report_2019_statutory_rates.xlsx.

⁽²¹⁾ "OECD and Selected Partner Economies, Tax Policy Reforms 2018" (ESAO un atsevišķu partnervalstu ekonomika — 2018. gada nodokļu politikas reformas). Jāņem vērā arī tas, ka saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju ES 28 dalībvalstīs šis līmenis jau ir daudz zemāks, — vidējā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme 2018. gadā bija 21,9 % salīdzinājumā ar 32 % 2000. gadā, sk. šeit: "Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway" (Nodokļu uzlikšanas tendences Eiropas Savienībā: dati par ES dalībvalstīm, Islandi un Norvēģiju), 2018. gada izdevums, 36. lpp., kā arī "Taxation Trends in the European Union – Data for the EU Member States, Iceland and Norway" (Nodokļu uzlikšanas tendences Eiropas Savienībā: dati par ES dalībvalstīm, Islandi un Norvēģiju), 2015. gada izdevums, 147. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

2. norāda, ka ATAD ir devusi vairāk nekā BEPS rīcības plāns, it īpaši ar jaunajiem ES noteikumiem attiecībā uz kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem, jo šie noteikumi ļauj aplikt ar nodokli peļņu, kas uzkrāta nodokļu oāzēs, tajā ES valstī, kurā atrodas starptautiskā uzņēmuma galvenā mītne; norāda, ka šāda veida pasākumi ierobežo agresīvu nodokļu plānošanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; aicina jauno Komisiju izvērtēt to, kā dalībvalstis īsteno ATAD, analizēt iespējamās jaunās veidas, kā apiet šo direktīvu, un iesniegt jaunus tiesību aktu priekšlikumus, lai vajadzības gadījumā apkarotu šādas metodes;
3. atgādina, ka arī ES priekšlikumi attiecībā uz KUIINB ir daudz plašāki par šīm ESAO alternatīvām ES līmenī, jo īpaši atkāpjoties no atsevišķas vienības principa; atgādina par Parlamenta nostāju attiecībā uz KUIINB;
4. uzskata, ka ES priekšlikumi par KUIINB ir izdevīgi gan uzņēmumiem, gan iedzīvotājiem, jo tie vienkāršotu nodokļu sistēmu un palīdzētu apkarot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; uzsver, cik svarīga ir konsolidācija, lai samazinātu administratīvo slogu, atbilstības nodrošināšanas izmaksas un nodokļu šķēršļus pārrobežu uzņēmumiem ES un novērstu nepieciešamību pēc sarežģītiem transfertcenu noteikšanas pasākumiem; tādēļ mudina Padomi ātri pieņemt abus šos priekšlikumus;
5. atgādina, ka ES ir bijusi iniciatore centienos risināt digitalizācijas radītās nodokļu problēmas, jo īpaši ar saviem KUIINB, DPN un NDK priekšlikumiem;
6. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nespēja vienoties par kopīgu pieeju attiecībā uz KUIINB, DPN un NDK; norāda, ka ESAO mērķis ir risināt ar ekonomikas digitalizāciju saistītās nodokļu problēmas un līdz 2020. gada beigām panākt vienprātīgu ilgtermiņa risinājumu; uzskata, ka globāls risinājums visefektīvāk risinātu šīs problēmas;
7. norāda, ka dažas dalībvalstis ir izveidojušas vai apsver iespēju noteikt DPN vai NDK valsts līmenī kā iespējamu risinājumu regresa tiesībām, ja gan ESAO, gan ES sarunas būtu nesekmīgas;
8. atzinīgi vērtē IES darba programmu kā svarīgu soli ceļā uz starptautisku nolīgumu ESAO/IF ietvaros par starptautiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas reformu, kā to pieprasījis Parlaments;
9. pauž gandarījumu par visu IES iesaistīto valstu vienlīdzīgu dalību, jo IES apvieno vairāk nekā 130 valstis un jurisdikcijas ar mērķi sadarboties ESAO/G20 BEPS paketes īstenošanā un vienoties par kopīgiem risinājumiem atlikušo BEPS problēmu risināšanai; tomēr atgādina, ka jaunattīstības valstis BEPS procesā iesaistīja tikai vēlākajos sarunu posmos; tādēļ atzinīgi vērtē notiekošo sarunu iekļautību; atgādina par Parlamenta nostāju attiecībā uz starpvaldību nodokļu struktūras izveidi ANO ietvaros;
10. norāda, ka ESAO sekretariāta ietekmes novērtējuma sākotnējie konstatējumi liecina, ka pirmā un otrā pilāra kopējā ietekme ievērojami palielinātu globālos nodokļu ieņēmumus, kā arī pārceltu nodokļu uzlikšanas tiesības uz tirgus jurisdikcijām; jo īpaši norāda, ka otrais pilārs visā pasaulē ievērojami palielinātu ieņēmumus, ko rada uzņēmumu ienākuma nodokļi; saprot, ka abi pilāri neatstās negatīvu ietekmi uz tik svarīgo ieguldījumu vides jautājumu⁽²²⁾; aicina dalībvalstis uzstāt, ka ESAO ir jāpaplašina savu ietekmes novērtējumu tvērums, lai tajos iekļautu dažādas šo priekšlikumu versijas un analīzi par to, kā saikne ietekmētu atsevišķu valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa ieņēmumus, un ka tā šos ietekmes novērtējumus publicētu pēc to pabeigšanas nolūkā sniegt nepieciešamās norādes par ierosinātajām reformām;
11. norāda uz vienotā tirgus specifiku, kas nodrošina preču un pakalpojumu brīvu apriti, un tādēļ uzskata, ka jebkurai starptautiskai uzņēmumu ienākuma nodokļa reformai būtu jānodrošina vienotā tirgus netraucēta darbība, jo īpaši garantējot vienlīdzīgu konkurences apstākļus visiem uzņēmumiem, jo īpaši MVU, tostarp nodrošinot, ka uzņēmumi maksā

(22) ESAO ģenerālsekretāra ziņojums par nodokļiem G20 finanšu ministriem un centrālo banku vadītājiem, 2019. gada oktobris, ESAO, Parīze.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

taisnīgu nodokļu daļu tur, kur notiek to būtiskā un patiesā saimnieciskā darbība un vērtības radīšana, un ka nodokļu ienākumi tiek taisnīgi sadalīti visās dalībvalstīs; uzskata, ka piekļuve vienotajam tirgum, kas ir viena no lielākajām patērētāju grupām pasaulē un palielina ES konkurētspēju, ir cieši saistīta ar atbildību nodokļu jomā;

12. vērš uzmanību uz nepieciešamību saglabāt godīgu un pārredzamu nodokļu konkurenci starp dalībvalstīm, tādējādi veicinot izaugsmi un nodarbinātību;

Pirmais pīlārs — Ceļā uz vienotu pieeju taisnīgākai nodokļu uzlikšanas tiesību sadalei

13. atzinīgi vērtē ESAO sekretariāta priekšlikumu visas trīs izskatāmās alternatīvas apvienot pirmajā pīlārā, ņemot vērā, ka tām ir kopīgi šādi mērķi:

- pārdaļīt nodokļu uzlikšanas tiesības par labu lietotāja/tirgus juridiskijai,
- paredzēt jaunu saiknes noteikumu, kas nebūtu atkarīgs no fiziskas klātbūtnes lietotāja/tirgus juridiskijā,
- sākt ar starptautisko uzņēmumu globālo peļņu un atkāpties no atsevišķas vienības principa,
- censties īstenošanas procesā panākt vienkāršību, nodokļu sistēmas stabilizāciju un lielāku noteiktību nodokļu jomā;

Darbības joma

14. aicina neierobežot digitālo ekonomiku, jo nodokļu problēmas, ar kurām pašlaik saskaras starptautiskā nodokļu sistēma, ir saistītas ne tikai ar ekonomikas digitalizāciju, bet arī ar vēl plašāk globalizēto ekonomiku;

15. uzskata, ka reformas darbības jomai, vienlaikus novēršot turpmāku un nevajadzīgu slogu MVU, būtu jāaptver visi lielle uzņēmumi, kuriem ir iespēja iesaistīties BEPS praksē, izmantojot legālas nodokļu plānošanas shēmas vairākās dalībvalstīs un trešās valstīs; norāda, ka pašreizējais ESAO sekretariāta priekšlikums ierobežo šīs reformas darbības jomu, attiecinot to tikai uz ļoti digitāliem uzņēmumiem vai uzņēmumiem, kas ir orientēti uz patērētājiem, un šis jēdziens vēl nav skaidri definēts, un ka tas skar tikai ierobežotu skaitu starptautisku uzņēmumu, kuri ir iesaistīti agresīvā nodokļu plānošanā;

16. iesaka ka, pamatā, darbības peļņu vajadzētu gūt no konsolidētajiem finanšu pārskatiem, pamatojoties uz priekšizpētes analīzi; tomēr atzīst, ka, paļaujoties uz konsolidētajiem finanšu pārskatiem, pastāv laika nepilnības, un aicina dalībvalstis precizēt šo jautājumu sarunās par IES līmeni;

17. norāda, ka pašreizējais ESAO sekretariāta priekšlikums paredz izslēgt konkrētas nozares, piemēram, ieguves rūpniecību un patēriņa preču ražošanas nozari, un mudina Komisiju iekļaut šos uzņēmumus savā ietekmes analīzē, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka starptautiskajā reformā tiek ievērota ES politikas saskaņotības attīstībai iniciatīva;

18. mudina ESAO savā priekšlikumā skaidri nošķirt nozares un uzņēmumu lielumu;

19. uzskata, ka nodokļu sistēmai vajadzētu spēt panākt līdzsvaru starp dažādām situācijām, jo īpaši monopolu papildu ienākumiem un inovatīviem strauji augošiem uzņēmumiem;

Jauna saikne

20. atzinīgi vērtē ideju izveidot jaunu saikni, kas pārsniedz koncepciju par fizisku klātbūtni valstī, piešķirot šai valstij tiesības uzlikt nodokļus; uzskata, ka šī saikne būtu jāveido tā, lai iekļautu visus uzņēmumus, kas mijiedarbojas ar klientiem un lietotājiem šajā valstī, arī izmantojot digitālos līdzekļus;

21. atzinīgi vērtē ieceri izstrādāt katrai valstij raksturīgu ieņēmumu sliekšni, kas būtu pielāgots, lai nodrošinātu, ka arī mazākās ekonomikas saņem taisnīgu daļu no nodokļu uzlikšanas tiesībām; šajā sakarībā atgādina par ES priekšlikumu par NDK;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

22. atzinīgi vērtē ideju, ka šī jaunā saikne būtu atsevišķi noteikumi, kas novērstu nepieciešamību pārskatīt visus nodokļu nolīgumus;

Jauns nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījums

23. atzinīgi vērtē ideju izstrādāt jaunu nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu, kas pārsniegtu nesaisītu pušu darījuma principu (ALP) un piešķirtu jaunas nodokļu uzlikšanas tiesības tirgus jurisdikcijām;

24. uzskata, ka, nošķirot parasto un neierasto peļņu — jēdzieniem, kas vēl nav skaidri definēti un varētu novest tikai pie mākslīgas nošķiršanas — un saglabājot transfertcenu noteikšanas noteikumus, kuru pamatā ir ALP attiecībā uz lielāko daļu peļņas sadalīšanas gadījumu, uzņēmumiem radīsies būtisks papildu sarežģītības un nenoteiktības slogs, jo īpaši attiecībā uz ESAO transfertcenu noteikšanas pamatnostādņēm; uzskata, ka būtu lietderīgi veikt pilnīgāku ALP pārskatīšanu; pauž bažas, ka tas varētu radīt papildu iespējas apiet nesen apstiprinātos noteikumus;

25. aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt, kā jaunā saikne un nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršana var pastāvēt līdzās pašreizējiem transfertcenu noteikšanas noteikumiem, kā tos ierosinājusi ESAO; tādēļ atbalstītu risinājumu, kas dotu priekšroku globālās peļņas daļējai sadalei, pamatojoties uz faktoriem, kas raksturo būtisku un patiesu saimniecisko darbību un vērtības radīšanu, jo īpaši pārdošanu, darbiniekus, aktīvus un lietotājus; šajā sakarībā atgādina savu nostāju attiecībā uz KKUINB un NDK priekšlikumiem, tostarp attiecībā uz ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē;

26. atzinīgi vērtē vēlmi nodrošināt noteiktību nodokļu jomā un ierobežot strīdus, kas varētu rasties saistībā ar jaunās saiknes īstenošanu un jauno nodokļu uzlikšanas tiesību piešķiršanu; tādēļ aicina izpētīt iespēju izveidot mehānismu, piemēram, vienotu kontaktpunktu, kas vienkāršotu maksājāmā nodokļa aprēķināšanu un samaksu un samazinātu administratīvo slogu gan uzņēmumiem, gan nodokļu iestādēm, vienlaikus ievērojot valstu pienākumus nodokļu administrācijas jomā; tomēr uzsver, ka noteiktību nodokļu jomā vislabāk varētu panākt, ieviešot vienkāršus, skaidrus un saskaņotus noteikumus, kas pirmām kārtām novērstu strīdus; pauž bažas par ESAO sekretariāta C summas priekšlikumu par obligātu arbitražu, ņemot vērā ES līmeņi pastāvošo strīdu izšķiršanas mehānismu⁽²³⁾;

Otrais pīlārs — Globāls priekšlikums pret nodokļu bāzes samazināšanu (GloBE)

27. atzinīgi vērtē vienošanos par darba programmas otro pīlāru⁽²⁴⁾, ko IES dalībnieki panāca, “lai izpētītu pieeju, kas ļauj jurisdikcijām brīvi noteikt pašām savu nodokļu sistēmu, tostarp to, vai tām ir ieviests uzņēmumu ienākuma nodoklis un kur tās nosaka savas nodokļu likmes, bet uzskata, ka citām jurisdikcijām ir tiesības piemērot noteikumus, kas izklāstīti turpmāk, ja ienākumi tiek aplikti ar faktisko likmi, kas ir zemāka par minimālo likmi”⁽²⁵⁾;

28. pieņem zināšanai G7 saistības, saskaņā ar kurām “atbilstīgi otrajam pīlāram ministri vienojās, ka minimālais faktiskās nodokļu uzlikšanas līmenis, piemēram, ASV *GILTI* režīms, palīdzētu nodrošināt, ka uzņēmumi maksā taisnīgu nodokļu daļu”⁽²⁶⁾;

29. atzinīgi vērtē *GloBE* priekšlikumu, kura mērķis ir nodrošināt, ka minimālā nodokļa likme tiek maksāta tur, kur tiek radīta vērtība un kur notiek saimnieciskā darbība; uzskata, ka otrā pīlāra pasākumu galīgajam mērķim vajadzētu būt risināt atlikušās ar *BEPS* saistītās problēmas, vienlaikus novēršot kaitējošu nodokļu konkurenci, jo īpaši samazinot spiedienu piešķirt nepamatotus nodokļu stimulus bez pozitīvas ekonomiskās ietekmes papildus pašreizējiem pasākumiem, kuru mērķis ir novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu apiešanu; aicina Komisiju novērtēt un uzraudzīt šā topošā minimālā standarta ietekmi uz iespējamu vispārēju ar likumu noteiktu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes samazinājumu visā ES;

⁽²³⁾ Padomes Direktīva (ES) 2017/1852 (2017. gada 10. oktobris) par nodokļu strīdu izšķiršanas mehānismiem Eiropas Savienībā, OV L 265, 14.10.2017., 1. lpp.

⁽²⁴⁾ Apstiprināts ESAO/G20 IES 7. sesijā, kas bija vēlta *BEPS* un kas notika no 2019. gada 28.–29. maijā.

⁽²⁵⁾ Darba programma konsensa risinājuma izstrādei attiecībā uz izaicinājumiem nodokļu jomā, kas izriet no ekonomikas digitalizācijas, ESAO, 2019. gads, Parīze, 25. lpp. 50. punkts.

⁽²⁶⁾ G7, Priekšsēdētāja kopsavilkums: G7 finanšu ministru un centrālo banku vadītāju sanāksme, kas notika 2019. gada 17.–18. jūlijā, https://www.gouvernement.fr/sites/default/files/locale/piece-jointe/2019/07/g7_chairs_summary.pdf.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

30. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka *GloBE* priekšlikums paredz visvienkāršāko regulējumu, kas neizraisītu kaitējošu nodokļu shēmu attīstību; atgādina Parlamenta prasību par kaitējošu nodokļu pasākumu iekļaušanu ES sarakstā; uzsver, ka izņēmumu un atbrīvojumu izmantošana kaitētu politikas mērķim un *GloBE* priekšlikuma efektivitātei; iesaka visas kaitējošās nodokļu prakses, kas ietvertas *BEPS* 5. darbībā, iekļaut *GloBE* priekšlikumā;

31. saprot, ka *GloBE* priekšlikums būtu aizsardzības pasākumu, piemēram, ienākumu iekļaušanas noteikumu, pārejas noteikumu, noteikumu par maksājumiem ar pārāk zemiem nodokļiem un noteikumu par aplikšanu ar nodokļiem, kopums; šajā sakarībā atgādina Parlamenta normatīvo rezolūciju par *ATAD* ⁽²⁷⁾;

32. uzskata, ka nodokļu bāzes aprēķināšana saistībā ar *GloBE* priekšlikumu būtu jāveic saskaņā ar starptautiski atzītiem principiem, lai izvairītos no nodokļu bāzes samazināšanas, kā arī no kaitīgas konkurences starp valstīm, kas var apdraudēt jebkura iespējamā lēmuma attiecībā uz minimālo nodokļu līmeni efektivitāti;

33. uzskata, ka jebkurā ESAO/G20 līmeņa diskusijā par minimālo nodokļa likmi būtu jāapsver ar šo likmi saistītās bāzes definīcija; uzskata, ka jebkura minimālā likme būtu jānosaka taisnīgā un pietiekamā līmenī, lai novērstu peļņas novirzīšanu un kaitējošu nodokļu konkurenci;

34. uzskata, ka attiecībā uz ienākumu iekļaušanas noteikumiem būtu jānosaka minimālais nodokļu līmenis katrai jurisdikcijai, kurā atrodas starptautiskie uzņēmumi, lai ierobežotu iespējas turpināt agresīvu nodokļu plānošanu un tādējādi saglabātu mūsu konkurētspējīgo ekonomiku;

Secinājumi

35. pauž nožēlu par kopējas pieejas trūkumu ES līmenī attiecībā uz pašreizējām starptautiskajām sarunām; aicina visas dalībvalstis un Komisiju publikot savu nostāju par ESAO sekretariāta priekšlikumiem attiecībā uz pirmo un otro pīlāru;

36. aicina Komisiju un dalībvalstis vienoties par kopīgu un vērienīgu ES nostāju ESAO sarunās, nodrošinot, ka ES pauž vienotu nostāju un rāda piemēru, lai nodrošinātu taisnīgāku nodokļu uzlikšanas tiesību sadalījumu un minimālo nodokļu līmeni, kas ļautu nodrošināt taisnīgumu starptautiskajā nodokļu vidē, lai cīnītos pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, agresīvu nodokļu plānošanu un nodokļu apiešanu;

37. aicina Komisiju sniegt atbalstu ES nostājas izstrādē; aicina Komisiju sniegt ietekmes novērtējumu par katras dalībvalsts ienākumiem attiecībā uz abiem pīlāriem, tostarp par plašāku to ietekmi, jo īpaši, lai nodrošinātu ES politikas saskaņotības attīstībai pieejū; prasa Komisijai informēt Padomi un Parlamentu par tās konstatējumiem;

38. sagaida, ka dalībvalstis gan ESAO, gan Komisijai sniegs visus būtiskos datus, ko var izmantot, lai sagatavotu visprecīzākos ietekmes novērtējumus un attiecīgu analīzi;

39. stingri mudina Komisiju un dalībvalstis panākt vienošanos starptautiskā līmenī, kas pēc tam tiktu transponēta ES līmenī, izmantojot attiecīgos ES un valstu tiesību aktus; tāpat atbalsta Komisijas priekšsēdētājas apņemšanos ierosināt ES risinājumu, ja līdz 2020. gada beigām netiks panākta starptautiska vienošanās, ar nosacījumu, ka šis ES risinājums neattieksies tikai uz digitālajiem uzņēmumiem; saprot, ka šāds risinājums stiprinātu vienoto tirgu, nosakot minimālo nodokļu līmeni, kas novērstu vienpusējus pasākumus;

40. atgādina, ka notiekošo starptautisko uzņēmumu ienākuma nodokļa reformu veido divi vienlīdz svarīgi pīlāri un ka šie divi pīlāri viens otru papildina; tādēļ aicina dalībvalstis risināt sarunas par šiem diviem pīlāriem kā vienreizēju nepieciešamo reformu kopumu;

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta normatīvā rezolūcija (2016. gada 8. jūnijs) par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību OV C 86, 6.3.2018., 176. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

41. aicina Komisiju un Padomi sagatavot juridisko pamatu starptautiska nolīguma rezultātu iekļaušanai ES tiesību aktos un pēc iespējas drīzāk iesniegt attiecīgā tiesību akta priekšlikumu;
42. aicina Padomi, ar Komisijas atbalstu, izvērtēt ES saraksta ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, kritērijus tiklīdz būs pieņemti starptautiskie noteikumi un/vai ES nesen saskaņotās reformas, un apsvērt, vai ir nepieciešams tos atjaunināt;
43. aicina Komisiju izpētīt iespēju izvairīties no juridiskā pamata, kas prasa vienprātību Padomē; atgādina par Komisijas ieguldījumu tās paziņojumā "Virzība uz efektīvāku un demokrātiskāku lēmumu pieņemšanu ES nodokļu politikā", kurā ierosināts plāns, kā panākt kvalificēta vairākuma balsojumu;
44. uzsver, ka efektīvai un visaptverošai starptautiskai reformai ir jābūt arī pārredzamai; atzinīgi vērtē Padomes prezidentūras nesenos centienus atsākt diskusijas par ES priekšlikumu par publisku pārskatu sniegšanu par katru valsti; pauž nožēlu par to, ka Padome līdz šim nav spējusi vienoties par vispārēju pieeju šim priekšlikumam; aicina dalībvalstis pēc iespējas drīzāk vienoties par vispārēju pieeju; uzsver, ka publiska pārskatu sniegšana par katru valsti palielinātu BEPS 2.0. gada reformas efektivitāti;

o

o o

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ESAO sekretariātam, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0103

Tiesiskums Maltā pēc nesenajiem atklājumiem par *Daphne Caruana Galizia* slepkavību

Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par tiesiskumu Maltā saistībā ar nesena atklātajiem faktiem *Daphne Caruana Galizia* slepkavības lietā (2019/2954(RSP))

(2021/C 255/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2., 4., 5., 6., 7., 9. un 10. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 20. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6., 7., 8., 10., 11., 12. un 47. pantu,
- ņemot vērā Venēcijas komisijas atzinumu par konstitucionālo kārtību un varas dalījumu, kā arī tiesu varas un tiesībsardzības iestāžu neatkarību Maltā, kas pieņemts tās 117. plenārsesijā (Venēcijā 2018. gada 14. un 15. decembrī),
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 23. janvāra ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ieguldītājiem paredzētas sistēmas pilsonības un uzturēšanās atļaujas iegūšanai Eiropas Savienībā" (COM(2019)0012),
- ņemot vērā 2014. gada 16. janvāra rezolūciju par ES pilsonību par maksu ⁽¹⁾ un Eiropas Komisijas un Maltas iestāžu 2014. gada 29. janvāra kopīgo paziņojumu presei par Maltas individuālo ieguldītāju programmu (IIP),
- ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi ⁽²⁾ un 2018. gada 14. novembra rezolūciju par visaptveroša ES mehānisma nepieciešamību demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzībai ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par tiesiskumu Maltā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 3. maija rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un brīvību Eiropas Savienībā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 11. janvāra ziņojumu par Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Izmeklēšanas komitejas, kuras uzdevums ir pārbaudīt apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem un administratīvām kļūmēm Savienības tiesību aktu piemērošanā attiecībā uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas (PANA komitejas), *ad hoc* delegācijas vizīti Maltā 2017. gada 30. novembrī un 1. decembrī,
- ņemot vērā 2018. gada 16. novembra ziņojumu par Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas *ad hoc* delegācijas vizīti Maltā un Slovēnijā 2018. gada 17.–20. septembrī,
- ņemot vērā Demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību uzraudzības grupas rīkotās uzklaušanās un viedokļu apmaiņas kopš 2018. gada 4. jūnija, kad to izveidoja Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja,
- ņemot vērā Maltas premjerministra 2019. gada 13. marta vēstuli,

⁽¹⁾ OV C 482, 23.12.2016., 117. lpp.

⁽²⁾ OV C 215, 19.6.2018., 162. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0456.

⁽⁴⁾ OV C 356, 4.10.2018., 29. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0204.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2019. gada 26. jūnija rezolūciju Nr. 2293 (2019) “*Daphne Caruana Galizia* slepkavība un tiesiskums Maltā un ārpus tās — visas patiesības noskaidrošana”,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par stāvokli tiesiskuma un korupcijas apkarošanas jomā Eiropas Savienībā, jo īpaši Maltā un Slovēnijā⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas *ad hoc* delegācijas vizīti Maltā 2019. gada 3. un 4. decembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz tādām vērtībām kā cilvēka cieņa, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana un tā kā šīs vērtības ir universālas un kopīgas visām dalībvalstīm;
- B. tā kā tiesiskums un demokrātijas, cilvēktiesību, pamatbrīvību un ES Līgumos un starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos iestrādāto vērtību un principu ievērošana ir Savienības un tās dalībvalstu pienākumi, kas ir jāpilda; tā kā saskaņā ar LES 2. pantu, 3. panta 1. punktu un 7. pantu Savienība ir pilnvarota rīkoties, lai aizsargātu kopīgās vērtības, kas ir tās pamatā, un tā kā tiesiskuma mehānisms būtu vienādi jāpiemēro visām dalībvalstīm;
- C. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir daļa no ES primārajiem tiesību aktiem; tā kā vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms ir nostiprināti Pamattiesību hartas 11. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas (ECTK) 10. pantā;
- D. tā kā LESD 19. panta 1. punktā, Pamattiesību hartas 47. pantā un ECTK 6. pantā ir nostiprināta tiesu sistēmas neatkarība, kas ir būtiska prasība demokrātiskā varas dalīšanas principa ievērošanai;
- E. tā kā vienas dalībvalsts sistemātiska atteikšanās ievērot Eiropas Savienības pamatvērtības un Līgumus, kuriem tā ir brīvi pievienojusies, ietekmē ES kopumā;

Izmeklēšana

- F. tā kā 2017. gada 16. oktobrī, sprāgstot automašīnā ievietotam spridzeklim, tika nogalināta Maltas pretkorupcijas pētnieciskā žurnāliste un blogere *Daphne Caruana Galizia*;
- G. tā kā Maltas iestāžu vadītajā slepkavības izmeklēšanā, kurā iesaistījās Eiropols, līdz šim ir identificēti un sagrupēti vairāki aizdomās turētie un viens iespējamais slepkavības plānotājs, proti, Dubajas uzņēmuma “17 Black Ltd” īpašnieks, kurš tika arestēts 2019. gada 20. novembrī, mēģinot aizbēgt no Maltas ar savu jahtu;
- H. tā kā viens no iespējamiem nozieguma līdzdalībniekiem un iespējamais plānotājs ir iesaistījuši premjerministra bijušo personāla vadītāju minētās slepkavības plānošanā un finansēšanā;
- I. tā kā faktu atklāšana saistībā ar šo slepkavību ir izraisījusi Maltā vairākas lielas demonstrācijas un pilsoniskās sabiedrības protestus, kuru mērķis ir panākt taisnīgumu, vainīgo saukšanu pie atbildības un tiesiskuma ievērošanu;
- J. tā kā premjerministra personāla vadītājs informatīvajās sanāksmēs par drošību saņēma konfidenciālu informāciju no policijas un Maltas Drošības dienesta; tā kā viņš atkāpās no amata 2019. gada 26. novembrī pēc tam, kad policija viņu nopratināja *Daphne Caruana Galizia* lietā; tā kā kopš tā laika policija viņu vairākas reizes ir atkārtoti arestējusi, nopratinājusi un atbrīvojusi bez apsūdzības;

⁽⁶⁾ Jautājums Komisijai, uz kuru jāsūdz mutiska atbilde (O-000015/2019 — B8-0017/2019)

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- K. tā kā 2019. gada 26. novembrī no amata atkāpās arī tūrisma ministrs; tā kā tajā pašā dienā ministra pienākumus pārtrauca pildīt ekonomikas ministrs, kuru atjaunoja amatā 2019. gada 1. decembrī;
- L. tā kā Maltas premjerministrs ir paziņojis, ka atkāpsies no amata pēc partijas vadības vēlēšanām, kas notiks 2020. gada 12. janvārī, ņemot vērā pieaugošo politisko nestabilitāti saistībā ar slepkavības izmeklēšanu;
- M. tā kā Maltas valdība 2019. gada 20. septembrī paziņoja par publiskas neatkarīgas izmeklēšanas uzsākšanu saistībā ar *Daphne Caruana Galizia* slepkavību; tā kā pēc tam, kad *Caruana Galizia* ģimene un starptautiskie novērotāji bija izteikuši būtisku kritiku, premjerministrs iecēla divus jaunus valdes locekļus un ievērojami mainīja izmeklēšanas tvērumu, kas tagad apmierina visas puses;
- N. tā kā aizdomās turētai personai, kas tiek uzskatīta par starpnieku šajā slepkavībā, 2019. gada 25. novembrī tikai pēc premjerministra ieskatiem piešķīra prezidenta apžēlošanu apmaiņā pret informāciju, kas palīdzētu atklāt nozieguma plānotāju, ar nosacījumu, ka visu informāciju apstiprina pierādījumi; tā kā premjerministrs vienreiz vienpersoniski noraidīja apžēlošanas lūgumu, ko bija iesniedzis aizdomās turētais nozieguma plānotājs, kura advokāts publiski paziņoja, ka viņš varētu sniegt informāciju par slepkavības scenāriju un korupciju, kurā iesaistītas premjerministram tuvas personas, tostarp bijušais personāla vadītājs un bijušais tūrisma ministrs, un šādu lūgumu otrreiz noraidīja ministru kabinets, ņemot vērā policijas komisāra un ģenerālprokurora ieteikumu;
- O. tā kā desmitiem pilsoniskās sabiedrības organizāciju, plašsaziņas līdzekļu aģentūru, studentu organizāciju un tādu arodbiedrību un profesionālo asociāciju kā Maltas Darba devēju asociācija, Tirdzniecības un rūpniecības kamera un Advokātu kamera ir publiski aicinājušas premjerministru nekavējoties atkāpties no amata;
- P. tā kā joprojām pastāv nopietnas bažas par cīņu pret korupciju un organizēto noziedzību Maltā; tā kā tas draud mazināt iedzīvotāju uzticēšanos valsts iestādēm un var radīt bīstamu savstarpējo saikni starp noziedzīgiem grupējumiem un valsts iestādēm;
- Q. tā kā, neraugoties uz atkārtotiem Eiropas Parlamenta un citu starptautisko institūciju aicinājumiem, nav rasts risinājums attiecībā uz Valetas piemiņas memoriālu, jo tiesību akti un valdības pieeja paliek nemainīga un valsts pārvaldes darbinieki gandrīz katru dienu aizvāc un izmet atkritumos piemiņas priekšmetus;

Plašsaziņas līdzekļu brīvība

- R. tā kā *Daphne Caruana Galizia* ģimene joprojām saskaras ar naida kampaņām un vairākām neslavas celšanas prasībām, tostarp no Maltas valdības locekļu puses, un tā kā vairākas valdības amatpersonas, tostarp premjerministrs, ir norādījušas, ka nesaprot, kāpēc šīs neslavas celšanas prasības būtu jāatsauc;
- S. tā kā organizācijas “Reportieri bez robežām” pasaules preses brīvības indeksā Malta 2019. gadā bija ierindota 77. vietā, noslīdot no 65. vietas 2018. gadā un 47. vietas 2017. gadā⁽⁷⁾;
- T. tā kā Maltas pilsoniskās telpas reitings organizācijas *CIVICUS* 2019. gada pārskatā ir mainījies no “atvērta” uz “ierobežotu”; tā kā vidi, kurā darbojas žurnālisti, *CIVICUS* raksturo kā “aizvien naidīgāku, jo īpaši attiecībā uz tiem, kas ziņo par korupciju” un norāda, ka nesodāmība pēc *Daphne Caruana Galizia* nogalināšanas ir radījusi valstij iespēju iebiedēt aktīvistus un tos, kas iestājas par taisnīgumu, un aizskaroši izturēties pret viņiem⁽⁸⁾;
- U. tā kā žurnālisti un jo īpaši pētnieciskie žurnālisti, bet ne tikai viņi, aizvien biežāk saskaras ar tā saucamo stratēģisko tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību (*SLAPP*), kas vērsta pret viņiem nolūkā kavēt viņu darbu;

⁽⁷⁾ <https://rsf.org/en/malta>

⁽⁸⁾ *Civicus Monitor, People Power Under Attack* 2019.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

V. tā kā pēc 2019. gada 29. novembra premjerministra biroja preses konferences žurnālistiem uz laiku tika aizliegts atstāt minēto telpu un ēku; tā kā nepietiekama žurnālistu drošība un pilsoniskās sabiedrības telpas sarūkšana vajāšanas un iebiedēšanas rezultātā noved pie vājākas pārraudzības pār izpildvaru un iedzīvotāju pilsoniskās iesaistes erozijas;

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija / korupcija

- W. tā kā patlaban notiek piecas tiesu izmeklēšanas par apsūdzībām korupcijā, proti, izmeklēšana par “Pilatus Bank”, izmeklēšana par naudas summu, kas tika pārskaitīta starp premjerministra bijušo personāla vadītāju un “Nexia BT” revidentu, izmeklēšana par kukuļošanu starp premjerministra bijušo personāla vadītāju un *Adrian Hillman* no laikraksta “Times of Malta”, izmeklēšana par “17 Black Ltd.” un diviem citiem uzņēmumiem “Tillgate” un “Hearnville” un izmeklēšana par “Vitals”;
- X. tā kā laikposmā no 2016. gada maija līdz 2019. gada novembrim premjerministra personāla vadītājs, Maltas tūrisma ministrs un bijušais enerģētikas ministrs bija vienīgās augsta līmeņa valdības amatpersonas ES dalībvalstīs, kas izrādījušās “Panamas dokumentos” atklāta uzņēmuma faktiskie īpašnieki;
- Y. tā kā viens no iespējamiem slepkavības plānotājiem ir Dubajas uzņēmuma “17 Black Ltd.” īpašnieks un bijušais valdes loceklis uzņēmumā “Electrogas Malta Ltd.”, kas iesaistīts ilgtermiņa nolīguma par gāzes piegādi Maltai no Azerbaidžānas īstenošanā;
- Z. tā kā Eiropas Padomes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas struktūra MONEYVAL savā 2019. gada 12. septembra ziņojumā aicināja Maltas iestādes pastiprināt to pasākumu praktisko piemērošanu, kuru mērķis ir apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorisma finansēšanu, nolēma piemērot pastiprinātu turpmāko pasākumu procedūru un aicināja Maltu 2020. gada decembrī sniegt ziņojumu; tā kā saskaņā ar minēto ziņojumu tiesībsardzības iestādes pašlaik nespēj efektīvi un savlaicīgi izskatīt augsta līmeņa un sarežģītas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas lietas, kas saistītas ar finanšu, kukuļošanas un korupcijas nodarījumiem⁽⁹⁾;
- AA. tā kā Eiropas Padomes korupcijas apkarošanas struktūra GRECO savā 2019. gada 22. marta ziņojumā ir secinājusi, ka pastāv šaubas par kontrolēs un līdzsvarotā iesaistīto valsts iestāžu efektivitāti, jo valsts pēdējos gados ir saskārusies ar vēl nepieredzētiem domstarpību uzplūdiem attiecībā uz augstu valdības amatpersonu (līdz pat augstākajam līmenim) godprātību⁽¹⁰⁾;
- AB. tā kā Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ziņojumā par Maltu (SWD(2019)1017) ir norādījusi uz trūkumiem korupcijas apkarošanas institucionālajā sistēmā un interešu konflikta risku dažādos valdības līmeņos;
- AC. tā kā Komisijas ziņojumā, kas nācis klajā 2019. gada septembrī, ir norādīts, ka rādītājs attiecībā uz izvairīšanos no nodokļu maksāšanas Malta ir augstākais Eiropā, atstājot tālu aiz sevis pārējās valstis, un šis ziņojums atklāj, ka Maltas valstspiederīgajiem pieder ārkārtīgi liela ārzonās uzkrāta bagātība un savus īpašumus viņi glabā ārzemēs⁽¹¹⁾;
- AD. tā kā ir ziņas, ka 2019. gada vasarā klajā nākušā Eiropas Centrālās bankas ziņojumā bijis norādīts uz nopietniem trūkumiem, kas, neraugoties uz atkārtotiem brīdinājumiem, varētu būt ļāvuši Valletas Bankā gadiem ilgi īstenot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju vai citas noziedzīgas darbības;
- AE. tā kā GRECO secināja arī to, ka Pastāvīgo korupcijas novēršanas komisiju diez vai var uzskatīt par specializētu struktūru, kuras uzdevums būtu veicināt korupcijas izmeklēšanu, un ka tās ieguldījums Maltas korupcijas apkarošanas centienos ir bijis nenozīmīgs⁽¹²⁾;

⁽⁹⁾ Īpašā ekspertu komiteja pasākumu novērtēšanai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai (MONEYVAL), Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas apkarošanas pasākumi, Malta, Piektās kārtas savstarpējā novērtējuma ziņojums, 2019. gada jūlijs.

⁽¹⁰⁾ GRECO, piektā novērtēšanas kārtā. “Preventing corruption and promoting integrity in central governments (top executive functions) and law enforcement agencies” (“Korupcijas novēršana un godprātīguma veicināšana centrālajās valdībās (augstāko izpildfunkciju līmenī) un tiesībsardzības iestādēs”). Novērtējuma ziņojums. Malta, 2019. gada 3. aprīlis.

⁽¹¹⁾ Eiropas Komisija. Nodokļu dokumenti. Darba dokuments Nr. 76–2019. “Estimating International Tax Evasion by Individuals” (“Aplēses par privātpersonu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas starptautiskā līmenī”), 2019. gada septembris.

⁽¹²⁾ GRECO, piektā novērtēšanas kārtā. “Preventing corruption and promoting integrity in central governments (top executive functions) and law enforcement agencies” (“Korupcijas novēršana un godprātīguma veicināšana centrālajās valdībās (augstāko izpildfunkciju līmenī) un tiesībsardzības iestādēs”). Novērtējuma ziņojums. Malta, 2019. gada 3. aprīlis.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

Sistēma pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanai ieguldītājiem

- AF. tā kā 2019. gadā ir ziņots par vismaz pieciem gadījumiem, kad ieguldītājiem paredzētās Maltas pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanas sistēmas klienti tikuši apsūdzēti smagos finanšu noziegumos;
- AG. tā kā pasu izsniedzēja “Chetcuti Cauchi Advisors Ltd.” pārstāvis slēptā intervijā Francijas TV programmai “Enquete exclusive” izteicās, ka viņa personīgie sakari ar premjerministru, tieslietu ministru un parlamentāro sekretāru reformu, pilsonības un administratīvo procesu vienkāršošanas jautājumos varētu labvēlīgi ietekmēt pieteikšanās procesu, arī attiecībā uz klientiem ar kriminālu pagātņi; tā kā šie atklājumi rada nopietnas šaubas par Maltas pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanas programmu uzticamību un uzraudzību;
- AH. tā kā Maltas valdība 2019. gada 8. novembrī publicēja Individuālo ieguldītāju programmas (IIP) regulēšanas biroja ziņojumu par izmeklēšanu attiecībā uz “Chetcuti Cauchi Advocates” darbību IIP aģenta statusā; tā kā šā ziņojuma kopsavilkumā ir minēts, ka analīzes gaitā nav konstatēts neviens aizdomas raisošs aspekts, kas pilnībā vai daļēji pamatotu apgalvojumus par iespējamiem pārkāpumiem ⁽¹³⁾;
- AI. tā kā uzņēmums “Chetcuti Cauchi Advisors Ltd.” 2016. gadā iesniedza pirmo sekmīgo pieteikumu saistībā ar jaunizveidoto Maltas individuālo ieguldītāju programmu, un tam tika piešķirts privileģētais “apstiprināta aģenta” statuss, tā apliecinot, ka uzņēmums izpildījis “Identity Malta” noteiktās kvalitātes, uzticamības un apjoma prasības; tā kā premjerministra birojā *Auberge de Castille* tika nofilmēts uzņēmuma reklāmas video un tajā piedalījās arī parlamentārais sekretārs pilsonības jautājumos; tā kā valdība 2019. gada 23. septembrī apturēja pilsonības aģentu licences Nr. IIP 001 un Nr. IIP 124, pamatojoties uz to, ka uzņēmums izplatījis maldinošu informāciju;
- AJ. tā kā ES dalībvalstis, izmantodamas ieguldītājiem paredzētās pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanas sistēmas, pakļauj būtiskam riskam cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, grauj savstarpējo uzticēšanos Šengenas zonā un tās integritāti, dod iespēju uzņemt trešo valstu valstspiederīgos, pamatojoties vien uz viņu uzkrāto bagātību, nevis uz noderīgām zināšanām, prasmēm vai humanitāriem apsvērumiem, un faktiski tas nozīmē ES pilsonības tirgošanu; tā kā Komisija ir nepārprotami norādījusi, ka tā neatbalsta Maltā pastāvošās sistēmas pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanai ieguldītājiem;

Konstitucionālā reforma

- AK. tā kā Venēcijas komisijas 117. plenārsesijā 2018. gada 14. un 15. decembrī pieņemtajā atzinumā par Maltu ⁽¹⁴⁾ ir sniegta virkne priekšlikumu konstitucionālo reformu veikšanai;
- AL. tā kā Malta valsts prezidenta pārraudzībā ir sākusi diskusijas par konstitucionālo reformu procesu, kurā ir iesaistīti dažādi politiskie spēki un pilsoniskā sabiedrība, un lielākajai daļai reformu, lai varētu tās īstenot, būs vajadzīgs divu trešdaļu vairākuma atbalsts parlamentā; tā kā patlaban norisinās reformu process, ar ko tiek risināts jautājums par ģenerālprokurora pretrunīgo konstitucionālo lomu un tiesnešu pašreizējo iecelšanas sistēmu;
- AM. tā kā Eiropas Parlaments un vairākas citas starptautiskās iestādes ir atkārtoti pauduši bažas par tiesībsardzības objektivitāti, varas dalījumu un tiesu iestāžu neatkarību Maltā, jo īpaši attiecībā uz atlases un amatā iecelšanas procedūru politizāciju un pārredzamības trūkumu, piemēram, saistībā ar policijas priekšnieka iecelšanu amatā;
- AN. tā kā, reaģējot uz vairākām plaši atbalstītām Eiropas Parlamenta rezolūcijām ⁽¹⁵⁾, kurās ierosināts vispusīgs un neatkarīgs mehānisms ikgadējai demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību (DTP) stāvokļa uzraudzībai visās dalībvalstīs, Komisija 2019. gada 17. jūlijā publicēja paziņojumu “Tiesiskuma stiprināšana Savienībā — rīcības plāns” (COM(2019)0343),

⁽¹³⁾ Individuālo ieguldītāju programmas regulēšanas birojs. “Chetcuti Cauchi Advocates” iesniegto individuālo ieguldītāju programmas pieteikumu analīze, 2019. gada 8. novembris.

⁽¹⁴⁾ Malta — atzinums par konstitucionālo kārtību un varas dalījumu, pieņemts Venēcijas komisijas 117. plenārsesijā Venēcijā 2018. gada 14. un 15. decembrī).

⁽¹⁵⁾ 2016. gada 25. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi, OV C 215, 19.6.2018., 162. lpp.; 2018. gada 14. novembra rezolūcija par visaptveroša ES mehānisma nepieciešamību demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzībai. Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0456.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

1. pauž dziļas bažas par *Daphne Caruana Galizia* slepkavības izmeklēšanas integritāti un ticamību; norāda uz plaši izplatīto negatīvo viedokli par valdības rīcību šajā sakarībā, kā arī uz to, ka mazinās ticība un uzticēšanās iestādēm; uzsver, ka ārkārtīgi svarīgi ir tas, lai gan Maltas pilsoņi, gan Eiropas sabiedrība nešaubīgi uzticētos izmeklēšanas procesam; atzīst progresu *Daphne Caruana Galizia* slepkavības izmeklēšanā; tomēr uzsver, ka šī lieta vēl nav pabeigta, jo izmeklēšana joprojām turpinās;
2. uzsver, ka ir nepieciešams ar visiem iespējamiem līdzekļiem izslēgt jebkādu risku (faktisku vai iedomātu), ka izmeklēšana varētu tikt ietekmēta; turklāt uzsver — šis risks saglabāsies tikmēr, kamēr premjerministrs joprojām būs amatā;
3. pauž ļoti lielas bažas par to, ka daudzās citās saistītās lietās, kas attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un korupciju, izmeklēšana nav pavisam uz priekšu vai pat nav sākusies, jo īpaši attiecībā uz bijušo premjerministra personāla vadītāju un bijušo tūrisma ministru; aicina Maltas iestādes uzsākt un virzīt attiecīgu izmeklēšanu;
4. atkārtoti prasa pilnībā un pastāvīgi iesaistīt Eiropu visos slepkavību izmeklēšanu aspektos un visās ar tām saistītajās izmeklēšanās; prasa pastiprināt Eiropas iesaistīšanos, jo tā dod rezultātus;
5. pauž dziļu nožēlu par to, ka pēdējo gadu notikumi Maltā ir radījuši nopietnus un pastāvīgus draudus tiesiskumam, demokrātijai un pamattiesībām, tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvībai, policijas un tiesu iestāžu neatkarībai un miermīlīgas pulcēšanās brīvībai; pauž nožēlu par pienācīgu konstitucionālo garantiju trūkumu attiecībā uz varas dalījumu;
6. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz Eiropas Parlamenta atkārtoti izteiktiem aicinājumiem, Komisija pēdējos gados ir atturējies veikt jebkādas konkrētus pasākumus pret Maltas valdību; mudina jauno Komisiju bez nepamatotas kavēšanās sākt dialogu ar Maltas valdību tiesiskuma mehānisma kontekstā;
7. norāda, ka noslēguma posmu ir sasniedzis reformu process, ar ko atbilstoši Venēcijas komisijas priekšlikumam tiek risināts jautājums par ģenerālprokurora pretrunīgo konstitucionālo lomu un pašreizējo sistēmu tiesnešu iecelšanai amatā un karjeras attīstībai; mudina Maltas parlamentu un valdību laikus un pilnībā īstenot visus atlikušos Venēcijas komisijas un GRECO ieteikumus;
8. pieņem zināšanai Komisijas priekšsēdētājas vietnieces Vēra Jourová komentārus, kuros norādīts, ka, Maltai nespējot īstenot tiesu sistēmas reformas, varētu tikt uzsākta 7. panta procedūra;
9. norāda, ka sabiedrības būtiskās interesēs ir nodrošināt pētniecisko žurnālistu un trauksmes cēlēju aizsardzību; aicina Maltas iestādes vienmēr un jebkuros apstākļos nodrošināt žurnālistu un trauksmes cēlēju personiskās drošības un iztikas līdzekļu aizsardzību un līdz ar to arī viņu neatkarību;
10. aicina Apvienotos Arābu Emirātus (AAE) sadarboties ar Maltas un Eiropas iestādēm un nodrošināt, ka uzņēmuma "17 Black" banku kontos iesaldētie līdzekļi paliek iesaldēti tikmēr, kamēr būs veikta rūpīga izmeklēšana; aicina Komisiju un Maltas iestādes izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus, lai nodrošinātu AAE iestāžu sadarbību un pienācīgu juridisko palīdzību visās izmeklēšanās;
11. atkārtoti norāda, ka ir steidzami nepieciešams ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānisms, kas atbilstoši Parlamenta priekšlikumam būtu veidots kā iestāžu pakts par DTP, paredzot ikgadēju neatkarīgu, uz pierādījumiem balstītu, nediskriminējošu pārskatu, kurā ar vienlīdzīgiem nosacījumiem tiktu novērtēta visu ES dalībvalstu atbilstība LES 2. pantā noteiktajām vērtībām un sniegti konkrētām valstīm adresēti ieteikumi (Eiropas DTP ziņojums), kam sekotu starpparlamentāras debates, un pastāvīgu DTP politikas ciklu ES iestādēs⁽¹⁶⁾; atkārtoti aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, kā nepieļaut tā dēvēto stratēģisko tiesvedību pret sabiedrības līdzdalību (SLAPP);

⁽¹⁶⁾ 2016. gada 25. oktobra rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par ES mehānisma demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām izveidi, OV C 215, 19.6.2018., 162. lpp.: 2018. gada 14. novembra rezolūcija par visaptverošu ES mehānisma nepieciešamību demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību aizsardzībai. Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0456.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

12. atkārtoti aicina Maltas valdību izbeigt savu ieguldītājiem paredzēto pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanas sistēmu un uzdot veikt neatkarīgu un starptautisku izmeklēšanu attiecībā uz to, kā šī pilsonības un uzturēšanās atļauju tirgošana ir ietekmējusi Maltas spējas apkarot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un kāda ir tās ietekme uz pārrobežu noziedzību un Šengenas zonas integritāti; aicina Komisiju turpināt uzraudzīt un novērtēt visas pastāvošās sistēmas, kas paredzētas pilsonības un uzturēšanās atļauju piešķiršanai ieguldītājiem, un veikt atbilstošus pasākumus, kā ierosināts iepriekšējās rezolūcijās; aicina Padomi apspriest šo jautājumu ⁽¹⁷⁾;

13. aicina Komisiju izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus un procedūras, lai nodrošinātu pilnīgu atbildību ES tiesību aktiem attiecībā uz cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju (jo īpaši saistībā ar izmeklēšanām, kas īstenotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas kontekstā, izpildi un kompetento iestāžu neatkarību), banku uzraudzību, tiesu iestāžu neatkarību, publisko iepirkumu un plānošanu, kā arī pilsētattīstību; aicina Maltas iestādes pildīt visus "Moneyval" ieteikumus;

14. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz atkārtotiem aicinājumiem, valdība nav panākusi nekādu progresu, lai rastu risinājumu attiecībā uz pagaidu piemiņas vietu, kura izveidota, pieprasot tiesiskumu *Daphne Caruana Galizia* lietā; aicina premjerministru nekavējoties panākt, lai tiktu pārtraukta Valletā esošās pagaidu piemiņas vietas izpostīšana, kas notiek gandrīz katru dienu;

15. atzinīgi vērtē to, ka Parlamenta Prezidijs atbalstījis *Daphne Caruana Galizia* Eiropas pētnieciskās žurnālistikas balvas izveidi, kas ik gadu tiks piešķirta par izcilu pētnieciskās žurnālistikas sniegumu Eiropā, un aicina Prezidiju iespējami drīz pieņemt vajadzīgos pasākumus;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Eiropas Padomei un Maltas Republikas prezidentam.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 26. marta rezolūcija par finanšu noziegumiem, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu apiešanu. Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0240; Eiropas Parlamenta 2019. gada 28. marta rezolūcija par stāvokli tiesiskuma un korupcijas apkarošanas jomā Eiropas Savienībā (ES), jo īpaši Maltā un Slovākijā. Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0328; Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. janvāra rezolūcija par ES pilsonību par maksu. Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0038.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0104

ES apputeksnētāju iniciatīva**Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par ES apputeksnētāju iniciatīvu (2019/2803(RSP))**

(2021/C 255/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 1. jūnija paziņojumu par ES apputeksnētāju iniciatīvu (COM(2018)0395),
 - ņemot vērā 2016. gada 2. februāra rezolūciju par ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas starposma pārskatīšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2017. gada 15. novembra rezolūciju par rīcības plānu attiecībā uz vidi, cilvēkiem un ekonomiku ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 16. janvāra rezolūciju par Savienības pesticīdu atļaušanas procedūru ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā Komisija, reaģējot uz Parlamenta un Padomes aicinājumiem risināt apputeksnētāju iznīkšanas problēmu, 2018. gada 1. jūnijā nāca klajā ar ES apputeksnētāju iniciatīvu;
- B. tā kā par apputeksnētāju iznīkšanas cēloņiem ir veikti jau daudzi pētījumi; tā kā šo pētījumu secinājumu īstenošanā vēl ir daudz darāmā;
- C. tā kā savvaļas apputeksnētājiem ir izšķirīga loma kultūraugu apputeksnēšanā; tā kā šajā ziņā svarīgas ir arī medus bites;
- D. tā kā apputeksnēšana, ko veic medus bites, tikai papildina, nevis aizstāj apputeksnēšanu, ko veic plašs kukaiņu sugu klāsts ⁽⁴⁾, tostarp bites vientuļnieces, tauriņi, ziedmušas un vaboles;
- E. tā kā Starptautiskā Dabas un dabas resursu aizsardzības savienība (*IUCN*), reaģējot uz pieaugošo bioloģiskās daudzveidības krīzi, 2019. gada 11. oktobrī publicēja steidzamu aicinājumu ievērojami palielināt sugu saglabāšanas pasākumus; tā kā *IUCN* vērsās pie pasaules valstu valdībām un aicināja tās līdz 2030. gadam apturēt sugu iznīkšanu un novērst cilvēku izraisītu izmiršanu, kā arī uzlabot apdraudēto sugu saglabāšanās stāvokli, lai līdz 2050. gadam panāktu plašu atkopšanos;
- F. tā kā apputeksnētāji sniedz būtiskus tiešus un netiešus ekosistēmu pakalpojumus, piemēram, apputeksnē augus, apkaro kaitēkļus, uztur augsnes un ūdens kvalitāti un veido ainavas estētiku;
- G. tā kā ir vajadzīgi pastāvīgi centieni nodrošināt, ka tiek atzīta apputeksnētāju nozīme lauksaimniecības produktivitātē;

⁽¹⁾ OV C 35, 31.1.2018., 2. lpp.⁽²⁾ OV C 356, 4.10.2018., 38. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0023.⁽⁴⁾ Garibaldi, L. A. et al, *Wild Pollinators Enhance Fruit Set of Crops Regardless of Honey Bee Abundance*, 2013.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- H. tā kā tikai Savienībā vien 78 % savvaļas puķu sugu vismaz daļēji ir atkarīgas no dzīvnieku veiktas apputeksnēšanas ⁽⁵⁾;
- I. tā kā trūkst datu un informācijas par kukaiņiem apputeksnētājiem, izņemot bites un tauriņus;
- J. tā kā apputeksnētāji var būt kukaiņi, piemēram, bites, ziedmušas, tauriņi, naktstauriņi, vaboles, lapsenes un tripši, un zīdītāji, piemēram, sikspārņi, un putni;
- K. tā kā veselīgi apputeksnētāji ir būtiski lauksaimnieciskajai darbībai Savienībā, jo 84 % no kultūraugu sugām ⁽⁶⁾ un 76 % no Eiropas pārtikas ražošanas ir atkarīgi no kukaiņu veiktas apputeksnēšanas; tā kā līdz 15 miljardiem EUR no ES lauksaimniecības gada produkcijas kopapjoma var tieši attiecināt uz apputeksnētājiem ⁽⁷⁾;
- L. tā kā apputeksnētāju klātbūtne ir viens no vissvarīgākajiem vides veselības indikatoriem; tā kā statistika un tendences visā Eiropā, lai arī dažkārt daļēji, norāda uz satraucošu apputeksnētāju populāciju iznīkšanu;
- M. tā kā ir skaidrs, ka tauriņu un to daļēji dabisko pļavu biotopu sliktais saglabāšanās stāvoklis ir slikts un tas labi ataino savvaļas bišu, ziedmušu, naktstauriņu un citu apputeksnētāju stāvokli;
- N. tā kā Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (Dzīvotņu direktīva) ⁽⁸⁾ aizsargā tikai 56 apputeksnētāju sugas, no kurām 67 % stāvoklis novērtēts kā nelabvēlīgs;
- O. tā kā Parlaments ir sācis vairākus izmēģinājuma projektus un sagatavošanas darbības, lai dziļāk pētītu apputeksnētāju iznīkšanu un izstrādātu konkrētus risinājumus, kā mazināt apputeksnētāju populāciju satraucošo iznīkšanu ⁽⁹⁾;
- P. tā kā pienācīgas apputeksnētāju aizsardzības nolūkā apputeksnētājiem un to barībai kaitīgu pesticīdu lietošana būs ievērojami jāsamazina;
- Q. tā kā dažu pesticīdu lietošana ir tikusi saistīta ar nelabvēlīgu ekoloģisko ietekmi, tostarp augstu risku gan mājas, gan savvaļas bitēm, kuras nodrošina lielākās daļas kultūraugu apputeksnēšanu visā pasaulē;
- R. tā kā saskaņā ar 2009. gada 21. oktobra Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁰⁾ profesionālajiem pesticīdu lietotājiem vismaz trīs gadus ir jāsaģlabā pesticīdu lietošanas dati, kas ietver augu aizsardzības līdzekļa nosaukumu, lietošanas laiku un devu un attiecīgo platību un kultūru, kurai līdzeklis izmantots;

⁽⁵⁾ Potts, S. et al., *Status and Trends of European Pollinators. Key Findings of the STEP Project*, Pensoft Publishers, Sofija, 72 lpp.

⁽⁶⁾ Potts, S. et al., *Status and Trends of European Pollinators. Key Findings of the STEP Project*, Pensoft Publishers, Sofija, 72 lpp.

⁽⁷⁾ Gallai, N. et al., *Economic Valuation of the Vulnerability of World Agriculture Confronted with Pollinator Decline*, *Ecological Economics*, 68:3, 810.–821. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽⁹⁾ Īpaši jāmin ES apputeksnētāju monitoringa shēma un indikatori, pesticīdu izmantošanas vides monitorings ar medus bišu palīdzību, bioloģiskās daudzveidības pulsa mērīšana, izmantojot Sarkanās grāmatas indeksu, un lauksaimniekiem pieejamu integrētas augu aizsardzības prakses piemēru no visas Eiropas Savienības apkopošana.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- S. tā kā 2018. gada aprīlī Savienība piekrita pilnībā aizliegt neonicotinoīdu imidakloprīda, klotianidīna un tiametoksāma izmantošanu brīvā dabā;
- T. tā kā vairākas dalībvalstis ir paziņojušas par ārkārtas izņēmumiem attiecībā uz šo neonicotinoīdu izmantošanu savā teritorijā; tā kā šādiem paziņojumiem vajadzētu būt labas kvalitātes un tikt publiskotiem; tā kā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) ir secinājusi, ka aptuveni vienai trešdaļai no līdzekļiem, par kuriem piešķirtas ārkārtas atļaujas, bija pieejamas alternatīvas; tā kā EFSA var būt loma ārkārtas atļauju izskatīšanā ⁽¹⁾;
- U. tā kā ir pierādīts, ka glifozāta izmantošana kaitē medus bišu baktērijām, tādējādi veicinot apputeksnētāju iznīkšanu un dzīvotņu zudumu; tā kā daži fungicīdi var divkāršot insekticīdu akūto toksiskumu ⁽¹²⁾;
- V. tā kā EFSA 2013. gadā apstiprinātās vadlīnijas par to, kā novērtēt risku, ko augu aizsardzības līdzekļi rada bitēm (EFSA 2013. gada vadlīnijas par bitēm), satur visaktuālāko zinātnisko metodiku attiecībā uz pesticīdu radīto risku *Apis mellifera*, *Bombus spp.* un bitēm vientuļniecēm, bet dalībvalstis tās nav pilnībā apstiprinājušas; tā kā šāda situācija negatīvi ietekmē Regulas (EK) Nr. 1107/2009 apstiprināšanas kritēriju pareizu piemērošanu un tādējādi labāku šo sugu aizsardzību;
- W. tā kā paralēli insekticīdu ietekmei uz apputeksnētājiem plaša spektra herbicīdi, ko izmanto ainavas mērogā, piemēram, kā profilaktiskus līdzekļus pret nezālēm vai kā desikantus, iznīcina apputeksnētāju barības avotus starp galvenās kultūras ziedēšanas periodiem un veicina populāciju sabrukumus;
- X. tā kā, pat ja pilnībā tiktu piemērotas EFSA 2013. gada vadlīnijas par bitēm, pesticīdu apstiprināšanas režīms atstātu neaizsargātus tauriņus, ziedmušas un naktstauriņus;
- Y. tā kā savienotas apputeksnētāju dzīvotnes, piemēram, buferjoslas, dzīvzogi un zālēm apauguši ūdensceļi, var palīdzēt augsnes erozijas kontrolē un kopumā uzlabot bioloģisko daudzveidību un ir potenciāli noderīgas gan mājas bitēm, gan savvaļas apputeksnētājiem pieejamās barības kvalitātes uzlabošanai;
- Z. tā kā daudzas apputeksnētāju dzīvotnes ir kļuvušas ļoti sadrumstalotas un nepareiza biotopu apsaimniekošana un klimata pārmaiņas arvien vairāk apdraud specializējušās sugas;
- AA. tā kā veselīgu savvaļas apputeksnētāju populāciju labā ir nepieciešams, lai pastāv, tiek saglabātas un atjaunotas teritorijas ar vietējo ziedu populācijām, arī urbānās teritorijās;
- AB. tā kā savvaļas apputeksnētāji un biškopji Eiropā nodrošina apputeksnēšanas pakalpojumus faktiski bez maksas; tā kā tas ir krasā pretstatā citām pasaules daļām, kur maksa par apputeksnēšanu ir samērota ar citu lauku saimniecību ražošanas resursu izmaksām, piemēram, sēklu, mēslošanas līdzekļu un pesticīdu iegādi;
- AC. tā kā apputeksnētājiem ir sociāla un kulturāla vērtība, pateicoties ar tiem saistītiem ārstnieciskiem līdzekļiem, produktiem, mākslai un tradīcijām;
- AD. tā kā šis galvenokārt bezmaksas apputeksnēšanas pakalpojums papildina savvaļas apputeksnētāju veikto apputeksnēšanu un ir iespējams tikai tāpēc, ka biškopju galvenais ienākumu avots ir medus un citu bišu produktu pārdošana; tā kā viltota medus imports apdraud biškopības ekonomisko pamatu Eiropas Savienībā;
- AE. tā kā agrovides pasākumi Eiropas Savienībā nav īstenoti pietiekamā mērogā, lai kompensētu apputeksnētāju dzīvotņu zudumu un biotopu kvalitātes pasliktināšanos; tā kā zaļināšana nav devusi būtiskus uzlabojumus;

⁽¹¹⁾ https://ec.europa.eu/food/plant/pesticides/approval_active_substances/approval_renewal/neonicotinoids_en.

⁽¹²⁾ Tsvetkov, N., Samson-Robert, O., Sood, K., Patel, H. S., Malena, D. A., Gajiwala, P. H., Maciukiewicz, P., Fournier, V., Zayed, A. (2017): "Chronic exposure to neonicotinoids reduces honey bee health near corn crops", *Science*, 356. sēj., Nr. 6345, 1395.–1397. lpp., <https://doi.org/10.1126/science.aam7470>.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- AF. tā kā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja un Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja savās nostājās KLP stratēģisko plānu regulas priekšlikuma (COM(2018)0392) kontekstā pieprasīja ieviest apputeksnētāju ietekmējuma indikatoru;
- AG. tā kā apputeksnētāju indikatora ieviešana var palīdzēt panākt, ka lēmumu pieņemšanas procesi ir optimāli, publiskie izdevumi ir lietderīgāki, palielinās pārskatatbildība un izpratne par politikas un tiesību aktu ietekmi;
- AH. tā kā pārmērīga kultūraugu mēslošana samazina tādu ziedošo augu sastopamību, kas veido potenciālu barības bāzi apputeksnētājiem;
- AI. tā kā nitrātu emisijas izraisa eitrofikāciju un aizvēlumu, kas no zāliena izspiež zālaugus un ziedus, pārklāj augsni, kuru daudzi apputeksnētāji izmanto kā ligzdošanas vietu, un rada zema līmeņa ēnojumu, kura dēļ veidojas vēss mikroklimats, kas daudzām vietējām sugām ir nepiemērots,

Vispārīgas piezīmes

1. atzīst ES apputeksnētāju iniciatīvas pievienoto vērtību, ko tā dod, palīdzējuma noteikt stratēģiskos mērķus un virkni steidzami veicamu pasākumu, kas ES un tās dalībvalstīm jāveic, lai aizsargātu apputeksnētājus; atzinīgi vērtē to, kas apputeksnētāju dzīvotņu aizsardzībā jau paveikts vietējā līmenī;
2. tomēr uzskata, ka uz daudziem apputeksnētāju iznīkšanas cēloņiem iniciatīva reaģē nepietiekami, un to vidū var minēt zemes izmantošanas maiņas, dzīvotņu un to savienotības izzušanu, intensīvās lauksaimniecības prakses, augu aizsardzības līdzekļus, vides piesārņojumu, patogēnu un parazītu, piemēram, ērces *Varroa destructor*, ietekmi, klimata pārmaiņas un invazīvas svešzemju sugas⁽¹³⁾; uzskata, ka vissteidzamāk jāīsteno "II prioritāte: novērst apputeksnētāju iznīkšanas cēloņus";
3. norāda, ka apputeksnētāji ir ārkārtīgi svarīga bioloģiskās daudzveidības daļa un ka bez tiem nav iespējama lielākās daļas augu sugu reprodukcija; atzīst, ka apputeksnētāju populācijas samazināšanās ietekmē ražas kvalitāti un kvantitāti, kā arī lauksaimnieku peļņu;
4. uzsver apputeksnētāju nozīmi lauksaimniecībā, apdraudējumu pārtikas ražošanai, ko rada populāciju iznīkšana, un nepieciešamību veikt steidzamus un transformatīvus pasākumus, lai aizsargātu un atjaunotu apputeksnētāju populācijas un pakalpojumus;
5. uzsver, ka ir svarīgi īstenot holistisku pieeju un novērtēt pašreizējo politikas pasākumu ietekmi, lai Savienībā iedarbīgi risinātu apputeksnētāju iznīkšanas problēmu; uzsver vajadzību piemērot piesardzības principu, lai aizsargātu apputeksnētājus kopumā — gan mājas, gan savvaļas apputeksnētājus;
6. uzsver nepieciešamību aizsargāt apputeksnētāju sugu daudzveidību gan Eiropā — tostarp aptuveni 2 000 savvaļas bišu sugas un citas kukaiņu sugas, to skaitā mušas, vaboles, naktstauriņus un tauriņus, — gan pasaulē;
7. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt pasākumus bioloģiskās daudzveidības veicināšanai gan lauku, gan urbānās teritorijās, jo apputeksnētāju veselība un izdzīvošana ir atkarīga no sugām bagātām dzīvotnēm, kas pietiekamā daudzumā nodrošina daudzveidīgu un pastāvīgu barību, piemēram, nektāru un ziedputekšņus, kā arī ir ligzdošanas, pārošanās un pārzīemošanas dzīvotnēm;
8. mudina Komisiju ES apputeksnētāju iniciatīvu un tās rezultātus integrēt ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas laikam pēc 2020. gada izstrādē un pārveidot iniciatīvas mērķus par visaptverošu apputeksnētāju rīcības programmu ar pietiekamiem resursiem;

⁽¹³⁾ Potts, S.G., et al., (2016), *The Assessment Report of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services on Pollinators, Pollination and Food Production*, Secretariat of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services, Bonn, Vācija, 552 lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

9. prasa, lai Komisija apputeksnētāju iznīkšanas problēmu risina starptautiskā līmenī un iestājas par stingriem pasākumiem, ar ko visā pasaulē aizsargāt apputeksnētājus un viņu dzīvotnes;

Bioloģiskā daudzveidība un lauksaimniecības prakse

10. uzsver, ka veicināt bioloģisko daudzveidību un tādējādi palielināt apputeksnētāju dzīvotņu esību un kvalitāti uz lauksaimniecības zemes ir jābūt vienam no galvenajiem mērķiem nākamās kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) izstrādē, kurai jo īpaši ir jāatbalsta augstas dabas vērtības lauksaimniecības teritoriju saglabāšana, dabīgu atmatu izveide un pesticīdu un minerālmēslu lietošanas samazināšana un jāveicina polikultūras un augseka;

11. norāda, ka mazināt atkarību no pesticīdiem ir viens no galvenajiem mērķiem, ko paredz Direktīva 2009/128/EK par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu⁽¹⁴⁾; uzsver, ka pesticīdu lietošanas samazināšanas plāns ar skaidriem mērķrādītājiem, atskaites punktiem un grafikiem būtu jānosaka katras dalībvalsts nacionālajā rīcības plānā un pesticīdu lietošanas samazinājums būtu jānosaka kā kopējs indikators, ar ko monitorēt panākumus; uzskata, ka gaidāmajā Direktīvas 2009/128/EK pārskatīšanā būtu jāiekļauj ES mēroga obligāti samazināšanas mērķrādītāji;

12. aicina Komisiju izvērtēt pārskatītos nacionālos rīcības plānus, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 2009/128/EK, un darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pienācīgi darbojas, lai sasniegtu pesticīdu lietošanas samazināšanas mērķrādītājus, un veic nepieciešamo monitoringu;

13. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka, izmantojot nacionālās un reģionālās saimniecību konsultāciju sistēmas, lauksaimniekiem tiek sniegtas kvalitatīvas konsultācijas par bioloģiskās daudzveidības un apputeksnētāju atbalstīšanu un aizsardzību;

14. atgādina, ka apputeksnēšana ir izšķirīgi svarīga lauksaimnieciskajā ražošanā un tādēļ KLP pirmajā pilārā paredzētajam atbalstam nevajadzētu novest pie apputeksnēšanas pakalpojumu vājināšanās vai izzušanas; aicina Komisiju apstiprināt tikai tādus stratēģiskos plānus, kuros šis faktors ir pienācīgi ņemts vērā attiecīgajos pirmā pilāra nosacījumu elementos un ekoshēmās;

15. uzsver, ka daudzās valsts lauku attīstības programmās jau ir iekļauti pasākumi, kas veicina bioloģisko daudzveidību un palīdz apputeksnētājiem; konstatē, ka, lai šādas programmas un pasākumi tiktu turpināti un paplašināti, galvenokārt nepieciešams nodrošināt pienācīgu finansējumu KLP otrajam pilāram; uzsver, ka, to darot, ir jāņem vērā reģionu un dzīvotņu daudzveidība, kā arī daudzie dažādie apputeksnētāji, tādēļ ir nepieciešama valsts un reģionāla līmeņa pieeja;

16. prasa, lai Komisija un dalībvalstis akceptē Parlamenta aicinājumu KLP iekļaut apputeksnētāju indikatoru;

17. uzsver, ka 18 ES valstīs insekticīdu⁽¹⁵⁾ pārdošanas apjoms 2017. gadā salīdzinājumā ar 2016. gadu pieauga; pauž bažas par to, ka citu insekticīdu kategorijā⁽¹⁶⁾ pārdošanas pieaugums 2017. gadā salīdzinājumā ar 2016. gadu bija vērojams 9 no 13 valstīm, par kurām šis datu sadalījums bija pieejams, un ka apputeksnētāju iniciatīvā šī tendence netiek uzskatīta par būtisku;

18. uzsver, ka tādēļ arī bioloģiskās daudzveidības pasākumi un pesticīdu lietošanas samazināšana būtu jānosaka par mērķrādītāju KLP dalībvalstu stratēģiskajos plānos un ka pesticīdu lietošanas samazinājums un bioloģiskās daudzveidības palielinājums būtu jānosaka kā kopēji indikatori, ar ko monitorēt panākumus;

19. uzsver, ka ar indikatoru, kas mēra apputeksnētāju daudzveidību un skaitliskumu, būs iespējams novērtēt KLP sniegumu šajā jomā;

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/128/EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Ir pieejami Eurostat dati par insekticīdu un akaricīdu kategoriju; ir pieejami arī dati par dažādām insekticīdu kategorijām (piretroīdiem, hlorogļūdenražiem, organiskajiem fosfātiem, karbamātiem un oksimokarbamātiem un citiem insekticīdiem); dati pieejami: https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-datasets/product?code=aei_fm_salpest09.

⁽¹⁶⁾ Ieskaitot neonikotinoīdus.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

20. uzsver, ka saskaņā ar Direktīvu 2009/128/EK par pesticīdu ilgtermiņlietošanu vispirmis ir jāizmanto neķīmiskas kaitēkļu apkarošanas metodes, lai tādējādi aizstātu pesticīdus un aizsargātu apputeksnētājus;
21. uz visiem nejonotinoīdu grupas pesticīdiem;
22. aicina Komisiju sistemātiski pieprasīt Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumu gadījumos, kad dalībvalstis izsniedz ārkārtas atļauju izmantot pesticīdu, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1107/2009 53. pantu; uzskata, ka ir svarīgi, lai EFSA pētītu arī aizstāšanas ietekmi un neķīmisku metožu pieejamību;
23. aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek pareizi piemēroti Regulas (EK) Nr. 1107/2009 noteikumi un tādējādi cita starpā garantēt minimālu paziņošanas standartu attiecībā uz pesticīdu ārkārtas atļaujām, ieskaitot dalībvalstu pienākumu sniegt pilnīgus un detalizētus paskaidrojumus, kā arī darīt šos paziņojumus publiski pieejamus; atzinīgi vērtē EFSA lomu šo atkāpju izskatīšanā;
24. uzsver, ka profesionālajiem augu aizsardzības līdzekļu lietotājiem vismaz trīs gadus būtu jāglabā detalizēti dati par šo līdzekļu lietošanu, teritoriju, laiku un devu; norāda, ka attiecīgajai reģistrētajai informācijai vajadzētu pēc pieprasījuma būt pieejama kompetentajai iestādei, lai tā varētu monitorēt savstarpējās atbilstības noteikumu ievērošanu un KLP darbības rezultātus attiecībā uz pesticīdu lietošanas samazināšanu visā ES;
25. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot informētību un veicināt finansēšanas iespējas šajā jomā; norāda, ka uz pastāvošo paraugpraksi balstīti kopīgi instrumenti un modeļi stratēģiju un plānu izstrādei attiecībā uz apputeksnētājiem veicinās papildu pasākumu pieņemšanu valsts, reģionālā un vietējā līmenī;
26. aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami nodrošināt, ka tiek pilnībā pieņemta 2013. gada EFSA vadlīnijas par bitēm, tostarp prasības attiecībā uz hronisku toksiskumu un toksiskumu kāpuriem, kā arī sugām, kas nav medus bites;
27. kamēr ES līmenī nav pilnībā pieņemtas EFSA vadlīnijas par bitēm, aicina dalībvalstis attiecīgi saskaņot savus pesticīdu novērtējumus;
28. aicina Komisiju pieprasīt, lai EFSA izstrādā vadlīnijas par pesticīdiem, kuras noteiktu pirmsapstiprināšanas testus, kas jāveic, lai nodrošinātu tauriņu, naktstauriņu un ziedmušu aizsardzību;
29. uzsver, ka apputeksnētāju dzīvotņu klātbūtne palielina zemes produktivitāti;
30. aicina Komisiju ierobežot KLP paredzēto produktivitātes paaugstināšanas mērķi, reglamentēt intensīvās lauksaimniecības prakses un mudināt izmantot zaļināšanas pasākumus, kas kvalitatīvi un kvantitatīvi uzlabo apputeksnētāju dzīvotnes un barības vākšanas platības un ir vērsti pret Eiropas ainavu homogenizāciju;
31. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ganību un ganību dzīvotņu, tostarp kokaugiem klātu ganību un citu agromežsaimniecības sistēmu, izmantošanu — kas ir izšķirīgs priekšnosacījums apputeksnētāju ligzdošanas, vairošanās un pārziemošanas substrātu radīšanā — sinerģijā ar tādu augstas dabas vērtības zālaugu platību uzturēšanu, ko izmanto ganībām un tradicionālajiem ekstensīvās lauksaimniecības veidiem;
32. šajā sakarā uzsver, ka augseka, spēcīgu šķirņu izmantošana un mehāniska ravēšana / bioloģiska kaitīgo organismu apkarošana palīdzēs atjaunot apputeksnētāju dzīvotnes, savukārt lielas monokultūru platības veicina apputeksnētāju iznīkšanu;
33. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt zaļo infrastruktūru, kas rada no jauna un atjauno dzīvotņu mozaīku un funkcionālo savienotību apputeksnētājiem lauku un urbānajās ainavās;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

34. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt labi koptu dzīvzogu uzturēšanu, kā arī koncepcijas, kas paredz buferjoslu, tostarp zālaugu/ziedošu joslu izveidi gar ūdenstecēm un daudzgadīgām ziedošām platībām, kā pasākumus bioloģiskās daudzveidības veicināšanai, lai aizsargātu apputeksnētāju barības vākšanas iespējas un dzīvotnes, kā arī nodrošinātu labāku erozijas kontroli lauku, daļēji urbānās un urbānās teritorijās;
35. aicina dalībvalstis atbalstīt tādu sugu agrīnu iekļaušanu ES sarakstā, kuras rada risku apputeksnētājiem, ātri reaģēt, lai kontrolētu un izskaustu šādas sugas, palielināt modrību un veikt ierobežojošas darbības, kad tiek konstatēti to izplatības ceļi;
36. aicina Komisiju ierosināt pasākumus, kuri palīdzētu mazināt noslodzi, ko apputeksnētājiem var radīt lauksaimniecības zemju pamešana;
37. uzsver, ka ir jāievieš iedarbīgi biodrošības pasākumi podaugiem un augsnei pirms to pārvietošanas ievērojamos attālumos, un mudina publiskās iestādes, kas atbildīgas par zaļo zonu pārvaldību, izmantot vietējos augus, tādējādi maksimāli palielinot pozitīvo ietekmi uz vietējiem apputeksnētājiem un samazinot invazīvu svešzemju sugu izplatīšanos;
38. aicina Komisiju noteikt kritērijus, kas vajadzīgi, lai izveidotu ES ekomarķējumu apputeksnētājiem draudzīgiem podaugiem, kuriem ir uzrādīta izcelsmes vieta, kuri ir ievietoti ilgtspējīgā konteinerā, neizmanto kūdras un nesatur insekticīdus;
39. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt biškopības nozari, pastiprinot importa pārbaudes, lai nepieļautu viltota medus importu, un attiecībā uz medus maisījumiem ieviešot obligātu medus izcelsmes marķēšanu (ar katras valsts nosaukumu);
40. aicina veicināt un attīstīt apputeksnētāju dzīvotnes urbānajās teritorijās;

Pētniecība, apmācība un novērošana

41. attiecībā uz medus bitēm (*Apis mellifera*), ņemot vērā, cik satraucoša parādība ir bišu māšu mūža ilguma samazinājums, jo īpaši uzsver to, cik svarīgi ir pētīt tās cēloņus;
42. uzskata, ka ir izšķirīgi svarīgi atbalstīt vēl nepieejamu testēšanas vadlīniju izstrādi, īpaši attiecībā uz akūtu un hronisku toksiskumu bitēm vientuļniecēm, hronisku toksiskumu kāmēm, subletālu iedarbību, vienlaicīgu ekspozīciju vairākiem savienojumiem (kumulatīvā un sinerģiskā iedarbība), kā arī citām apputeksnētāju sugām paredzētiem testiem;
43. uzsver, ka iniciatīvas pētniecības izdevumu kategorijā nav ņemtas vērā tādas uz rezultātiem balstītas shēmas, kurās jau iepriekš ir paredzēts monitorings un kuras varētu būt lietderīgas (daļēji — apmierinot vajadzības pēc monitoringa) un nodrošināt attiecīgus stimulus lauksaimniekiem; uzsver, ka šādas shēmas var izmēģināt un mēroga ziņā palielināt saskaņā ar dažādiem ES finanšu instrumentiem un politiku, tostarp KLP;
44. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt finansējumu fundamentālajiem un lietišķajiem pētījumiem par apputeksnētājiem un tādu ārstēšanas metožu izstrādei, kas vērstas pret tos ietekmējošām jaunām slimībām, parazītiem un vīrusiem, un ieguldīt līdzekļus taksonomiskās lietpratības resursu stiprināšanā un paplašināšanā, citu starpā izmantojot ES pētniecības un inovācijas pamatprogrammu; aicina lielāku uzmanību pievērst lauka pētījumiem un tādiem apputeksnētājiem, kas nav medus bites un tauriņi;
45. aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot sistemātisku un standartizētu savvaļas apputeksnētāju un to galveno noslogojumu monitoringu reālos apstākļos, lai noskaidrotu apputeksnētāju iznīkšanas apmēru un cēloņus un lai varētu pilnībā izvērtēt attiecīgo ES un valstu politiku iedarbīgumu;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

46. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka savvaļas apputeksnētāju monitoringa finansējuma vajadzības tiek integrētas KLP stratēģiskajos plānos, lai nodrošinātu uzticamus datus KLP apputeksnētāju indikatora izveidei, kas paredzēta ES apputeksnētāju iniciatīvā;

47. uzskata, ka ir lietderīgi atbalstīt lauksaimniecības ekoinovāciju⁽¹⁷⁾ un stimulēt partnerības ar akadēmiskajām aprindām un sadarbību ar dažādu jomu pētniekiem, lai atbalstītu tādu zema riska pesticīdu izstrādi, kas apputeksnētājiem ir nekaitīgi;

48. uzskata, ka ir jāatbalsta pētniecība par lauksaimniecības agroekoloģisko pāreju un tādu kaitēkļu apkarošanas metožu pilnveidošana, kuras ir nekaitīgas apputeksnētājiem un kuru piemēri ir adekvāti audzēšanas paņēmieni, augseka un līdzsvarota mēslošana;

49. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt amatierzinātni, galveno uzmanību pievēršot datu reģistrēšanai par apputeksnētājiem un to monitoringam un biškopju apmācībai, ar mērķi Savienībā veicināt neintruzīvu bišu novērošanu, tās veikšanai izstrādājot bišu saimju dzīvotspējas indikatorus;

o

o o

50. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁷⁾ Komisija to definējusi kā jebkādu inovāciju, kas ļauj sasniegt būtisku progresu virzībā uz ilgtspējīgas attīstības mērķi, samazinot ražošanas veidu ietekmi uz vidi, uzlabojot dabas noturību pret vides noslogojumiem vai panākot dabas resursu efektīvāku un atbildīgāku izmantošanu.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0105

Veselības un aprūpes digitālās pārveides nodrošināšana**Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra rezolūcija par veselības un aprūpes digitālās pārveides nodrošināšanu; iedzīvotāju iespēju stiprināšana un veselīgākas sabiedrības veidošana (2019/2804(RSP))**

(2021/C 255/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 25. aprīļa paziņojumu par to, kā digitālajā vienotajā tirgū īstenot veselības un aprūpes digitālo pārveidi; iedzīvotāju iespēju stiprināšana un veselīgākas sabiedrības veidošana (COM(2018)0233),
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada 30. aprīļa paziņojumu “E-veselība — labāka veselības aprūpe Eiropas pilsoņiem: rīcības plāns Eiropas e-veselības jomā” (COM(2004)0356),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2007. gada 21. decembra darba dokumentu “Vadošās tirgus iniciatīvas rīcības plāns e-veselības jomā — paziņojuma I pielikums — Vadošā tirgus iniciatīva Eiropai” (COM(2007)0860, SEC(2007)1730),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija ieteikumu par elektronisko veselības karšu sistēmu pārrobežu sadarbību (izzinots ar dokumenta numuru C(2008)3282)⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojumu par telemedicīnu pacientu, veselības aprūpes sistēmu un sabiedrības labā (COM(2008)0689),
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 6. decembra paziņojumu “E-veselības rīcības plāns 2012.–2020. gadam — inovatīva veselības aprūpe 21. gadsimtam” (COM(2012)0736),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2016/1148 (2016. gada 6. jūlijs) par pasākumiem nolūkā panākt vienādi augsta līmeņa tīklu un informācijas sistēmu drošību visā Savienībā⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu “ES pasākumi pārrobežu veselības aprūpē: mērķi ir vērienīgi, taču nepieciešama labāka pārvaldība”,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 6. februāra ieteikumu (ES) 2019/243 par Eiropas e-veselības pacienta karšu apmaiņas formātu⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula — GDPR)⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2008., 37. lpp.

⁽²⁾ OV L 194, 19.7.2016., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 39, 11.2.2019., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā Padomes 2017. gada 8. decembra secinājumus par veselību digitālajā sabiedrībā — progresa gūšana uz datiem balstītā inovācijā veselības jomā ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par to, kā digitālajā vienotajā tirgū īstenot veselības un aprūpes digitālo pārveidi — iedzīvotāju iespēju stiprināšana un veselīgākas sabiedrības veidošana (O-000042/2019 – B9-0062/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 136. panta 5. punktu un 132. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas rezolūcijas priekšlikumu,
- A. tā kā līdz ar jaunām tehnoloģijām labākas veselības aprūpes panākšanai tiek radītas gan iespējas, gan problēmas; tā kā Eiropas veselības un aprūpes sistēmām nopietnas problēmas sagādā sabiedrības novecošana, garāks paredzamā mūža ilgums un aizvien zemāks dzimstības rādītājs, liekot bažīties par veselības aprūpes turpmākā nodrošinājuma ilgtspēju; tā kā, no otras puses, līdz ar jaunām tehnoloģijām tiek radītas jaunas iespējas; tā kā šajā kontekstā vajadzīga paradigmas maiņa, lai nodrošinātu proaktīvas un reaģētspējīgas veselības aprūpes sistēmas, kurās galvenā uzmanība tiek pievērsta labas veselības saglabāšanai, nevis slimību pārvaldībai;
- B. tā kā izdevumi veselības aprūpes jomā strauji pieaug un veido 9,6 % ⁽⁷⁾ no IKP visā ES; tā kā veselības aprūpes sistēmām maksimāli jāpalielina pieejamu, noturīgu un ilgtspējīgu veselības pakalpojumu un ilgtermiņa aprūpes efektivitāte un lietderība un jānodrošina taisnīga šo pakalpojumu saņemamība, kā arī jāsniedz jauni pakalpojumi atbilstīgi sabiedrības attīstībai, jānodrošina stabila aprūpe visās pakalpojumu jomās un no visiem pakalpojumu sniedzējiem jāpanāk uzlabojumi, kas ir vajadzīgi pacientiem un atbilst viņu mainīgajām un pieaugošajām veselības un aprūpes vajadzībām, labbūtībai un dzīves kvalitātei, vienlaikus ņemot vērā atšķirības starp pacientiem interneta savienojamības, digitālo prasmju un veselībratības ziņā;
- C. tā kā inovatīvi digitālie risinājumi veselības un aprūpes jomā var sekmēt slimību profilaksi un veicināt veselīgu dzīvesveidu, uzlabot iedzīvotāju dzīves kvalitāti un rast iedarbīgākus veidus, kā organizēt un sniegt veselības un aprūpes pakalpojumus;
- D. tā kā dati par ES iedzīvotāju veselību ir galvenais faktors, pateicoties kuram digitālā pārveide ir iespējama, un ir jānodrošina stingra aizsardzība pret to ļaunprātīgu izmantošanu; tā kā dažādās dalībvalstīs pieejamo datu apjoms ir ļoti dažāds un tā kā veselības aprūpes sistēmas nav savietojamas un tirgus ir sadrumstalots, iedzīvotāji vēl nevar izmantot visas priekšrocības, ko piedāvā digitālais vienotais tirgus;
- E. tā kā veselības aprūpes digitalizācija neaprobežosies tikai ar mobilo veselības lietotņu plašāku izmantošanu, bet ietvers arī datizraci, t. i., lielo datu kopu analīzi, uz kā pamatojas mākslīgais intelekts (MI) un mašīnmācīšanās;
- F. tā kā par veselības un sociālās aprūpes organizēšanu un sniegšanu atbild dalībvalstis; tā kā Savienība var atbalstīt sadarbību starp dalībvalstīm, lai tās veicinātu sabiedrības veselību un slimību profilaksi, uzlabotu savas valsts veselības aizsardzības sistēmu savstarpēji papildinošo iedarbību pārrobežu mērogā, kā arī atbalstītu un sekmētu pētniecību un izstrādi attiecībā uz viedo veselību Eiropā;
- G. tā kā pieaug pacientu cerības un vēlme uzraudzīt savu veselību, attiecīgi lielāka kļūst vajadzība palielināt iedzīvotāju iespējas attiecībā uz viņu veselību, nodrošinot lietotājam draudzīgus pakalpojumus un profilaktiskākus, personalizētākus un reaģētspējīgākus veidus, kā cilvēki var iesaistīties veselības aprūpes pakalpojumos un sadarboties ar veselības aprūpes speciālistiem;
- H. tā kā sabiedrības pakāpeniskas digitalizācijas procesā pacientiem, aprūpētājiem, veselības aprūpes speciālistiem un, iespējams, visiem veselības aprūpes ķēdes dalībniekiem nāksies saskarties ar problemātiskiem jautājumiem, ko informācijas tehnoloģijas un pacienta datu reģistra digitālās infrastruktūras izmantošana rada personas datu drošības un privātuma kontekstā;

⁽⁶⁾ OV C 440, 21.12.2017., 3. lpp.

⁽⁷⁾ 2017. gadā; ESAO/ES (2018), *Pārskats par veselību: Eiropa 2018 — veselības stāvoklis ES ciklā*, ESAO publikācija, Parīze.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- I. tā kā personas veselības dati ir īpaši sensitīvi un tiem jāpiemēro stingras ētikas prasības un iedzīvotāju informēta piekrišana attiecībā uz to vākšanu, apstrādi, izmantošanu un glabāšanu;
- J. tā kā iedzīvotāju uzticība viņu personīgo veselības datu vākšanas, apstrādes, izmantošanas un glabāšanas drošībai un konfidencialitātei ir ārkārtīgi svarīga;
- K. tā kā digitālās veselības sistēmu ieviešanas un izmantošanas līmenis katrā dalībvalstī ir atšķirīgs, piemēram, attiecībā uz modernākas tehnoloģijas izmantošanu, digitālās pārveides atbalsta infrastruktūrām un elektronisko veselības datu reģistru izmantošanu veselības aprūpes pakalpojumos;
- L. tā kā viens no uzdevumiem, kas iekļauts veselības komisāra pilnvarojuma vēstulē, ir Eiropas veselības datu telpas izveide, lai veicinātu apmaiņu ar veselības datiem un atbalstītu pētniecību saistībā ar jaunām profilakses stratēģijām, kā arī ārstniecības metodēm, medikamentiem, medicīniskām ierīcēm un rezultātiem;
- M. tā kā zinātnei, pētniecībai un inovācijai ir būtiska nozīme Eiropas konkurētspējā un izturētspējā; tā kā vērojams eksponenciāls datu pieejamības un tādu datorizētas pētniecības iniciatīvu pieaugums, kuru mērķis ir izprast, novērst un ārstēt slimības un veselības problēmas; tā kā datu pārvaldības metodes var papildus vai efektīvāk palīdzēt identificēt aprūpes nepilnības, riskus, tendences un modeļus;
- N. tā kā cilvēkiem no zemākiem sociālajiem slāņiem parasti ir lielākas veselības problēmas, un viņiem ir lielāka iespēja tikt izslēgtiem no veselības aprūpes digitalizācijas,

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par to, kā digitālajā vienotajā tirgū īstenot veselības un aprūpes digitālo pārveidi, kuras mērķis ir veicināt veselību, īstenot slimību profilaksi un kontroli, palīdzēt iedzīvotāju vēl neatrisināto vajadzību apmierināšanā, kā arī dot iespēju uzlabot veselības aprūpes sistēmu ilgtspēju un nodrošināt, lai visiem cilvēkiem vieglāk būtu pieejama augstvērtīga aprūpe, saprātīgi izmantojot digitālās inovācijas;
2. norāda — lai gan digitālajai veselībai ir liels potenciāls, tai tomēr raksturīgas daudzas neatrisinātas problēmas saistībā ar privātumu, drošību un drošumu;
3. uzsver — lai digitālo veselības rīku potenciālu izmantotu pilnīgi, ļoti svarīgi ir digitālos veselības aprūpes komponentus īstenot tā, lai pilnībā nodrošinātu datu privātumu, drošību un precizitāti, kā arī ņemtu vērā pacientu vajadzības;
4. atzīmē, ka ES tiesību aktu par datu aizsardzību ievērošana būtu jāpadara par priekšnoteikumu veselības un aprūpes digitālajai pārveidei digitālajā vienotajā tirgū;
5. uzskata, ka Komisijas piedāvātajām darbībām piemīt potenciāls, ar ko iespējams ne vien sniegt profilaktiskāku, personalizētāku un reaģētspējīgāku veselības aprūpi Eiropas pilsoņiem, nostiprināt Eiropas veselības un aprūpes sistēmu efektivitāti, vienlīdzīgu piekļuvi, ilgtspēju un izturētspēju, bet arī stimulēt izaugsmi un veicināt Eiropas rūpniecības attīstību šajā jomā, jo īpaši palīdzot maksimāli izmantot digitālā vienotā tirgus potenciālu, kā rezultātā veselības un aprūpes jomā būtu plašāk pieejami digitālie produkti un pakalpojumi, kā arī tiktu izvērsti jauni pakalpojumi, jo īpaši izolētos un slikti pieejamos reģionos, kuros pašlaik trūkst medicīniskā personāla un pakalpojumu pieejamība ir ierobežota;
6. uzskata, ka veselības un aprūpes sistēmas digitālajai pārveidei ir jāsekmē uz iedzīvotājiem mērķēti pakalpojumi, kā arī jānodrošina iedzīvotājiem lielākas iespējas aktīvi piedalīties slimību profilaksē un veselības veicināšanā, tostarp veselības un aprūpes pakalpojumu jomā, kas atbilst iedzīvotāju vajadzībām; uzskata arī, ka šādai pārveidei saskaņā ar attiecīgo ES datu aizsardzības satvaru būtu jānodrošina informācijas apmaiņa starp iesaistītajiem veselības aprūpes darbiniekiem (ja pacienti

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

tam piekrīt), kad notiek darbs ar pacientu medicīniskajām kartēm, elektroniskām receptēm, laboratorijas testu rezultātiem, attēlagnostiku un izrakstīšanas slēdzieniem; tajā pašā laikā uzsver, ka nedrīkst ignorēt to pacientu vajadzības, kuri nespēj tikt līdzī digitālās pārveides procesam; uzsver arī, ka digitālajai veselībai nevajadzētu pavērt ceļu uz aprūpi bez cilvēka līdzdalības;

7. uzskata — ir jāpanāk, lai digitālās veselības un aprūpes pārvaldībā un politikas veidošanā reģionālā, valstu un Eiropas mērogā galvenā nozīme būtu pilsoņu organizācijām un tīkliem, kā arī sabiedrības veselības aizsardzības sistēmām; šajā sakarībā uzsver, cik liela nozīme ir sadarbībai un savstarpējai savietojamībai starp veselības aprūpes iestāžu datubāzēm;

8. uzskata, ka sabiedrības veselības sistēmas ir vispiemērotākās struktūras veselības datu vākšanas, anonimizācijas un pseidonimizācijas, glabāšanas un izmantošanas pārvaldīšanai un/vai uzraudzīšanai, vienlaikus aizsargājot pacientu privātumu, kā arī veselības un aprūpes nozares efektivitāti, pieejamību un ilgtspēju; uzskata, ka anonimizācija un pseidonimizācija ļauj sensitīvus datus izmantot veselības pētījumos, turklāt norāda, ka pseidonimizācijas metodes ļauj atkārtoti identificēt datu devējus gadījumos, kad viņu veselība ir apdraudēta; aicina Komisiju atbalstīt projektus, kuru mērķis ir attīstīt šīs metodes, kā arī izstrādāt tehnoloģijas, kas vajadzīgas sintētisku datu radīšanai nolūkā mācīt MI algoritmus;

9. uzsver, ka anonimizētus un pseidonimizētus veselības datus varētu izmantot zinātniskos veselības pētījumos, lai īstenotu pierādījumos balstītas veselības rīcībpolitikas, un tos varētu arī izmantot, lai labāk izprastu slimības un laikus konstatētu sabiedrības veselībai bīstamus notikumus, vienlaikus ievērojot pacientu konfidencialitātes principus;

10. uzsver, ka nolūkā novērst ietekmi uz valstu veselības sistēmām Komisijai ir jānāk klajā ar priekšlikumu par informācijas apmaiņu un datu pārvaldību;

Nepieciešamība garantēt veselības datu pieejamību un apmaiņu ar tiem, vienlaikus rūpīgi piemērojot GDPR noteikumus

11. uzsver, ka saskaņā ar *GDPR* iedzīvotājiem ir tiesības piekļūt saviem veselības datiem un apmainīties ar tiem nolūkā saņemt labāku veselības aprūpi un ka iedzīvotājiem ir tiesības cerēt, ka šie dati būs pieejami laikus un lietotājam draudzīgā veidā; norāda, ka nesēn pieņemtā *GDPR* uzlabo pacientu tiesības piekļūt informācijai par viņu veselības aspektiem un aizsargā viņu privātumu; konstatē, ka uz pacientu balstītas sistēmas mērķis ir uzlabot iedzīvotāju veselību un ka valstu veselības pakalpojumiem ir jāgarantē šādu sistēmu darbība kopīgu interešu vārdā;

12. uzskata — ņemot vērā veselības datu sensitīvo raksturu, tas prasa īpašus pasākumus, lai izvairītos ne tikai no kibernetiskiem, bet arī no šādu datu neatbilstīga izmantojuma pakalpojumu sniegšanā;

13. atzīst, ka pastāv būtiskas ekonomiskas intereses izmantot veselības un aprūpes nozares datus; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis skaidri definēt atbildību par datu pārvaldību;

14. pauž nožēlu, ka patlaban daudziem iedzīvotājiem Eiropā ir ierobežota elektroniska piekļuve datiem par savu veselību vai tās nav vispār, jo īpaši gadījumos, kad tiek sniegta pārrobežu veselības aprūpe;

15. aicina Komisiju arī turpmāk uzlabot kiberdrošību, tā visā Savienībā mazinot risku, ka varētu notikt privātuma pārkāpumi un veselības datu neatļauta izmantošana;

16. piekrīt Komisijai, ka iedzīvotājiem būtu jāsaņem droša piekļuve visaptverošam savu veselības datu elektroniskam reģistram, viņiem vajadzētu saglabāt kontroli pār tiem un spēt ar saviem veselības datiem droši apmainīties ar pilnvarotajām personām, savukārt neatļauta piekļuve būtu jāaizliedz saskaņā ar datu aizsardzības tiesību aktiem;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

17. aicina Komisiju arī turpmāk veicināt dalībvalstu veselības aizsardzības iestāžu sadarbību nolūkā pieslēgties e-veselības digitālajai infrastruktūrai, lai to varētu izmantot plašāk, ietverot arī dalībvalstu elektronisko reģistru sistēmu savietojamību, ko panāktu ar atbalstu Eiropas elektroniskā veselības datu reģistra apmaiņas formāta izstrādei un ieviešanai, ņemot vērā ES daudzvalodību, kā arī lietotājus ar invaliditāti, jo īpaši gadījumos, kad pacienti izmanto pārrobežu veselības aprūpi, un pacientu interešu vārdā šādā reģistrā vajadzētu iekļaut pēc iespējas plašāku informāciju par cilvēka veselības stāvokli;

18. uzsver, cik būtiski ir uzraudzīt, kā veselības jomā tiek piemērota *GDPR* un regula par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū⁽⁸⁾;

19. aicina Komisiju un dalībvalstis apmainīties ar paraugpraksi, kas saistīta ar veselības datu kopīgu izmantošanu, piemēram, jau esošiem ārstēšanas, profilakses pakalpojumu vai pētniecības datiem, vienlaikus stingri uzsverot iedzīvotāju privātumu, kā arī aicina izstrādāt Eiropas līmeņa standartus un savstarpēji atzītas sertifikācijas/ akreditācijas shēmas, ietverot datu drošību un drošības pārbaudes;

20. aicina dalībvalstu veselības aizsardzības iestādes izmantot ES finanšu instrumentus, piemēram, Eiropas strukturālos un investīciju fondus un Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, lai izvērstu savietojamu elektronisko veselības datu reģistru darbību valsts un reģionālā līmenī, kas ļaus iedzīvotājiem piekļūt datiem par savu veselību, un tādējādi ieguldīt pamatīgas un uzticamākas infrastruktūras veidošanā, kura ļauj īstenot digitālo pārveidi un palīdz mazināt digitālo plaisu starp dalībvalstīm; aicina izmantot ieguvumus, ko sniedz veselības karšu digitalizācija, uzlabojot medicīniskās aprūpes pieejamību un kvalitāti gan pilsētu, gan lauku teritorijās;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt projektus, kuros tiek izmantoti faktiskie dati, un izstrādāt kritērijus nekontrolētā vidē savākto datu kvalitātei, lai šie reālie dati palīdzētu sasniegt labvēlīgus rezultātus veselības jomā; šajā sakarībā aicina Komisiju izstrādāt vadlīnijas, ar ko veicinātu datu sekundāru izmantošanu pētījumiem un nodrošinātu taisnīgu, pārredzamu un nediskriminējošu piekļuvis datiem visā Eiropā;

22. prasa Komisijai un dalībvalstīm, pieņemot regulatīvus lēmumus par zālēm, izmantot reālus datus, kas papildinātu pierādījumus, kuri iegūti randomizēti kontrolētā klīniskā izpētē;

23. aicina Komisiju sākt plašu Eiropas mēroga apspriešanu par veselības un aprūpes digitālās pārveides ētiskajiem aspektiem, aktīvi iesaistot iedzīvotājus un visus pārējos veselības aprūpes ķēdes dalībniekus, nolūkā izstrādāt ētikas standartus un noteikumus iedzīvotāju tiesību aizsardzībai, vienlaikus garantējot drošību pētniekiem un medicīnas tehnoloģiju nozarei, jo īpaši attiecībā uz veselības datu, kā arī MI izmantošanu;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis personas veselības datu apstrādātājiem nodrošināt atbilstīgu apmācību un kvalifikācijas celšanu saistībā ar privātuma un drošības pasākumiem, kas būtu saskaņā ar noteicošajiem standartiem un datu apstrādes paņēmieniem; turklāt aicina Komisiju sākt ES mēroga izglītošanas kampaņu par ieguvumiem un mehānismiem attiecībā uz veselības datu apmaiņu, lai izskaustu nepareizus priekšstatus un atbalstītu darbības, kas ierosinātas tās paziņojumā par veselības un aprūpes digitālo pārveidi digitālajā vienotajā tirgū;

Nepieciešamība pēc labākiem veselības datiem

25. uzskata, ka ir jāuzlabo veselības datu kvalitāte, jāstandartizē datu vākšana, jāveicina Eiropas slimību reģistru savietojamība un jāpaātrina datu analīzes process, izmantojot augstas veiktspējas datu apstrādi un datorizētu modelēšanu, kā arī jānodrošina konfidencialu un sensitīvu datu aizsardzība;

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

26. jo īpaši uzsver, cik būtiski ir standartizēt veselības aprūpes instrumentu, tādu kā m-veselība un e-veselība, regulējumu, tādējādi nodrošinot to pareizību un precizitāti datu kontekstā;
27. aicina Komisiju izveidot platformu kompetentajām iestādēm, paziņotajām struktūrām un farmācijas un medicīnas tehnoloģiju uzņēmumiem saistībā ar Medicīnisko ierīču regulas⁽⁹⁾ piemērošanu digitāliem terapijas produktiem un kombinētajiem produktiem, īpašu uzmanību pievēršot jaunuzņēmumu un MVU vajadzībām;
28. aicina Komisiju pastiprināt koordinētu rīcību Eiropas līmenī, lai praksē sekmētu ar genomu saistītu un citu veselības datu drošu apmaiņu un saikni, tā tiecoties panākt progresu pētniecības un personalizētās medicīnas jomā un apzināt labākās terapijas iespējas un vienlaikus nodrošinot, ka pilnībā tiek ievēroti datu aizsardzības tiesību akti un ētikas principi;
29. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm un akreditētajām iestādēm turpināt testus ar īpašām lietojumprogrammām, kas paredzētas sevišķi drošai pārrobežu apmaiņai ar veselības datiem pētniecības un veselības aprūpes politikas vajadzībām, lai uzlabotu slimību profilaksi, diagnostiku un ārstēšanu, tādējādi palīdzot veselības aprūpes sistēmām risināt pašreizējās un turpmākās problēmas;
30. uzskata, ka pāreja uz digitalizāciju ir iespēja sākt vērienīgu iedzīvotāju spēju veidošanas programmu, ar ko uzlabotu veselības aprūpes pieejamību, jo īpaši lauku apvidos, kā arī iespēja stiprināt rūpnieciskās iespējas veselīgas novecošanas tehnoloģiju un inovācijas jomā; turklāt uzskata, ka visos veselības aprūpes vērtību ķēdes posmos (pacienti, veselības aprūpes speciālisti, regulatīvās iestādes, maksātāji un iestādes) ārkārtīgi svarīgi ir veicināt tādu prasmju attīstību, kas nepieciešamas, lai ieviestu un efektīvi izmantotu viedos veselības produktus un pakalpojumus;
31. uzskata — lai aizsargātu sabiedrības veselību un nodrošinātu piekļuvi augstas kvalitātes zālēm, ir svarīgi izveidot mērķim atbilstīgu regulatīvo vidi; turklāt uzskata, ka efektīva IT sistēmu izmantošana uzlabos regulējuma efektivitāti visā Eiropā; tādēļ mudina Komisiju optimizēt Eiropas tiesisko regulējumu, saskaņojot regulējuma telemātikas projektus un galveno uzmanību pievēršot datu kvalitātei, sadarbībai un Eiropas tiesiskā regulējuma savstarpējai atkarībai;
32. uzskata, ka vienotas pamatstruktūras izveide saskaņotai veselības datu vākšanai, glabāšanai un izmantošanai Eiropas Savienībā varētu uzlabot pētniecības un iedzīvotājiem garantētās veselības aizsardzības kvalitāti, vienlaikus veicinot tās universālu pieejamību;

Nepieciešamība pēc labākiem digitālajiem rīkiem

33. uzskata, ka ir jāpanāk lielāks progress veselības veicināšanas jomā, jāuzlabo slimību profilakse un integrētu pakalpojumu sniegšana atbilstoši cilvēku vajadzībām, sevišķi pandēmijas gadījumos, un ka šajos centienos galvenā loma būtu jāuzņemas Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram (ECDC); prasa izstrādāt digitālos risinājumus un pielāgotus instrumentus, kas saistīti ar ciešāku sadarbību starp dalībvalstīm, lai nepieļautu situācijas, kad sāk pietrūkt zāļu;
34. uzskata, ka digitālie veselības aprūpes rīki, piemēram, pārnēsājamas pacientu informācijas kartes, varētu risināt problēmas, kas saistītas ar veselības informācijas pieejamību un veselībratību, jo abi šie faktori ir būtiski veselības veicināšanai, labākai slimību profilaksei un efektīvākai slimību pārvaldībai; uzskata, ka minētie rīki — ja tie veidoti, iesaistot attiecīgos veselības aprūpes speciālistus, iedzīvotājus un gala lietotājus, un atbilst visiem attiecīgajiem tiesību aktiem — var sniegt precīzāku un izsmeļošāku informāciju, kas savukārt var veicināt veselīgu ieradumu veidošanos un profilaktiskas darbības, kā arī attiecīgie rīki var noderēt, pieņemot lēmumus par veselību un ārstniecības kursu, kas pacientam ir jāiziet;
35. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt valstu/reģionu lomu veselības un aprūpes sistēmu organizēšanā, tostarp izmantojot digitālus risinājumus un rīkus, jo šiem rīkiem piemīt liels potenciāls uzlabot ne tikai veselības aizsardzības sistēmu kvalitāti, taisnīgumu un ilgtspēju, bet arī cilvēku veselību un labbūtību, vienlaikus nostiprinot pacientu tiesības;

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

36. uzsver, cik būtiski ir sniegt pacientiem informāciju un atbalstu, lai viņi varētu pieņemt jēgpilnu lēmumu par savu veselību; norāda, ka digitālajām platformām jābūt lietotājdraudzīgām, digitāli pieejamām un tādām, kas pacientiem un veselības aprūpes speciālistiem bez šķēršļiem nodrošina informācijas pieejamība vairākās valodās;

37. aicina Komisiju atbalstīt regulatīvo aģentūru digitalizāciju un strādāt kopā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, jo īpaši valsts nacionālo veselības sistēmu darbiniekiem, lai atbalstītu intensīvāku sadarbību pāri robežām un panāktu, ka plašāk var ieviest digitāli iespērotus aprūpes modeļus, mājaprūpes modeļus un mājatbalsta tehnoloģijas, kas piemērotas vecāka gadagājuma cilvēkiem, un aicina šo procesu īstenot tā, lai neskartu dalībvalstu kompetences; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas references tīkli var būt lieliski instrumenti, ar ko parādīt, kā digitālā veselība var palīdzēt uzlabot veselības aprūpes rezultātus un labbūtību pāri robežām, jo tie nodrošina uzticamu vidi, kurā nolūkā sasniegt savus mērķus veselības aprūpes speciālisti un pacienti jau tagad strādā kopā un apmainās ar veselības datiem pāri robežām;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka veselības aprūpes speciālisti pilnveido savas zināšanas un prasmes, kas nepieciešamas, lai vāktu, analizētu un aizsargātu veselības datus, tostarp nosakot prasības veselības aprūpes speciālistu apmācībai digitālās veselības jomā, radot izcilības centrus mūžizglītības mācībām konkrētu digitālo prasmju apgušanā, uzlabojot apmaiņu ar attiecīgo paraugpraksi, apsverot vajadzību saskaņot regulatīvo iestāžu apmācību un spēju palielināšanu nolūkā novērtēt viedus veselības produktus un pakalpojumus strauji mainīgā tehnoloģiju vidē;

39. aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm un attiecīgajām reģionālajām un vietējām iestādēm, lai veidotu tīklus iedzīvotāju izglītošanai par to, kā izmantot digitālo veselības aprūpi, tādējādi nodrošinot tās universālu pieejamību; uzskata — lai šo mērķi sasniegtu, ir jāuzlabo sistēmu savietojamība un lietotāju prasmes, sensitīviem datiem garantējot augstāko aizsardzības līmeni ar rīkiem un mehānismiem, kurus nodrošina sabiedrības veselības aizsardzības sistēmas;

40. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka visi pasākumi, kas paredzēti, lai uzlabotu iedzīvotāju digitālās prasmes un piekļuvi viņu veselības datiem un to izmantošanu, tiek veikti, ņemot vērā tādas sensitīvas grupas kā gados vecāki iedzīvotāji, personas, kas ir izslēgtas no informācijas sabiedrības, un personas ar invaliditāti;

41. uzskata, ka būtu jāpanāk iedzīvotājiem labvēlīgs līdzsvars starp digitālo rīku izmantošanu un tiešu konsultēšanos ar veselības aprūpes speciālistiem; turklāt uzskata, ka veselības datu droša pieejamība un to kopīga pārrobežu izmantošana būtu pareizais solis šajā virzienā;

42. uzskata, ka pacientiem būtu jāgūst labums no visjaunākās informācijas par zālēm; tāpēc mudina Komisiju paplašināt elektronisko informāciju par zālēm, tostarp izmantojot e-brošūras, lai uzlabotu regulatīvo efektivitāti un sniegtu pacientiem jaunāko informāciju par zālēm;

43. aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm un reģionālajām iestādēm veicināt izpratni par digitālai pārveidei piemērotām inovatīvām iepirkuma un investīciju iespējām sabiedrības veselības un aprūpes jomā un stimulēt publiskā un privātā sektora ieguldījumu, ar ko plašā mērogā ieviestu digitāli iespērotu, integrētu un uz konkrētu cilvēku vērstu aprūpi;

44. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt viedu izmēģinājuma un demonstrējuma projektu paplašināšanu veselības aprūpes jomā, lai sekmētu zināšanu apgušanu;

45. aicina Komisiju izpētīt iespēju izveidot Eiropas viedo veselības aprūpes inovācijas centru nolūkā novērtēt un veicināt viedās veselības iniciatīvas, un nodrošināt platformu visiem veselības ķēdes dalībniekiem, lai tie varētu veidot konsorcijs vērīenīgu plaša mēroga projektu īstenošanai;

46. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt, lai veselības aprūpē ar paraugpraksi un pierādījumiem apmainītos inovatīvu risinājumu ieviešanas pionieri, jo īpaši pilnībā izmantojot *Interreg Europe* projektus un politikas mācību platformu;

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

47. aicina Komisiju pastāvīgi uzraudzīt, analizēt un veicināt labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un reģioniem, lai stimulētu efektīvas reformas un sekotu līdzi, kā notiek virzība uz vērtīgbalstītu veselības aprūpi un ilgtspējīgām veselības aprūpes sistēmām;
48. aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm izstrādāt un īstenot ārkārtas rīcības stratēģijas, lai novērstu jebkādu iespējamu pagaidu vai pastāvīgu veselības datu nepieejamību, kam iemesls varētu būt negadījums vai uzbrukums infrastruktūrai, sistēmām vai programmatūrai, ko izmanto šādu datu vākšanai, apstrādei vai glabāšanai;
49. atbalsta ECDC centienus izstrādāt stratēģijas, kas ļautu labāk izmantot esošās datorizētās sistēmas, lietot datus infekcijas slimību izplatības ierobežošanai un palīdzēt dalībvalstīm vākt un apstrādāt datus;
50. uzsver, ka veiksmīgai pārejai uz digitālo veselības aprūpi būs nepieciešama spēcīga politiskā vadība, ilgtermiņa redzējums, kā arī ilgtspējīgs ieguldījums gan valstu, gan Eiropas līmenī;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt skaidru grafiku tām pārmaiņām, kas plānotas digitālas veselības aprūpes izveidei Eiropā, paredzot vidusposma novērtējumus un konkrētus mērķus;
52. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot Komisijas 2019. gada februāra ieteikumus par Eiropas elektronisko veselības karšu apmaiņas formātu;
53. aicina Komisiju šos ieteikumus iekļaut priekšlikumā par Eiropas veselības datu telpas izveidi;

o

o o

54. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.
-

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0106

Cilvēktiesību, tostarp reliģijas brīvības, pārkāpumi Burkinafaso**Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par cilvēktiesību, tostarp reliģijas brīvības, pārkāpumiem Burkinafaso (2019/2980(RSP))**

(2021/C 255/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka / Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2019. gada 10. decembra deklarāciju ES vārdā par cilvēktiesību dienu,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 13. novembra paziņojumu presei par papildu humānās palīdzības piešķiršanu 35 miljonu EUR apmērā Āfrikas Sāhelas reģionam,
- ņemot vērā PV/AP runaspersonas 2019. gada 7. novembra paziņojumu par uzbrukumiem Burkinafaso,
- ņemot vērā PV/AP Federikas Mogerīni vizīti Sāhelas reģionā 2019. gada jūlijā un viņas 2019. gada 9. jūlija runu Burkinafaso,
- ņemot vērā 2019. gada 17. septembra runu PV/AP Federikas Mogerīni vārdā plenārsēdes debatēs par drošības situāciju Burkinafaso,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Ārpolitikas ģenerāldirektorāta 2009. gada februārī publicēto pētījumu “Reliģijas vai ticības brīvība un vārda brīvība”,
- ņemot vērā Cilvēktiesību apakškomitejas atklāto uzklaušīšanu par tēmu “Reliģijas vai ticības brīvība: vajāto minoritāšu, it īpaši kristiešu, situācija”, kas notika 2017. gada 22. novembrī,
- ņemot vērā īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai 2019. gada 21. novembra ziņojumu “Īpašā sūtņa reliģijas vai ticības brīvības veicināšanai ārpus Eiropas Savienības pilnvaras: darbība un ieteikumi”,
- ņemot vērā 2013. gada ES pamatnostādnes par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Civilizāciju alianses augstā pārstāvja runaspersonas 2019. gada 1. decembra paziņojumu par uzbrukumu baznīcai Burkinafaso,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 2019. gada 11. novembra ziņojumu par Sāhelas piecu valstu grupas apvienotajiem spēkiem,
- ņemot vērā ANO Bēgļu aģentūras (UNHCR) 2019. gada oktobra atjauninājumu par valsts operatīvo darbību Burkinafaso,

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- ņemot vērā ANO ģenerālsēkretāra 2019. gada 13. oktobra paziņojumu par uzbrukumu mošejai Burkinafaso ziemeļos,
 - ņemot vērā UNICEF 2019. gada oktobra ziņojumu Nr. 8 par humanitāro situāciju Burkinafaso,
 - ņemot vērā 2019. gada pārskatu par cilvēces attīstību par nevienlīdzību cilvēces attīstībā 21. gadsimtā un jo īpaši pārskatu par tautas attīstību Burkinafaso,
 - ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, ko Burkinafaso ir parakstījusi,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2019. gada 12. septembra rīcības plānu reliģisko vietu aizsardzībai,
 - ņemot vērā Burkinafaso Republikas konstitūciju,
 - ņemot vērā Burkinafaso, Nigēras, Mali, Kotdivuāras un Ganas bīskapu, mācītāju un bīskapu konferenču sekulāro delegātu paziņojumu pēc 2019. gada 12. un 13. novembra starpkonferenču semināra par drošību Sāhelā,
 - ņemot vērā Dori bīskapa Lorāna Birfuorē Dabirē 2019. gada 5. jūlija paziņojumu katoļu labdarības organizācijai “*Aid to the Church in Need*”,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, kuru pieņēma 1981. gada 27. jūnijā un kura stājās spēkā 1986. gada 21. oktobrī,
 - ņemot vērā 2019. gada 12. un 13. novembra Parīzes Miera forumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā Burkinafaso bija spēcīgas reliģiskās iecietības un sekulārisma tradīcijas, bet tā ir kļuvusi neaizsargāta pret nestabilitāti, jo īpaši islāmistu radikalizācijas dēļ, kas ir uzplaukusi plašākā Sāhelas reģionā, un tā saskaras vienlaikus ar pieaugošu vardarbību, pārvietošanu, badu, nabadzību un klimata pārmaiņām;
- B. tā kā pieaugošā nedrošība Burkinafaso ir kļuvusi par iemeslu šausminošiem noziegumiem gan no džihādistu, gan citu bruņotu grupējumu puses; tā kā saskaņā ar organizācijas “*Human Rights Watch*” ziņojumu šie bruņotie grupējumi Burkinafaso ir nogalinājuši aizdomās turētos valdības līdzstrādniekus, iebiedējuši skolotājus un izplatījuši bailes civiliedzīvotāju vidū visā valstī; tā kā Burkinafaso drošības spēki 2017. un 2018. gadā veica pretterorisma operācijas, kuru rezultātā cilvēki tika nogalināti bez tiesas sprieduma, notika vardarbība pret apcietinājumā esošajiem aizdomās turētajiem un tika veiktas patvaļīgas aizturēšanas; tā kā Burkinafaso valdība apsūdzēja izmeklēt šos apgalvojumus;
- C. tā kā kopš 2015. gada džihādisti un citi bruņoti grupējumi, kas iepriekš aktīvi darbojās kaimiņos esošajā Mali, ir terorizējuši Burkinafaso iedzīvotājus un veikuši vairākus uzbrukumus valsts simboliem, piemēram, militāriem mērķiem, skolām un veselības aprūpes iestādēm, bet arī jo īpaši baznīcām un kristiešu dievlūdžējiem; tā kā kopš 2015. gada džihādistu un citu bruņoto grupējumu uzbrukumos Vagadugu un ziemeļu provincēs, jo īpaši Sumas provincē, ir nogalināti vismaz 700 cilvēku un ievainoti tūkstošiem cilvēku un 2018. gadā uzbrukumi pārmetās arī uz austrumu un rietumu provincēm; tā kā vardarbība neskar tikai kristiešus; tā kā, piemēram, 2019. gada 11. oktobrī piektdienu lūgšanu laikā notika uzbrukums mošejai Salmosi pilsētā Burkinafaso ziemeļos;
- D. tā kā laikā no 2019. gada novembra līdz decembrim tika ziņots par 520 drošības incidentiem salīdzinājumā ar 404 incidentiem, kas reģistrēti laikā no 2015. līdz 2018. gadam; tā kā tikai 2019. gada oktobrī vien tika reģistrēti 52 incidenti saistībā ar nevalstiskiem bruņotiem grupējumiem, no kuriem gandrīz 70 % bija vērsti pret civiliedzīvotājiem un drošības spēkiem;
- E. tā kā uzbrukumus ir veikuši gan transnacionāli bruņoti grupējumi, kuri darbojas no Mali un Nigēras, tostarp *Jamaat Nusrat al-Islam wal Muslimeen* un Islāma valsts Lielsahārā, gan vietējie grupējumi, galvenokārt *Ansarul Islam*, kas darbojas Burkinafaso ziemeļu un austrumu provincēs;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- F. tā kā 2019. gadā Burkinafaso vairākos uzbrukumos tika nogalināti vairāk nekā 60 kristieši, tostarp nesenajā 2019. gada 1. decembra uzbrukumā dievlūdžējiem, kuri apmeklēja svētdienas dievkalpojumu protestantu baznīcā Hantukurā pilsētā valsts austrumos, kā rezultātā gāja bojā 14 cilvēki;
- G. tā kā daudzi mācītāji, garīdznieki un kristiešu dievlūdžēji ir kļuvuši par mērķtiecīgu slepkavību un nolaupīšanu upuriem visā valstī; tā kā pieaugošās vardarbības rezultātā daudzi cilvēki, jo īpaši no valsts ziemeļiem, ir pametuši savas ierastās mājas, piemēram, pavisam nesen ciematus Hitē un Rungā, un aizbēguši uz iekšzemē pārvietotu personu nometnēm vai citām valsts daļām, tostarp galvaspilsētu Vagadugu;
- H. tā kā Burkinafaso iedzīvotāji pārsvarā ir māliku sunnīti un ir arī lielas kristiešu un pirmiedzīvotāju reliģiskās minoritātes; tā kā robežas starp reliģijām Burkinafaso ir mainīgas, jo visu reliģiju sekotāji parasti iesaistās sinkrētiskā praksē un reliģiskā iecietība ir norma; tā kā gan sunnītu, gan kristiešu lūgšanu vietas nesen ir bijušas Salafi bruņoto grupējumu partizānu uzbrukumam mērķis; tā kā tas ir veicinājis lielāku spriedzi starp reliģijām un tā kā reliģisko kopienu, tostarp daudzu kristiešu konfesijām piederīgu cilvēku, vajāšana ir izjaukusi sociālo struktūru un palielinājusi emigrācijas līmeni;
- I. tā kā džihādīstisku grupas vēlas izdarīt spiedienu uz ticību līdzāspastāvēšanu Burkinafaso, īstenojot plašāku stratēģiju, kuras mērķis ir veicināt etniskus un reliģiskus konfliktus un pārvietot iedzīvotājus;
- J. tā kā valdības aizsardzības trūkuma dēļ Burkinafaso ziemeļaustrumu daļā atrodošās Vahigujas diecēzes bīskaps Žistēns Kjentega ir ieteicis drošības pasākumus, kuru mērķis ir labāk aizsargāt kristiešu dievlūdžējus;
- K. tā kā augustā notikušās vardarbības rezultātā Burkinafaso un Nigēras Bīskapu konferences priekšsēdētājs Dori bīskaps Lorāns Birfuorē Dabirē aicināja pasaules sabiedrību palielināt atbalstu kristiešiem Burkinafaso, lai novērstu "kristiešu klātbūtnes likvidēšanu"; tā kā ir atkārtoti pausti aicinājumi nosodīt cenzūras draudus un atbalstīt reliģiju dialoga turpināšanu;
- L. tā kā ANO ģenerālsēkretārs 2019. gada 12. septembrī publicētajā rīcības plānā reliģisko vietu aizsardzībai uzsvēra, ka lūgšanu namiem visā pasaulē ir jābūt drošām vietām pārdomām un mieram, nevis asinsizliešanas un terora vietām, un cilvēkiem ir jāļauj miermīlīgi ievērot un piekopt savu ticību;
- M. tā kā humānās palīdzības organizācijām, no kurām daudzas ir reliģiskas organizācijas, ir būtiska nozīme, jo tās palīdz vardarbības upuriem, jo īpaši sievietēm, bērniem un iekšzemē pārvietotām personām;
- N. tā kā Burkinafaso valdībai, šķiet, trūkst spējas efektīvi īstenot risinājumus milzīgajām drošības, sociālajām un ekonomiskajām problēmām valstī; tā kā daži reģioni, jo īpaši valsts ziemeļaustrumos, faktiski ir nošķirti no centrālās valdības;
- O. tā kā Burkinafaso ir viena no 10 nabadzīgākajām valstīm pasaulē; tā kā nestabilitāte, klimata pārmaiņas un konflikti valstī ir vēl vairāk samazinājuši ekonomiskās iespējas, palielinājuši nabadzību un izraisījuši akūtu pārtikas trūkumu; tā kā šīs sekas pastiprina ziemeļu reģiona straujā pārtuksnešošanās un no tā izrietošais ūdens trūkums, augsnes degradācija un resursu trūkums; tā kā rezultātā vairāk nekā 1 miljonom cilvēku draud pārtikas trūkums un 1,5 miljoniem cilvēku ir steidzami nepieciešama humānā palīdzība;
- P. tā kā 2014. gadā lēstais pieaugušo rakstpratības līmenis bija 34,5 %; tā kā aizvien lielāka nedrošība un terorisma līmenis dažos valsts reģionos nelabvēlīgi ietekmē izglītības un veselības nozari; tā kā ir nācies slēgt 85 veselības aprūpes iestādes un vairāk nekā 2 900 skolu, kas attiecīgi skar vairāk nekā 1 miljonu pacientu un 300 000 skolēnu; tā kā pašreizējās smagās drošības situācijas dēļ 93 citas veselības aprūpes iestādes darbojas minimālā darbības režīmā;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- Q. tā kā Burkinafaso notiekošā vardarbība ir likusi piespiedu kārtā pārvietoties gandrīz pusmiljonam cilvēku; tā kā daudzi no viņiem ir neaizsargātā stāvoklī un 44 % no pārvietotajām personām ir bērni; tā kā Burkinafaso ir uzņēmusi arī 31 000 Mali bēgļus; tā kā UNHCR ir lielas grūtības Burkinafaso pieklūt iekšzemē pārvietotajām personām un bēgļiem; tā kā humanitārās krīzes skartās iekšzemē pārvietotās personas un bēgļi šajā reģionā ir pakļauti aizsardzības riskiem un viņu klātbūtne var radīt konfliktus ar vietējiem iedzīvotājiem par ierobežoto dabas resursu sadalīšanu, ja netiks veikti pienācīgi pasākumi, lai viņiem nodrošinātu mājvietu, darbu un pārtiku; tā kā no tā izrietošie konflikti par resursiem var palielināt valstī valdošo vardarbību;
- R. tā kā pēdējo septiņu gadu laikā ES ir piešķīrusi vairāk nekā 1 miljardu EUR Burkinafaso paredzētām attīstības programmām un nesen ir piešķīrusi 15,7 miljonus EUR tam, lai risinātu smagās problēmas saistībā ar iekšzemē pārvietoto personu pārtikas trūkumu un nepilnvērtīgu uzturu; tā kā minētā valsts ir viena no galvenajām Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansiālā atbalsta saņēmējām (628 miljoni EUR) un tā saņem arī ievērojamu finansiālo atbalstu (245,8 miljonu EUR) no EAF finansētā Ārkārtas trasta fonda 2016.–2020. gada laikposmā;
- S. tā kā Burkinafaso piedalās Apvienoto Nāciju Organizācijas Daudzdimensionālajā integrētajā stabilizācijas misijā Mali (MINUSMA) un Āfrikas Savienības un Apvienoto Nāciju Organizācijas hibrīdoperācijā Dārfūrā (UNAMID), Transsahāras terorisma apkarošanas partnerībā (TSCTP) un Sāhelas G5; tā kā minētās valsts dalība šajās misijās un iniciatīvās ir to padarījusi par galveno mērķi nevalstiskajiem bruņotajiem grupējumiem, kas cenšas traucēt un atturēt Burkinafaso sniegt ieguldījumu reģionālajā drošībā; tā kā ANO ģenerālsēkretāra ziņojumā ir vērsta uzmanība uz Sāhelas G5 sastāva Mali spēku veiktajiem cilvēktiesību pārkāpumiem;
- T. tā kā ES tieši palīdz nodrošināt stabilitāti Sāhelas reģionā ar EUCAP SAHEL civilajām misijām Mali un Nigērā un ar Eiropas Savienības Apmācības misiju Mali (*EUTM Mali*), kā arī sniedz netiešu palīdzību ar dalībvalstu dalību misijā MINUSMA un operācijā *Barkhane*; tā kā ES atbalstītā Sāhelas G5, kas ir Burkinafaso, Čadas, Mali, Mauritānijas un Nigēras sadarbības projekts aizsardzības jomā, pastiprina reģionālās attīstības un drošības koordināciju, lai neitralizētu bruņotās grupas un mazinātu interesi par tām; tā kā 2019. gada 11. decembrī notikušajā uzbrukumā militārajai bāzei Nigēras pilsētā Tahuā tika nogalināts 71 Nigēras karavīrs un ievainoti 12, kas ir nāvējošākais atsevišķais incidents kopš 2016. gada;
- U. tā kā 2019. gada 14. septembrī Vagadugu notikušajā augstākā līmeņa sanāksmē Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopiena (ECOWAS) paziņoja par plānu 1 miljona ASV dolāru vērtībā ar mērķi apkarot Sāhelā augošo nedrošību;
- V. tā kā ES kopējā ārpolitika un drošības politika paredz attīstīt un stiprināt demokrātiju un tiesiskumu, kā arī cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu,
1. stingri nosoda jebkāda veida vardarbību, civiliedzīvotāju iebiedēšanu un nolaupišanu, kas vērsta pret Burkinafaso drošības dienestiem, reliģiskajiem objektiem un dievlūdzejēm, jo īpaši vardarbību pret konkrētām reliģiskajām kopienām, un politisko instrumentalizāciju un reliģijas ļaunprātīgu izmantošanu, lai legītimētu kristiešu un citu reliģisko minoritāšu vajāšanu;
 2. izsaka līdzjūtību upuru ģimenēm un Burkinafaso valdībai; solidarizējas ar Burkinafaso iedzīvotājiem, kuriem tagad ir gandrīz katru dienu jāšēro par uzbrukumos civiliedzīvotājiem, drošības spēkiem un kristiešu kopienu un citu reliģisko minoritāšu locekļiem bojāgājušām personām;
 3. aicina valsts iestādes vairāk koncentrēties uz nacionālo dialogu, kas ir būtisks kohēzijas pamatelements; uzsver nepieciešamību veicināt vienotību un dialogu starp visām Burkinafaso dzīvojošajām kopienām, tostarp tradicionālajiem līderiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai pretotos centieniem sēt naidu un radīt spriedzi dažādu kopienu starpā;
 4. aicina Burkinafaso valdību palielināt atbalstu musulmaņu, kristiešu un animistu kopienām un viņu aizsardzību, lai saglabātu Burkinafaso ierasto islāma un kristietības mierīgo līdzāspastāvēšanu; aicina sniegt papildu atbalstu no vardarbības cietušajām personām, jo īpaši sievietēm un bērniem;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

5. atgādina, ka terorisma apkarošana var būt veiksmīga tikai tad, ka drošības spēki ievēro tiesiskumu un cilvēktiesības; mudina Burkinafaso valdību šajā kontekstā nekavējoties pārtraukt brutālo nemieru apspiešanas stratēģiju, jo īpaši aizdomās turēto masveida sodīšanu ar nāvi, kas var konfliktu var vēl vairāk saasināt, veicinot to, ka islāma kaujiniekiem izdodas savervēt vairāk iedzīvotāju;
6. aicina Burkinafaso valdību pildīt apņemšanos izmeklēt valsts spēku iespējamus pārkāpumus, veikt konkrētus pasākumus turpmāku pārkāpumu novēršanai un terorisma un vardarbība ekstrēmisma apkarošanas stratēģijās pamatoties uz tiesiskumu un pamattiesību ievērošanu, kā to paredz starptautisko tiesību aktos, jo īpaši starptautisko cilvēktiesību aktos, starptautisko humanitāro tiesību aktos un bēgļu tiesību aktos noteiktās saistības;
7. uzstāj, ka ir vajadzīga visaptveroša pieeja radikalizācijas un terorisma novēršanai, galveno uzmanību pievēršot sociālās kohēzijas un noziegumu novēršanas stiprināšanai; aicina Burkinafaso iestādes pastiprināt centienus samazināt nabadzību, radīt labākas darba izredzes, it īpaši jauniešiem, un nostiprināt un cienīt cilvēka individuālās tiesības, lai tādā veidā pašā saknē izskaustu aizvainojumu un vilšanos, ko potenciāli varētu izmantot vardarbīgie ekstrēmisti; atkārto, ka ir ārkārtīgi svarīgi ieguldīt izglītības jomā, lai novērstu konfliktus un atjaunotu miermīlīgu un iekļaujošu sabiedrību;
8. atgādina, ka politiskās, drošības un ilgtspējīgas attīstības jomu savienošana, tostarp reliģiskās izpratnes sekmēšana, veicinot reliģiju dialogu, būs ārkārtīgi svarīga, lai panāktu ilgtermiņa risinājumu dažādajām Burkinafaso un Sāhelas reģiona problēmām;
9. prasa reģionā veikt starptautisku koordināciju, jo īpaši ECOWAS satvarā, ar politisko mērķi aizsargāt tās dalībnieku teritoriālo suverenitāti un integritāti, reģionālās demokrātijas institūcijas un visu iedzīvotāju un viņu īpašumu drošību; atgādina, ka Burkinafaso valdošā situācija tieši ietekmē tās kaimiņvalstis; aicina Burkinafaso valdību vēl vairāk pastiprināt sadarbību ar tās kaimiņvalstīm, jo īpaši attiecībā uz ziemeļu reģioniem un valstīm, kas tieši saskaras ar vardarbību, piemēram, Mali un Nigēru;
10. pauž atzinību ES un dalībvalstīm par Sāhelas G5, MINUSMA un operācijas *Barkhane* atbalstīšanu; atzinīgi vērtē arī EUCAP SAHEL civilajās misijās Mali un Nigērā un EUTM Mali militārajā apmācības misijā īstenotos centienus; prasa ES palielināt atbalstu Burkinafaso, lai palīdzētu risināt šīs valsts milzīgās drošības problēmas; uzsver, ka Burkinafaso ir vajadzīgi visaptverošāki un koordinētāki starptautiskās drošības pasākumi; aicina Sāhelas G5 valstis un starptautiskos līdzekļu devējus palielināt centienus, lai Sāhelas G5 apvienotos militāros spēkus nekavējoties pārveidotu par operatīvajiem spēkiem, vienlaikus ievērojot cilvēktiesības;
11. uzsver, ka drošība ir ārkārtīgi nozīmīga, tomēr tā nav atbilde uz visām Burkinafaso problēmām, un ka tādējādi viens no galvenajiem izaicinājumiem ir drošības, attīstības un tirdzniecības politikas koordinācija; uzsver, ka Eiropas Savienībai, nestabilās valstīs un reģionos īstenojot drošības sektora reformas un palīdzības pasākumus, par galveno principu būtu jānosaka vietējo iedzīvotāju drošība;
12. norāda, ka konflikts, iedzīvotāju piespiedu pārvietošana un pārtuksnešanās traucē nodarboties ar tradicionālajiem iztikas pelnīšanas veidiem; uzsver, ka 65 % Burkinafaso iedzīvotāji ir jaunāki par 25 gadiem; uzskata, ka drošības operācijas Burkinafaso būtu jāīsteno reizē ar vietējiem attīstības pasākumiem, kuru mērķis ir samazināt nevienlīdzību un uzlabot infrastruktūru, politisko līdzdalību, tiesiskuma nodrošināšanu, sieviešu emancipāciju un ekonomiskās iespējas;
13. norāda uz situācijas pasliktināšanos Burkinafaso un tās starptautiskajām ģeopolitiskajām sekām; uzsver, ka ES ir ārkārtīgi svarīgi, lai ES šajā reģionā turpinātu sniegt drošības un politisko palīdzību kopā ar Sāhelas G5 īstenotiem pasākumiem, norādot, ka tas ir svarīgi arī attiecībā uz miera procesu Mali; prasa sniegt lielāku atbalstu Burkinafaso drošības spēkiem, lai tie varētu pienācīgi reaģēt uz džihādistu uzbrukumu un drošības draudiem un atbalstīt valdības kontroli ziemeļu un austrumu reģionos;
14. uzsver, ka svarīga ir arī starptautiskā koordinācija un ka ES būtu jābūt gatavai vēl vairāk sadarboties ar visu attiecīgo reģionu un to iekļaut savā jaunajā stratēģijā "ES un Āfrikas: partnerība ilgtspējīgai un iekļaujošai attīstībai";

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

15. prasa Eiropas Ārējās darbības dienestam kā vienu no līdzekļiem komunikācijas stratēģijā ar trešām valstīm iekļaut reliģiju dialoga efektīvo praksi un veicināt starpniecības pasākumus konfliktu situācijās, lai aizsargātu reliģiskās minoritātes un reliģijas un ticības brīvību;
 16. atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas rīcības plānu reliģisko objektu aizsardzībai, ko izstrādāja Apvienoto Nāciju Organizācijas Civilizāciju aliansē un par ko 2019. gada 12. septembrī paziņoja Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs Antoniu Gutērrēšs;
 17. uzsver, ka terorisma apkarošanas prioritāte ir, no vienas puses, izskaust bruņoto džihādistu grupējumu starptautisku finansēšanu un, no otras puses, risināt nabadzības un nevienlīdzības pamatcēloņus;
 18. uzskata, ka ES būtu jāstrādā kopā ar ECOWAS un Burkinafaso valdību un visām ieinteresētajām personām, lai stiprinātu attīstības, izglītības un pielāgošanās klimata pārmaiņām centienus ar mērķi izskaust nabadzību un novērst turpmāku radikalizāciju; uzsver, ka klimata pārmaiņas lielā mērā pastiprina konfliktus, sausumu, badu un iedzīvotāju piespiedu pārvietošanu; mudina Burkinafaso valdību piešķirt prioritāti korupcijas un nesodāmības apkarošanai;
 19. pauž īpašas bažas par drošības apdraudējumu ietekmi uz humānās palīdzības un attīstības sadarbības efektivitāti; mudina dalībvalstis un starptautisko sabiedrību palielināt Burkinafaso sniegto humāno palīdzību, jo īpaši piegādājot pārtiku, ūdeni un medicīniskos pakalpojumus; brīdina, ka radīsies jauna humanitārā krīze, ja netiks nodrošinātas pārvietoto un uzņemošo kopienu pamatvajadzības (pārtika, ūdens, pajumte un veselības aprūpe);
 20. aicina Burkinafaso valdību garantēt humānās palīdzības un pārtikas palīdzības piegādi, jo īpaši teritorijās ar ierobežotu humānās palīdzības piekļuvi, un veikt konkrētus pasākumus, lai labāk novērstu un risinātu akūtas pārtikas nepietiekamības problēmu iekšzemē pārvietoto personu nometnēs, īpaši koncentrējoties uz neaizsargātajām grupām, tostarp sievietēm un bērniem;
 21. mudina Burkinafaso valdību nodrošināt un sekmēt mājlopu pārvietošanos starp vasaras un ziemas ganībām, lai novērstu kopienu konfliktus, un palielināt barības, ūdens un aprūpes pieejamību un mājlopu piekļuvi šiem resursiem apgabalos ar ievērojamu barības trūkumu;
 22. izsaka pateicību par nozīmīgo darbu, ko veic NVO, tostarp reliģiskās NVO, un starptautiskās iestādes, sniedzot atbalstu daudzajām no vardarbības cietušajām personām, jo īpaši sievietēm un bērniem;
 23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Burkinafaso prezidentam, Burkinafaso parlamenta priekšsēdētājam, kā arī Āfrikas Savienībai un tās iestādēm.
-

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0107

Afganistāna, tostarp apgalvojumi par seksuālu vardarbību pret zēniem Logaras provincē**Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Afganistānu, tostarp apgalvojumiem par seksuālu vardarbību pret zēniem Logaras provincē (2019/2981(RSP))**

(2021/C 255/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, jo īpaši 2017. gada 14. decembra rezolūciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 26. novembra rezolūciju par bērnu tiesībām saistībā ar ANO Konvencijas par bērna tiesībām 30. gadadienu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Bruņota konflikta skartu bērnu draugu grupas (CAAC), kuras locekle ir Eiropas Savienība, 2019. gada 3. decembra paziņojumus par apgalvojumiem par zēnu seksuālu izmantošanu Logaras provincē un turpmākām darbībām, kas vērstas pret cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā Afganistānas Bērna tiesību aizsardzības likumu, kas ratificēts 2019. gada 5. martā,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā ANO 1989. gada 20. novembra Bērna tiesību konvenciju,
 - ņemot vērā UNICEF 2019. gada novembra ziņojumu par Bērna tiesību konvenciju, kas nonākusi krustcelēs,
 - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2018. gada 23. marta un 2019. gada 29. marta ziņojumus Drošības padomei par seksuālu vardarbību saistībā ar konfliktiem un 2019. gada 10. marta ziņojumu par bērniem un bruņotu konfliktu Afganistānā,
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par bērna tiesību veicināšanu un aizsardzību, par bērniem bruņotā konfliktā un par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 8. aprīļa secinājumus par Afganistānu,
 - ņemot vērā 2017. gada 18. februārī parakstīto ES un Afganistānas sadarbības nolīgumu par partnerību un attīstību,
 - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā ANO ģenerāļsekretāra 2019. gada ziņojumā par bērniem un bruņotu konfliktu Afganistānā norādīts, ka no 2015. līdz 2018. gadam Afganistānā pret bērniem tika izdarīti 14 000 pārkāpumu; tā kā tika nogalināti vai sakropļoti vismaz 12 599 bērni, kas atbilst gandrīz trešdaļai no visiem cietušajiem civiliedzīvotājiem; tā kā vairākās Afganistānas provincēs ir izplatīta pret zēniem vērstā seksuāla vardarbība, izvarošana un izmantošana, ko dēvē par *bacha bazi* un kas ir bērnu seksuāla verdzība;
- B. tā kā ANO Palīdzības misija Afganistānā (UNAMA) ziņoja, ka pedofilu grupa vismaz sešās Logaras provinces skolās seksuāli izmantojusi 136 Afganistānas zēnus; tā kā līdz šim izmeklēšanā ir konstatēti vairāk nekā 100 videomateriāli, kas publicēti tiešsaistē; tā kā vismaz septiņi no videomateriālos redzamajiem zēniem ir atrasti miruši un piecus zēnus nogalināja viņu ģimenes;

⁽¹⁾ OV C 369, 11.10.2018., 85. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0066.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- C. tā kā lauku apvidos ietekmīgi elites locekļi, tostarp politiķi un armijas virsnieki, no nabadzīgām ģimenēm nopērk vai nolaupa *bacha* — parasti 10–18 gadus vecus zēnus; tā kā šie zēni saģērbjas kā sievietes un uzstājas kā dejojāji privātos pasākumos, bet pēc tam vīrieši viņus bieži vien seksuāli izmanto;
- D. tā kā ir iesaistīti Logaras provinces skolu direktori, skolotāji un vietējās iestādes; tā kā seksuālas vardarbības nesodāmība ir plaši izplatīta, jo vainīgie bieži vien ieņem ietekmīgus amatus, cietušajiem ģimenēs un kopienās netic un vērtību sistēma ģimenes godu nostāda augstāk par bērna individuālajām interesēm;
- E. tā kā Afganistānā bērniem, kuri cieš no izvarošanas un seksuālas izmantošanas, ir ļoti ierobežota piekļuve tiesu iestādēm vai atbalstam; tā kā ziņojumi liecina, ka notiek tieši pretējais un ka bērni, kuri ziņo par seksuālu vardarbību, bieži saskaras ar turpmāku vardarbību, stigmatizāciju, izstumšanu un pat nogalināšanu, ko veic vainīgie, varas iestādes, paramilitāro grupējumu vadītāji un pašu bērnu ģimenes, tādējādi izraisot turpmākas fiziskas un psiholoģiskas traumas;
- F. tā kā Logaras Jaunatnes sociālā un civilā iestāde izmeklē situāciju citās reģiona skolās; tā kā tiek uzskatīts, ka vēl tūkstošiem citu zēnu šajā provincē ir kļuvuši par *bacha bazi* upuriem;
- G. tā kā Afganistānā 2018. gadā reformēja savu kriminālkodeksu, nosakot kriminālatbildību par seksuālu vardarbību pret bērniem; tā kā 2019. gadā Afganistānas iestādes pieņēma likumu par bērna tiesību aizsardzību; tā kā joprojām problemātiska ir to noteikumu izpilde, kas paredz kriminālatbildību par bērnu vervēšanu, savervētu bērnu izmantošanu, seksuālu vardarbību pret bērniem un bērnu ļaunprātīgu izmantošanu;
- H. tā kā valsts drošības direktorāts patvaļīgi aizturēja cilvēktiesību aizstāvjus *Mohammad Musa Mahmudi* un *Ehsanullah Hamidi* no Logaras Jaunatnes sociālās un civilās iestādes, kad viņi bija ceļā uz tikšanos ar ES vēstnieku Kabulā; tā kā viņi abi tika atbrīvoti 2019. gada 27. novembrī un par viņu drošību joprojām pastāv bažas; tā kā abi cilvēktiesību aizstāvji iepriekš ir saņēmuši draudus sociālajos plašsaziņas līdzekļos un dažos gadījumos tos izteikušas valsts amatpersonas; tā kā turklāt provinces gubernators draudēja viņus sodīt par nepatiesas informācijas izplatīšanu;
- I. tā kā Afganistānas iestādes un bruņotie grupējumi aizvien vairāk uzbrūk cilvēktiesību aizstāvjiem Afganistānā un viņi tiek vajāti, iebiedēti un pakļauti draudiem un vardarbībai; tā kā Afganistānas valdība vairākkārt nav veikusi izmeklēšanu par uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem,
1. pauž nožēlu par plaši izplatīto un joprojām notiekošo pret zēniem vērsto seksuālo vardarbību un verdzību Afganistānā; pauž pilnīgu atbalstu cietušajiem un solidaritāti ar viņiem; pauž nopietnas bažas par dziļi iesakņojušās seksuālās vardarbības pret zēniem prakses izplatību, vainīgo nesodāmību un cietušo neaizsargāto stāvokli;
 2. atzīst Afganistānas iestāžu neseno reakciju un centienus veikt izmeklēšanu un saukt pie atbildības vainīgos; atgādina iestādēm, ka jebkuras cilvēktiesību aizsardzības politikas pamatā ir jābūt bērnu un citu neaizsargātu grupu aizsardzībai, un aicina Afganistānas centrālās un vietējās iestādes turpināt aktīvus pasākumus, lai izskaustu *bacha bazi* praksi valstī;
 3. pauž dziļu nožēlu par to, ka seksuālas vardarbības gadījumi, iespējams, ir notikuši skolās, kas ir uzticamas un cienījamās iestādes, un ka to ir veikuši skolotāji un direktori, kuriem ir milzīga ietekme uz saviem skolēniem un liela atbildība par viņu attīstību gan intelektuālajā, gan psiholoģiskajā jomā;
 4. aicina Afganistānas valdību nekavējoties un līdz izmeklēšanas beigām atcelt no amata personas, kuras, iespējams, ir iesaistītas seksuālas vardarbības un vardarbības gadījumos, un sniegt cietušajiem un viņu ģimenēm nepieciešamo medicīnisko, psiholoģisko un sociālo atbalstu;
 5. aicina Ģenerālprokuratūru sākt neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu par apgalvojumiem par seksuālu vardarbību un vardarbību pret zēniem Logaras provincē, garantējot cietušo tiesības un viņu aizsardzību; atgādina, ka, ņemot vērā to, ka ir apsūdzētas personas valsts iestādēs, izmeklēšana būtu jāveic sadarbībā ar starptautiskajām struktūrām, tostarp UNAMA, un nodrošinot pilnīgu pārredzamību;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

6. mudina Afganistānas iestādes nekavējoties izveidot aizsardzības un ziņošanas mehānismu organizācijām un cilvēktiesību aizstāvjiem, kas ziņo par bērnu tiesību pārkāpumiem un dara tos zināmus atklātībai; mudina Afganistānas iestādes izveidot valsts cietušo atbalsta dienestu, kas būtu veltīts bērnu tiesību pārkāpumiem;
7. aicina Afganistānas iestādes pilnībā īstenot valsts un starptautiskos tiesību aktus par bērnu tiesību aizsardzību; mudina Afganistānas iestādes pilnībā īstenot jauno 2018. gada Afganistānas kriminālkodeksu un 2019. gada likumu par bērnu tiesību aizsardzību, lai panāktu pilnīgu atbildību lietās par seksuālu vardarbību un vardarbību pret bērniem;
8. mudina Afganistānas valdību sākt valsts mēroga kampaņu, lai izglītotu sabiedrību par *bacha bazi* aizliegumu un par nepilngadīgo tiesībām tikt aizsargātiem pret šādu fizisku un seksuālu vardarbību; uzsver, ka tikai apvienojot tiesībaizsardzību un izglītošanu par šo jautājumu, būs iespējams panākt Afganistānas sabiedrībā nepieciešamās kultūras pārmaiņas, lai izskaustu šo praksi; uzstāj, ka šajos centienos par prioritāti jānosaka *bacha bazi* prakses upuru stigmatizācijas novēršana un jānovērš viņu izstumšana no kopienas, izraidīšana no ģimenes vai nogalināšana;
9. atzinīgi vērtē darbu, ko veic *Mohammad Musa Mahmudi*, *Ehsanullah Hamidi* un visi Afganistānas cilvēktiesību aizstāvji, kuri strādā vienā no bīstamākajām vidēm pasaulē, kurus apdraud valsts un nevalstiskie dalībnieki un kuri nesapņem nepieciešamo aizsardzību, kas vajadzīga sava darba veikšanai, nebaidoties par represijām; uzsver, ka Afganistānas varasiestādēm jebkādos apstākļos ir jānodrošina cilvēktiesību aizstāvjiem iespēja darīt savu darbu cilvēktiesību jomā bez draudiem, iebiedēšanas vai šķēršļiem;
10. mudina stingrāk kontrolēt un uzraudzīt ES finansiālo palīdzību Afganistānai, lai nodrošinātu, ka sniegtais budžeta atbalsts patiešām veicina vidi, kas veicina cilvēktiesību aizsardzību un veicināšanu;
11. mudina Afganistānas iestādes garantēt *Mohammad Musa Mahmudi* un *Ehsanullah Hamidi* drošību; turklāt aicina varas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus, ieslodzītos pārliecības dēļ un žurnālistus, kuri aizturēti un notiesāti tikai tādēļ, ka izmantojuši savu vārda brīvību un mierīgas pulcēšanās brīvību;
12. aicina Ģenerālprokuratūru sākt neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu par to pilsoniskās sabiedrības locekļu patvaļīgu aizturēšanu, kuri tika arestēti pēc tam, kad ziņoja par seksuālas vardarbības un vardarbības gadījumiem, un kuri tika atbrīvoti pēc vairākām dienām;
13. aicina ES dalībvalstis, kurām ir diplomātiskās misijas Afganistānā, un to attīstības aģentūras Afganistānā palīdzēt iestādēm un vietējiem pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem, kas strādā, lai izskaustu *bacha bazi* praksi Afganistānas sabiedrībā;
14. aicina ES dalībvalstis, kurām Afganistānā ir diplomātiskās pārstāvniecības, pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un sniegt aizturētajiem cilvēktiesību aizstāvjiem visu vajadzīgo atbalstu, cita starpā apmeklējot viņus cietumā un sekojot līdzi viņu tiesas prāvām; atgādina, ka ES delegācijai un ES dalībvalstīm ir svarīgi pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par bērnu tiesību veicināšanu un aizsardzību un par bērniem un bruņotiem konfliktiem;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Afganistānas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0108

Krievijas tiesību akts par ārvalstu aģentiem

Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Krievijas likumu par ārvalstu aģentiem (2019/2982(RSP))

(2021/C 255/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju un par ES un Krievijas attiecībām,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2019. gada 23. novembra paziņojumu par grozījumiem Krievijas Federācijas likumā par ārvalstu aģentiem un 2017. gada 26. novembra paziņojumu par Krievijas likumu, kas ļauj reģistrēt ārvalstu plašsaziņas līdzekļus kā ārvalstu aģentus,
- ņemot vērā ES deleģācijas Eiropas Padomē 2019. gada 11. decembra paziņojumu par grozījumiem Krievijas Federācijas likumā par ārvalstu aģentiem,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, jo īpaši tās 19. pantu par tiesībām uz uzskatu un vārda brīvību un 20. pantu par tiesībām uz mierīgas pulcēšanās un biedrošanās brīvību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem, jo īpaši tās 13. pantu par biedrošanās brīvību,
- ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR), jo īpaši tā 22. pantu par tiesībām uz biedrošanās brīvību,
- ņemot vērā Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju (Eiropas Cilvēktiesību konvenciju),
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un tās protokolus, jo īpaši 10. pantu par tiesībām uz vārda brīvību un 11. pantu par tiesībām uz pulcēšanās un biedrošanās brīvību,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Krievijas Federācijas Konstitūciju, jo īpaši tās 2. nodaļu par pilsoņu tiesībām un brīvībām,
- ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) pārstāvja plašsaziņas līdzekļu brīvības jautājumos 2019. gada 20. novembra paziņojumu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra 2013. gada 15. jūlija atzinumu “Krievijas Federācijas tiesību akti par nekomerciālām organizācijām, ņemot vērā Eiropas Padomes standartus”, kā arī atjaunināto atzinumu “Tiesību akti un prakse Krievijas Federācijā attiecībā uz nekomerciālām organizācijām, ņemot vērā Eiropas Padomes standartus: jaunākā informācija”, kas tika publicēts 2015. gada 9. jūlijā,
- ņemot vērā Eiropas Padomes komisijas “Demokrātija caur tiesībām” (Venēcijas komisija) 2014. gada 27. jūnija atzinumu par federālo likumu par nekomerciālām organizācijām (“likums par ārvalstu aģentiem”), 2016. gada 13. jūnija atzinumu par Krievijas Federālo likumu Nr. 129-FZ (par ārvalstu un starptautisko nevalstisko organizāciju nevēlamu darbību) un Venēcijas komisijas 2019. gada 18. marta ziņojumu par asociāciju finansēšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- A. tā kā tiesības uz domas un vārda, biedrošanās un mierīgas pulcēšanās brīvību ir nostiprinātas Krievijas Federācijas konstitūcijā;
- B. tā kā Krievijas Federācija ir parakstījusi Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, kā arī ir Eiropas Padomes locekle un tādējādi ir apņēmusies ievērot starptautiskos standartus un principus, kas reglamentē tiesiskumu, cilvēktiesības un pamatbrīvības;
- C. tā kā 2012. gada jūlijā Krievijas Parlaments pieņēma likumu par ārvalstu aģentiem, pieprasot Krievijas NVO reģistrēties Krievijas Federācijas Tieslietu ministrijā kā organizācijām, kas veic ārvalstu aģentu funkcijas, ja tās saņem ārvalstu finansējumu un iesaistās darbībās, kas neskaidri tiek dēvētas par politiskajām darbībām; tā kā 2014. gada jūnijā likums tika grozīts, lai Tieslietu ministrija pēc savas iniciatīvas varētu reģistrēt NVO kā ārvalstu aģentus; tā kā 2017. gada novembrī likuma darbības joma tika paplašināta, uzspiežot visiem ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem, kas tieši vai netieši saņem ārvalstu finansējumu, ārvalstu aģenta klasifikāciju;
- D. tā kā Krievijas Parlaments 2019. gada 21. novembrī apstiprināja jaunākos grozījumus likumā par ārvalstu aģentiem, ar kuriem ārvalstu aģentu statuss tiek paplašināts, iekļaujot tajā privātpersonas, tostarp blogu autorus un neatkarīgos žurnālistus, un 2019. gada 2. decembrī šos grozījumus parakstīja prezidents Vladimirs Putins; tā kā likumā ir noteiktas īpašas prasības attiecībā uz reģistrāciju, grāmatvedību un publikāciju klasifikāciju, kā arī noteikts, ka šo prasību neievērošana ir noziedzīgs nodarījums, tostarp paredzot iespēju piemērot sankcijas ar lieliem administratīviem naudas sodiem vai brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem;
- E. tā kā saskaņā ar šo likumu krievi un ārvalstnieki, kuri strādā ar vai izplata saturu, ko nodrošinājuši ziņu dienestie, kuri klasificēti kā ārvalstu aģenti, tiktu pasludināti par ārvalstu aģentiem, pakļaujot iespējamai stigmatizācijai žurnālistus, viņu avotus vai pat tos, kuri izplata materiālus sociālajos tīklos, un tiktu klasificēti kā ārvalstu aģenti, tādējādi, iespējams, izraisot pašcenzūru un atturot viņus ne tikai no informācijas publicēšanas, bet arī dalīšanās ar publikācijām;
- F. tā kā Krievijas likums par ārvalstu aģentiem pārkāpj Eiropas Cilvēktiesību konvenciju — Eiropas Padomes starptautisko nolīgumu, kas cita starpā aizstāv vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvību; tā kā Krievija tādējādi nepilda savas Eiropas Padomes dalībvalsts saistības; tā kā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs šo likumu ir atzinis par nesaderīgu ar starptautiskajiem un Eiropas cilvēktiesību standartiem; tā kā, pieņemot likumu par ārvalstu aģentiem, Krievija ir pārkāpusi savas EDSO locekles un Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas parakstītājas saistības; tā kā ES sagaida, ka Krievijas Federācija, kas ir ANO Drošības padomes pastāvīgā locekle, pilnībā ievēros starptautiskās saistības, ko tā ir uzņēmusies;
- G. tā kā vairākas cilvēktiesību aizsardzības organizācijas un NVO, piemēram, *Amnesty International* un *Human Rights Watch*, uzskata, ka likuma grozījumi negatīvi ietekmēs jau tā ierobežojošo neatkarīgai žurnālistikai atvēlēto vidi Krievijā, vēl vairāk apdraudot vārda brīvību; tā kā likums vērsīsies pret kvalitatīviem plašsaziņas līdzekļiem, kas ir neatkarīgi no valdības vai valdību atbalstošām struktūrām, sadarbojas ar daudziem Krievijas korespondentiem visā valstī un bieži vien ir vienīgais uzticamas informācijas avots un alternatīva valsts plašsaziņas līdzekļiem attālos reģionos, un tādējādi kavēs to darbu un attiecīgi plašsaziņas līdzekļos atspoguļotas objektīvas informācijas pieejamību;
- H. tā kā leģislatīvie ierobežojumi un mērķtiecīga kriminālvajāšana saskaņā ar likumu par ārvalstu aģentiem Krievijā pēdējos mēnešos ir kļuvusi represīvāka, tādējādi ierobežojot plašsaziņas līdzekļu un pilsoniskās sabiedrības piekļuvi neatkarīgam finansējumam, iedragājot to reputāciju un kavējot to darbību, ierobežojot pamatbrīvību īstenošanu un samazinot Krievijā neatkarīgu un citādi domājušu dalībnieku darbības iespējas;
- I. tā kā likums ir daļa no plašākas kampaņas, kas paredzēta citādi domājušo cilvēku, opozīcijas, un pilsoniskās sabiedrības apspiešanai visā Krievijā; tā kā sarūkošā Krievijas neatkarīgās pilsoniskās sabiedrības telpa ļauj plašāk darboties atkarīgām valdības organizētām nevalstiskām organizācijām (VONVO); tā kā Krievijas valdība izmanto VONVO, lai popularizētu savu politiku, vienlaikus uzturot šķītumu par neatkarīgu pilsonisko sabiedrību;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- J. tā kā likums līdz šim galvenokārt ir piemērots NVO; tā kā saskaņā ar šo likumu aptuveni 80 NVO, tostarp gandrīz visas vadošās cilvēktiesību NVO Krievijā, tiek uzskatītas par ārvalstu aģentiem; tā kā 49 Krievijas NVO ir iesniegušas pieteikumus Eiropas Cilvēktiesību tiesā, apgalvojot, ka likums par ārvalstu aģentiem pārkāpj virkni cilvēktiesību, tostarp tiesības uz vārda un biedrošanās brīvību, un protestējot pret likuma kvalitāti un to vajāšanu par to, ka tās nav reģistrējušās kā ārvalstu aģenti, kā arī pret pārmērīgu valsts kontroli;
- K. tā kā kopš 2014. gada ārvalstu aģentu sarakstā piespiedu kārtā ir iekļautas desmitiem organizāciju, kas nodarbojas ar vides jautājumiem, neraugoties uz Krievijas Konstitucionālās tiesas nolikumu, kurā vides aizsardzības grupas ir skaidri izslēgtas no šā likuma darbības jomas; tā kā daudzas no skartajām grupām nācās slēgt, lai izvairītos no tā, ka tās tiek klasificētas kā ārvalstu aģenti, vai tādēļ, ka tās nespēja samaksāt naudas sodus;
- L. tā kā pēdējā desmitgadē ir novērota satraucoša globāla tendence, kad arvien vairāk valstu ievieš un izmanto tiesību aktus, lai ierobežotu tiesības uz vārda brīvību, kas ietver brīvību saņemt un izplatīt informāciju un idejas bez valsts iestāžu iejaukšanās un neņemot vērā robežas, pulcēšanās un biedrošanās brīvību, kā arī lai kavētu pilsoniskās sabiedrības organizāciju un privātpersonu darbu; tā kā šādi likumi arī kavē pilsoniskās sabiedrības organizāciju un privātpersonu darbu;
- M. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākos spriedumos ir uzsvērusi, ka NVO loma sabiedrības uzraudzībā ir būtiska demokrātiskai sabiedrībai un tai ir līdzīga nozīme kā plašsaziņas līdzekļiem;
- N. tā kā likumīgais mērķis nodrošināt to NVO pārredzamību, kuras saņem ārvalstu finansējumu, nevar attaisnot pasākumus, kas ierobežo to NVO darbību, kuras darbojas demokrātijas, cilvēktiesību un tiesiskuma jomā,
1. aicina Krievijas varas iestādes nekavējoties atcelt likumu par ārvalstu aģentiem un saskaņot spēkā esošos tiesību aktus ar Krievijas konstitūciju un tās starptautiskajās tiesībās noteiktajām saistībām; mudina Krievijas Federāciju pārtraukt apzināti radīt pilsoniskajai sabiedrībai naidīgu gaisotni un tādēļ nosodīt likuma par ārvalstu aģentiem izmantošanu nolūkā iebiedēt un apspiest pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kas sadarbojas ar starptautiskajiem līdzekļu devējiem vai pauž politiskos uzskatus;
 2. nosoda neseno apstiprinātos grozījumus likumā par ārvalstu aģentiem, kas ievērojami paplašina likuma darbības jomu un ļaus stigmatizēt atsevišķas personas un nosaukt tās par ārvalstu aģentiem, tādējādi pārkāpjot viņu cilvēktiesības, jo īpaši vārda un biedrošanās brīvību, kā arī pilsoņu tiesības, ierobežojot viņu saistības un ieguldījumu Krievijas pilsoniskajā sabiedrībā un apdraudot viņu personisko drošību, stigmatizējot viņus;
 3. nosoda Krievijas varas iestāžu pastāvīgos centienus ierobežot tiešsaistes un bezsaistes debates, kā arī neatkarīgu žurnālistiku; atgādina tām, ka vārda brīvība ir viena no cilvēka pamattiesībām, kas nostiprina visas pārējās cilvēktiesības, ļaujot sabiedrībai attīstīties un virzīties uz priekšu; aicina Krievijas Federāciju atzīt pozitīvo ieguldījumu, ko enerģiska un aktīva pilsoniskā sabiedrība var sniegt demokrātijas un sabiedrības stāvoklim;
 4. uzskata, ka šā likuma, kā arī pārmērīgā naudas sodu un izlīgumu izmantošana pret plašsaziņas līdzekļiem, cilvēktiesību organizācijām un pilsonisko sabiedrību ir apzināti vērsta uz to, lai piespiestu tās koncentrēt savus resursus uz naudas sodu un tiesiskās aizsardzības maksu maksāšanu un tādējādi ierobežotu vārda brīvību; pauž dziļas bažas par vēršanos pret cilvēktiesību organizācijām un aizstāvjiem, kas vēl vairāk pasliktina cilvēktiesību stāvokli Krievijā; cita starpā nosoda vēsturiski svarīgās kustības "Par cilvēktiesībām" likvidēšanu;
 5. pauž bažas par likuma selektīvas piemērošanas risku attiecībā uz konkrētām personām, jo īpaši neatkarīgiem žurnālistiem un politiskās opozīcijas aktīvistiem, jo trūkst skaidru kritēriju, kā arī par juridisko nenoteiktību attiecībā uz tā piemērošanas iemesliem un sekām parastajiem iedzīvotājiem; aicina Krievijas varas iestādes izveidot nekomerciālu organizāciju (NVO) darbības sistēmu, kas būtu skaidra, saskaņota, konsekventa un atbilstu Eiropas un starptautiskajiem standartiem, jo īpaši izmantojot skaidras definīcijas, izvairoties no tādu stigmatizējošu terminu izmantošanas kā "ārvalstu aģenti" vai diskriminējošu tiesību normu izmantošanas saistībā ar finansējuma avotiem, kā arī novēršot NVO, plašsaziņas līdzekļu un blogeru vai atsevišķu personu, kas darbojas NVO vai plašsaziņas līdzekļu labā, kriminālvajāšanu; pauž bažas par

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

to, ka valdības organizētas NVO izspiež neatkarīgas pilsoniskās sabiedrības organizācijas; ar bažām īpaši norāda uz situāciju Rostovā pie Donas saistībā ar Anastasiju Ševčenko;

6. stingri iebilst pret Krievijas varas iestāžu izmantotajām valsts varas izmantošanas metodēm, lai apspiestu vārda un runas brīvību un tādējādi sabiedrībā raisītu bailes; aicina Krievijas varas iestādes atbalstīt plašsaziņas līdzekļu kanālu objektivitāti, tostarp to, kas pieder Krievijas valsts uzņēmumiem, un uzlabot žurnālistu drošību un darba vidi Krievijā, tostarp ar pašreizējo starptautisko programmu palīdzību uzlabojot viņu profesionālās prasmes; uzsver, ka, lai nepieļautu pašcenzūru, ir jānodrošina efektīvas tiesiskās aizsardzības procedūras žurnālistiem, kuru darba brīvība ir apdraudēta;

7. atzinīgi vērtē un pauž atbalstu visām personām un organizācijām, kuras joprojām veic savu likumīgo un miermīlīgo darbu cilvēktiesību jomā, neraugoties uz represijām, kas vērstas pret viņiem; mudina Krievijas varas iestādes pārtraukt vajāšanu, iebiedēšanu un uzbrukumus, kas vērsti pret pilsonisko sabiedrību, plašsaziņas līdzekļiem, cilvēktiesību organizācijām un aizstāvjiem; nosoda Krievijas varas iestāžu nespēju aizsargāt šos dalībniekus no trešo personu uzbrukumiem, vajāšanas un iebiedēšanas un objektīvi izmeklēt šādus pret viņiem vērstus uzbrukumus;

8. norāda, ka Krievijas ārvalstu aģentu plašsaziņas līdzekļu reģistrā ir 10 ieraksti un tie visi ir noieta tirgi, kas saistīti vai nu ar "Radio Brīvā Eiropa", vai ar "Amerikas Balsi"; atgādina, ka Krievijas valdība ir kritizējusi citus ārvalstu plašsaziņas līdzekļus par to, ka tie ir ziņojuši par valstī notikušajām demonstrācijām;

9. sagaida, ka Komisijas priekšsēdētājas vietnieks/ Savienības augstais pārstāvis (PV/AP) ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padome un Komisija savos kontaktos, sanāksmēs un saziņā ar Krievijas pārstāvjiem, tostarp augstākajos līmeņos, paudīs bažas par likumu par ārvalstu aģentiem, un aicina viņus ziņot Parlamentam par viedokļu apmaiņu ar Krievijas varas iestādēm;

10. atkārtoti aicina Komisiju, EĀDD un dalībvalstis turpināt cilvēktiesību stāvokļa ciešu uzraudzību Krievijas Federācijā un aicina ES delegāciju Krievijā un dalībvalstu vēstniecības turpināt uzraudzīt tiesvedību, kurā iesaistītas pilsoniskās sabiedrības organizācijas un aktīvisti; turklāt aicina PV/AP un EĀDD nodrošināt, ka viņu saziņā ar Krievijas varas iestādēm tiek pievērsta uzmanība gadījumiem, kad personas tiek apsūdzētas politisku iemeslu dēļ, un ka Krievijas pārstāvjiem tiek prasīta oficiāla atbilde par šiem gadījumiem; aicina PV/AP un EĀDD ziņot Parlamentam par viedokļu apmaiņu ar Krievijas varas iestādēm;

11. aicina PV/AP izmantot ikvienu iespēju, lai atbalstītu pilsonisko sabiedrību, kas veicina demokrātiskās vērtības, tiesiskumu, pamatbrīvības un cilvēktiesības Krievijā un lai nostiprinātu tiešus personiskus kontaktus ar Krievijas iedzīvotājiem;

12. prasa ES dalībvalstīm izvirzīt jautājumu par ārvalstu aģentu likumu Eiropas Padomes institūcijās, galvenokārt Ministru komitejā un Eiropas Padomes Parlamentārajā asamblejā (PACE); prasa Venēcijas komisijai izskatīt grozīto likumu par ārvalstu aģentiem, lai sniegtu juridisku atzinumu un atbilstošus ieteikumus; aicina Krievijas varas iestādes pilnībā īstenot visus Eiropas Padomes Venēcijas komisijas ieteikumus atbilstoši Krievijas starptautiskajām saistībām šajā jomā; aicina ES dalībvalstis izdarīt pastāvīgu spiedienu uz Krievijas varas iestādēm EDSO forumā, lai panāktu atbilstību EDSO cilvēktiesību, demokrātijas, tiesiskuma un tiesu iestāžu neatkarības standartiem;

13. mudina ES arī turpmāk aicināt Krieviju atcelt vai grozīt visus tiesību aktus, kas neatbilst starptautiskajiem standartiem; aicina PV/AP izstrādāt jaunu visaptverošu ES un Krievijas stratēģiju ar mērķi stiprināt mieru un stabilitāti; atkārtoti apstiprina, ka jebkuram dialogam būtu jābalstās uz stingriem principiem, tostarp starptautisko tiesību ievērošanu un Krievijas kaimiņvalstu teritoriālo integritāti; uzsver, ka sankcijas pret Krieviju var atcelt tikai tad, ja šī valsts pilnībā ievēro savas saistības;

14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Padomei, ANO augstajai cilvēktiesību komisārei, EDSO, kā arī Krievijas Federācijas prezidentam, valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0109

Rumānijas 1989. gada decembra revolūcijas 30. gadadienas atcere

Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par Rumānijas 1989. gada decembra revolūcijas 30. gadadienas atceri (2019/2989(RSP))

(2021/C 255/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā vispārējos cilvēktiesību principus un Eiropas Savienības kā uz kopīgām vērtībām balstītas kopienas pamatprincipus,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1948. gada 10. decembrī pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 2019. gada 19. septembra rezolūciju par Eiropas atceres nozīmi Eiropas nākotnei ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā vairāku valstu parlamentu pieņemtās rezolūcijas un deklarācijas par totalitāro komunistisko režīmu noziegumiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā 2019. gadā tiek atzīmēti 30 gadi kopš Rumānijas revolūcijas, ko izraisīja sacelšanās Timișoarā un kas vēlāk turpinājās visā valstī un noslēgumā izvērsās par antitotalitāru revolūciju Bukarestē, izraisot komunistiskā režīma sabrukumu un demokrātijas nostiprināšanos; tā kā šī revolūcija iezīmēja Rumānijas iedzīvotāju pāreju uz brīvību un tiesiskumu, kā rezultātā traģiski gāja bojā 1 142 cilvēki, 3 138 cilvēki tika smagi ievainoti un vairāk nekā 760 personas tika nelikumīgi aizturētas un spīdzinātas;
- B. tā kā Rumānijas 1989. gada decembra revolūcija bija visvardarbīgākā visu to sacelšanos vidū, kas noveda pie komunisma krišanas aiz dzelzs priekšvara esošajās valstīs;
- C. tā kā 1989. gada decembra revolūcija un to Rumānijas iedzīvotāju upuri, kuri drosmīgi stājās pretī lodēm, pavēra valstij ceļu uz NATO, Eiropas Savienību un demokrātisko pasauli, no kuras tā pret Rumānijas tautas gribu tika atrauta pēc Otrā pasaules kara beigām;
- D. tā kā spēka pielietošana pret Rumānijas iedzīvotājiem 1989. gada decembrī sāpīgi līdz pamatiem satricināja visu Rumānijas sabiedrību un šo noziegumu faktisko izdarītāju identificēšana joprojām ir mokoša un neatrisināta problēma upuriem, viņu ģimenēm un visiem Rumānijas iedzīvotājiem;
- E. tā kā nekāda militāra agresija pret savu tautu nedrīkst palikt nesodīta;
- F. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumos (Asociācija “1989. gada 21. decembris” un citi pret Rumāniju, *Acatrinei* un citi pret Rumāniju, *Șandru* un citi pret Rumāniju) ir atzīts, ka revolūcijas laikā ir notikuši plaši pamattiesību pārkāpumi, piemēram, pārkāptas tiesības uz dzīvību, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodu aizliegums un tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, un ka šos pārkāpumus izdarījuši komunistiskā diktatoriskā režīma spēki, kas atklāja uguni pret miermīlīgajiem protestētājiem un atņēma brīvību daudziem cilvēkiem, kas piedalījās demonstrācijās pret apspiešanu, ko īstenoja Čaușesku; tā kā pat pēc tik daudziem gadiem nedz upuri, nedz viņu pēcteči nav uzzinājuši patiesību par šo traģēdiju konkrētajiem apstākļiem;
- G. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā ir paredzēts, ka Savienība ir dibināta, pamatojoties uz vērtībām, kas respektē cilvēka cieņu, brīvību, demokrātiju, vienlīdzību, tiesiskumu un cilvēktiesības; tā kā šīs ir visām dalībvalstīm kopējas vērtības;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0021.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

H. tā kā Rumānijas valsts ir nevajadzīgi aizkavējusi patiesības noskaidrošanas un tās publiskošanas procesu, kas ir ārkārtīgi svarīgs, lai garantētu upuru un viņu pēcteču tiesības uz taisnīgu kompensāciju un atlīdzību; tā kā valsts iestādes nav rīkojušās ar pienācīgu rūpību, ko paredz starptautiskās cilvēktiesību normas,

1. piemin un godina 1989. gada decembra revolūcijā bojā gājušos, kuri upurēja savas dzīvības, lai izbeigtu totalitāro diktatūru Rumānijā, un viņu ģimenes;
2. atzīst, ka miermīlīgo protestētāju nestie upuri 1989. gada decembrī pavēra ceļu Rumānijas pārejai uz demokrātiju, tiesiskumu un tirgus ekonomikas izveidi, kā arī tās vēlākai integrācijai Ziemeļatlantijas Aliansē un Eiropas Savienībā;
3. aicina Rumānijas valsti pastiprināt centienus, lai noskaidrotu patiesību saistībā ar revolūcijas notikumiem, kas valstij, Rumānijas tautai, Eiropai un Eiropas Savienībai ir absolūti nepieciešama, ņemot vērā Rumānijas tautas tiesības uzzināt patiesību 30 gadus pēc 1989. gada decembra revolūcijas;
4. aicina Eiropas Savienības un tās dalībvalstu, tostarp Rumānijas, iestādes darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu komunistisko režīmu noziegumu atceri un garantētu, ka šādi noziegumi nekad neatkārtosies;
5. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī visu dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0110

Uiguru stāvoklis Ķīnā (*China cables*)

Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par uiguru stāvokli Ķīnā (*China Cables*) (2019/2945(RSP))

(2021/C 255/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par stāvokli Ķīnā, jo īpaši 2019. gada 18. aprīļa rezolūciju par Ķīnu, it īpaši reliģisko un etnisko minoritāšu stāvokli ⁽¹⁾, 2018. gada 4. oktobra rezolūciju par Uiguru un kazahu masveida patvaļīgu aizturēšanu Siņdzjanas Uiguru autonomajā reģionā ⁽²⁾, 2018. gada 12. septembra rezolūciju par ES un Ķīnas attiecību stāvokli ⁽³⁾, 2016. gada 15. decembra rezolūciju par Tibetas budistu akadēmijas *Larung Gar* un *Ilham Tohti* lietām ⁽⁴⁾, 2011. gada 10. marta rezolūciju par stāvokli Kašgarā (Ķīna, Siņdzjanas Uiguru autonomais reģions) un tās kultūras mantojumu ⁽⁵⁾ un 2009. gada 26. novembra rezolūciju par Ķīnu: mazākumtautību tiesības un nāvessoda piemērošana ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences lēmumu 2019. gada Saharova balvu piešķirt uiguru ekonomistam *Ilham Tohti*, kurš miermīlīgiem līdzekļiem cīnās par Ķīnas uiguru minoritātes tiesībām,
- ņemot vērā 2019. gada 9. aprīlī notikušā ES un Ķīnas 21. augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo paziņojumu,
- ņemot vērā ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga 37. kārtu, kas notika 2019. gada 1. un 2. aprīlī Briselē,
- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) 2019. gada 12. marta kopīgo paziņojumu “ES un Ķīna — stratēģiska perspektīva” (JOIN(2019)0005),
- ņemot vērā ES vadlīnijas par reliģijas vai ticības brīvības veicināšanu un aizsardzību, kuras Ārlietu padome pieņēma 2013. gada 24. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2018. gada 26. oktobra paziņojumu par situāciju Siņdzjanā,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2019. gada 9. decembra lēmumu par sagatavošanas darba sākšanu attiecībā uz tādu horizontālo sankciju režīmu, kas tiek noteiktas par nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem;
- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūciju par cilvēktiesību pārkāpumiem piemērojamo Eiropas sankciju režīmu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā dienas kārtības 4. punkta sakarībā izdarītos ES mutiskos paziņojumus ANO Cilvēktiesību padomes 2018. gada 18. septembra 39. sesijā un Apvienotās Karalistes, Vācijas, Francijas, Somijas un Kanādas paziņojumus, kuros ir paustas bažas par uiguru patvaļīgo ieslodzīšanu nometnēs Siņdzjanā,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu par cilvēktiesību pārkāpumiem un ļaunprātību Siņdzjanā, kuru 2019. gada 29. oktobrī ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejai ANO 23 valstu, tostarp 14 ES dalībvalstu, vārdā izteica Apvienotās Karalistes pastāvīgais pārstāvis ANO,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0422.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0377.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0343.

⁽⁴⁾ OV C 238, 6.7.2018., 108. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 199 E, 7.7.2012., 185. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 80. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0215.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- ņemot vērā Ķīnas Tautas Republikas Konstitūcijas 36. pantu, kurā visiem iedzīvotājiem ir garantētas tiesības uz reliģijas brīvību, un 4. pantu, kurā ir atzītas mazākumtautību tiesības,
 - ņemot vērā 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuru Ķīna parakstīja 1998. gadā, bet vēl nav ratificējusi,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā ANO 2011. gada Uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus,
 - ņemot vērā ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komitejas ziņojuma par Ķīnu noslēguma konstatējumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskas valsts principa ievērošanas veicināšanai un respektēšanai arī turpmāk vajadzētu būt ES un Ķīnas ilgtermiņa partnerību pamatam — saskaņā ar ES apņemšanos ievērot šīs pašas vērtības savās ārējās attiecībās un Ķīnas apņemšanos tās ievērot iekšējos procesos un starptautiskajā sadarbībā;
- B. tā kā kopš 2013. gada marta, kad pie varas nāca prezidents Sji Dzjīņņiņš, cilvēktiesību stāvoklis Ķīnā turpina pasliktināties; tā kā Ķīnas valdība pret miermīlīgu opozīciju, vārda un reliģijas brīvību un tiesiskas valsts principa ievērošanu vērsas aizvien asāk; tā kā Ķīnas varas iestādes ir ieslodzījušas un notiesājušas simtiem cilvēktiesību aizstāvju, juristu un žurnālistu;
- C. tā kā pēdējo dažu gadu laikā situācija Siņdzjanas uiguru autonomajā reģionā, kurā dzīvo vairāk nekā 10 miljoni musulmaņu uiguru un etnisko kazahu, ir strauji pasliktinājusies, tostarp tāpēc, ka 2014. gadā tika sākta kampaņa “Asa vērsšanās pret vardarbīgo terorismu”, jo kontrole pār Siņdzjanu ir kļuvusi par Ķīnas varas iestāžu galveno prioritāti; pasliktināšanos sekmēja arī nestabilitāte un drošības draudi, kādus it kā Siņdzjanai rada uiguri, kā arī apstākļi, ka Siņdzjana ir stratēģiski centrāls reģions no tās iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” (BRI) viedokļa, kas ir saistīta vērēnīgiem turpmākās tekstila un citu darbietilpīgu rūpniecisko izstrādājumu ražošanas mērķiem; tā kā Ķīnas valdības karš ar teroru Siņdzjanā arvien vairāk kļūst par karu ar reliģiju un etnisko piederību; tā kā ir saņemta informācija, kas liek secināt, Siņdzjanas noietņu sistēma ir paplašināta, to ieviešot arī citās Ķīnas daļās;
- D. tā kā Ķīnas varas iestādes patlaban īsteno aizvien intensīvāku kampaņu, īstenojot masveida ieslodzīšanu, agresīvu digitālo uzraudzību (tostarp piemērojot sejas atpazīšanu tehnoloģiju un vācot datus), ieslodzītos apstrādājot no politiski ideoloģiskā viedokļa un veicot piespiedu kultūras asimilāciju; tā kā saskaņā ar precīzu informāciju ir jāsecina, ka uiguri un citas etniskās — galvenokārt musulmaņu — minoritātes Siņdzjanas uiguru autonomajā reģionā tiek patvaļīgi ieslodzītas, spīdzinātas, pakļautas klajiem reliģijas un kultūras ieražu ierobežojumiem, kā arī viņus uzrauga ar tādas digitālas sistēmas palīdzību, kura ir tik ļoti visaptveroša, ka tiek novērots ikviens ikdienas dzīves aspekts: izmantotas sejas atpazīšanas kameras, skenēti mobilie tālruņi, iegūta DNS, nemaz nerunājot par policijas visuresošo un uzmācīgo klātbūtni;
- E. tā kā daudzas ticamas aplēses liecina, ka aptuveni viens miljons cilvēku ir patvaļīgi ieslodzīti tagad vai ir agrāk tikuši patvaļīgi ieslodzīti tā dēvētajos politiskās pāraudzināšanas centros uz nenoteiktu laiku, aizbildinoties ar terorisma un reliģiskā ekstrēmisma apkarošanu; tā kā šīs pāraudzināšanas iestādes sauc arī par “profesionālās izglītības centriem”; tā kā minētās darbības būtu uzskatāmas par vislielāko pasaulē kādas etniskās minoritātes iedzīvotāju ieslodzīšanu mūsdienās; tā kā saskaņā ar dažu bijušo ieslodzīto sniegto informāciju izturēšanos pret ieslodzītajiem un apstākļus noietnēs raksturo pārpildītas un antisemitāras telpas, pārtikas trūkums, piekaušana un seksuāla izmantošana; tā kā tiek ziņots, ka mazi bērni tiek ievietoti valsts pārvaldītos bāreņu namos, pat ja ieslodzījuma noietnēs atrodas tikai viens no viņu vecākiem; tā kā tiek ziņots, ka dažu pāraudzināšanas noietņu teritorijā atrodas arī rūpnīcas, kas ražo preces eksportam;
- F. tā kā 2019. gada novembrī publiskotā *China Cables* informācija ir iegūta, pamatojoties uz nopludinātiem konfidencialiem Ķīnas valdības dokumentiem, saistībā ar izmeklēšanu par uiguru un citu musulmaņu minoritāšu novērošanu un masveida ieslodzīšanu bez apsūdzības izvirzīšanas vai tiesas procesa Ķīnas Siņdzjanas provincē, tā kā slepenie dokumenti nonāca Starptautiskajā Pētnieciskās žurnālistikas konsorciā, izmantojot trimdas uiguru aprindas, un dokumentu autentiskumu apstiprināja vairāki vadošie eksperti; tā kā, pateicoties *China Cables* publicēšanai, izdevās iegūt arī Ķīnas valdības konfidencialu informāciju par šo noietņu iekšējo darbību, bargo režīmu, kāds valda aiz to žoģiem, un dehumanizējošo režīmu, saskaņā ar kuru noris ieslodzīto ikdienas darba gaitas; tā kā šie dokumenti atklāj,

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

ka Ķīna sistemātiski skalo simtiem tūkstošu musulmaņu smadzeņu un ka tas notiek augsta drošības līmeņa cietuma nometņu tīklā, un tajos var iepazīties ar Siņdzjanas masveida novērošanas un profilaktiski policejiskā režīma darbību, tādējādi apstiprinot ekspertu konstatējumus, kuru pamatā ir pēdējos gados publicētie satelītattēli, dati un aculiecinieku vēstījums; tā kā Ķīnas valdība ir nemitīgi apgalvojusi, ka nometnēs piedāvā brīvprātīgu izglītību un apmācību; tā kā *China Cables* satur līdz šim nepieredzētus pierādījumus tam, ka pamati represīviem pasākumiem pret uiguriem, kazahiem un citiem visaugstākajā politiskajā līmenī ir likti jau kopš 2014. gada aprīļa;

- G. tā kā uiguru un citu musulmaņu minoritāšu ieslodzīšana un vajāšana Siņdzjanā daudziem ir likusi pārtraukt saziņu ar ģimeni un draugiem, kas atrodas ārvalstīs, tostarp Eiropā, baidoties no varas iestāžu represijām;
- H. tā kā kopš 2018. gada februāra, kad stājās spēkā noteikumi par reliģiskajiem jautājumiem, ir pastiprinājušās represijas, kas ierobežo reliģisko grupu darbību un liek tām rīkoties stingrāk ievērojot partijas politikas nostādnes; tā kā saskaņā ar šiem noteikumiem publiskas vai pat privātas reliģiskās un kultūras piederības izpausmes var uzskatīt par ekstrēmiskām; tā kā jaunie noteikumi apdraud personas, kuras ir saistītas ar reliģiskām kopienām, kurām Ķīnā nav juridiska statusa; tā kā reliģiskās kopienas Ķīnā saskaras ar aizvien lielākām represijām, padarot šo valsti par vietu, kurā ir viens no augstākajiem reliģisko ieslodzīto īpatsvaram;
- I. tā kā 2018. gada augustā ANO Rasu diskriminācijas izskaušanas komiteja nosodīja Ķīnas Tautas Republikas (ĶTR) valdības rīcību saistībā ar pārkāpumiem Siņdzjanā, tostarp patvaļīgu masveida ieslodzījuma nometņu izveidi; tā kā 2018. gada septembrī ANO augstā komisāre cilvēktiesību jautājumos *Michelle Bachelet* savā pirmajā runā šajā amatā norādīja uz “ļoti satraucošām ziņām par uiguru un citu musulmaņu kopienu patvaļīgu ieslodzīšanu plaša mērogā tā dēvētajās pāraudzināšanas nometnēs, kas ir izveidotas visā Siņdzjanā”; tā kā Ķīnas valdība daudzkārt ir noraidījusi ANO Darba grupas vardarbības vai piespiedu pazušanas jautājumos (*WGEID*), ANO augstā cilvēktiesību komisāres un citu ANO īpašo procedūru pilnvaroto personu lūgumus atļaut nosūtīt uz Siņdzjanu neatkarīgus izmeklētājus un ļaut viņiem minētajās nometnēs iekļūt;
- J. tā kā ieslodzījuma nometnes Siņdzjanā strauji paplašinājās pēc *Chen Quanguo* iecelšanas par partijas reģionālās nodaļas vadītāju 2016. gada augustā; tā kā Siņdzjanas gubernators *Shohrat Zakir* 2019. gada decembrī apgalvoja, ka visi 1,5 miljoni cilvēku, kas atrodas pāraudzināšanas un ieslodzījuma nometnēs, ir “atgriezušies sabiedrībā”, taču nekādus pierādījumus viņš nesniedza;
- K. tā kā Ķīnas varas iestādes vai to pilnvarotās personas vajā dažas Ķīnas minoritāšu kopienas, kas dzīvo Eiropas Savienībā; tā kā uz ārvalstīs dzīvojošiem uiguriem tiek izdarīts spiediens atgriezties Ķīnā; tā kā *China Cables* dokumentos ir sīki izklāstītas nepārprotamas direktīvas, lai arestētu uigurus ārvalstu pilsoņus un izsekotu ārvalstīs dzīvojošus Siņdzjanas uigurus, no kuriem dažus autoritāras valdības ir deportējušas atpakaļ uz Ķīnu; tā kā minētie dokumenti liecina par to, ka Ķīnas vēstniecības ir bijušas galvenās šīs prakses īstenotājas;
- L. tā kā 2019. gada 4. decembrī ASV Kongress pieņēma Uiguru cilvēktiesību politikas likumu, kurā ASV federālā valdība ir mudināta veikt tūlītējus pasākumus, lai aizsargātu cilvēktiesības, un apsvērt iespēju pēc Magnitska likuma parauga piemērot vīzu un ekonomiska rakstura sankcijas ĶTR amatpersonām, kas ir atbildīgas par Siņdzjanas provincē izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, vienlaikus aizsargājot uigurus, kas dzīvo ASV, no Ķīnas iebiedēšanas un represijām;
- M. tā kā Saharova balva par domas brīvību 2019. gadā tika piešķirta uiguru ekonomikas profesoram *Ilham Tohti*, kam 2014. gada 23. septembrī tika piespriests mūža ieslodzījums par to, ka viņš esot iestājies par atdalīšanos, pēc tam, kad tā paša gada janvārī viņš tika ieslodzīts; tā kā septiņi no viņa bijušajiem studentiem arī tika apcietināti un sodīti ar brīvības atņemšanu no trim līdz astoņiem gadiem par apsūdzību iespējamā sadarbībā ar *Ilham Tohti*; tā kā *Ilham Tohti* ir vienmēr noraidījis separātismu un vardarbību un ir mēģinājis panākt izlīgumu, kura pamatā ir cieņa pret uiguru kultūru;
- N. tā kā ES Stratēģiskajā satvarā par cilvēktiesībām un demokrātiju apņēmas pastiprināt centienus, ar kuriem tā cilvēktiesības, demokrātiju un tiesiskas valsts principa ievērošanu veicina visos savas ārējās darbības aspektos, un cilvēktiesības izvirzīt par attiecību ar visām trešām valstīm galveno jautājumu, tostarp tās attiecībās ar stratēģiskajiem partneriem,

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

1. pauž vislielāko satraukumu par arvien represīvāko režīmu, ar ko saskaras uiguri un citas musulmaņu etniskās minoritātes, un prasa iestādēm ievērot viņu pamatbrīvības, kā tas ir ieteikts ticamos ziņojumos; stingri nosoda to, ka simtiem tūkstošu uiguru un etnisko kazahu tiek nosūtīti uz politiskās "pāraudzināšanas nometnēm", balstoties uz profilaktisko policejisko pieeju, tostarp par to, ka cilvēki ir bijuši ārvalstīs vai varas ieskatā ir pārāk reliģiozi; aicina Ķīnas varas iestādes Siņdzjanā sniegt informāciju par ieslodzīto personu atrašanās vietu un veselības stāvokli; mudina Ķīnas valdību nekavējoties izbeigt praksi bez apsūdzības, tiesāšanas vai notiesājoša sprieduma krimināllietā patvaļīgi ieslodzīt uiguru un kazahu minoritātes pārstāvjus, slēgt visas nometnes un ieslodzīšanas centrus un nekavējoties un bez nosacījumiem ieslodzītās personas atbrīvot; uzsver, ka jebkāda veida ieslodzīšana, ja to īsteno, pārkāpjot starptautiskās pamattiesības, konkrētu personu vai grupu vajāšana etnisku, kultūras vai reliģisku iemeslu dēļ un citas necilvēcīgas darbības, kas rada lielas ciešanas vai smagas traumas, ja tās tiek veiktas kā daļa no plaša vai sistemātiska uzbrukuma kādam civiliedzīvotāju kopumam, ņemot vērā starptautisko tiesisko regulējumu, ir nepieņemamas;

2. aicina Ķīnas varas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot uiguru zinātnieku *Ilham Tohti* un visus pārējos cilvēktiesību aizstāvjus, aktīvistus, juristus, žurnālistus un lūgumrakstu iesniedzējus, kuri tika ieslodzīti tikai par to vien, ka viņi miermīlīgi izmantoja vārda brīvību, un izbeigt patlaban notiekošās represijas, kas izpaužas kā vajāšana un iebiedēšana no tiesu iestāžu puses; aicina Ķīnas valdību nodrošināt, ka minētajām personām ir regulāra un neierobežota piekļuve ģimenēm un viņu izvēlētiem advokātiem un ka viņi, viņu ģimenes un advokāti netiks spīdzināti vai necietīs no kādas citas sliktas izturēšanās; uzstāj, ka visu apcietināto personu apstākļiem ir jāatbilst standartiem, kas ir noteikti "Principu kopumā par visu personu aizsardzību, kurām piemērots jebkāds apcietinājuma vai apcietināšanas veids", kas ir pieņemts ar ANO Ģenerālās asamblejas 1988. gada 9. decembra rezolūciju Nr. 43/173, tostarp attiecībā uz piekļuvi medicīniskajai aprūpei; prasa nekavējoties veikt efektīvu un objektīvu izmeklēšanu par iespējamo *Ilham Tohti* spīdzināšanu un saukt vainīgos pie atbildības;

3. atkārtoti aicina Ķīnas varas iestādes atļaut neatkarīgiem žurnālistiem un starptautiskajiem novērotājiem, tostarp ANO augstajai komisārei cilvēktiesību jautājumos un ANO Cilvēktiesību padomes īpašo procedūru pilnvarotajām personām, brīvu, konstruktīvu un netraucētu piekļuvi Siņdzjanas Uiguru autonomajam reģionam; konstatē, ka plašsaziņas līdzekļu pārstāvju piekļuves iespējas un brīvības Eiropas Savienībā un Ķīnā nav vienādas; aicina Ķīnu nodrošināt ES plašsaziņas līdzekļiem tādas pašas tiesības un piekļuvi, kāda Ķīnas plašsaziņas līdzekļiem ir dalībvalstīs; uzskata, ka ES un dalībvalstīm būtu jāuzņemas iniciatīva ANO Cilvēktiesību padomes nākamajā sesijā attiecībā uz rezolūciju par faktu konstatēšanas brauciena uz Siņdzjanu rīkošanu;

4. pauž dziļas bažas par ziņām attiecībā uz to, ka Ķīnas varas iestādes vajā ārvalstīs esošos uigurus nolūkā piespiest viņus pienest informāciju par citiem uiguriem, atgriezties Siņdzjanā vai klusēt par situāciju Siņdzjanā, un reizēm to cenšas panākt, turot ieslodzījumā viņu ģimenes locekļus; aicina Komisiju un visas ES dalībvalstis steidzami izmeklēt šos ziņas, lai, veicot īpašus pasākumus, nodrošinātu Siņdzjanas diasporas pārstāvju aizsardzību viņu attiecīgajās valstīs, un paātrinātu uiguru un citu turku izcelsmes musulmaņu patvēruma pieprasījumu izskatīšanu; atzinīgi vērtē dažu dalībvalstu lēmumu apturēt visu etnisko uiguru, kazahu un citu turku izcelsmes musulmaņu atgriešanos Ķīnā, ņemot vērā patvaļīgas ieslodzīšanas, spīdzināšanas vai citādas sliktas izturēšanās risku, un aicina citas dalībvalstis rīkoties tāpat;

5. ar bažām konstatē, ka BRI sekmīguma nolūkā "ilgtermiņa stabilitātei" Siņdzjanā ir būtiska nozīme, kā dēļ pastiprināti tiek piemērotas pastāvīgās kontroles stratēģijas, kuras īsteno palīdz virkne tehnoloģisko inovāciju un strauji pieaugošie izdevumi iekšējās drošības jomā, kā arī pretterorisma pasākumu izmantošana kā iegansts, lai par nepieņemami noteiktu kriminālsodus, tostarp arī citādi domājamošajiem, — tas tiek veikts, plaši traktējot jēdzienu "terorisms"; pauž lielas bažas par to, ka Ķīnas valsts īsteno pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt Siņdzjanas reģiona "visaptverošu uzraudzību", lielākajās pilsētu zonās uzstādot elektroniskās uzraudzības sistēmu *Skynet*, visos mehāniskajos transportlīdzekļos *GPS* izsekošanas iekārtas, izmantojot sejas atpazīšanas skenerus kontrolpunktos, vilcienu stacijās un degvielas uzpildes stacijās un Siņdzjanas policijai vācot asins paraugus, lai vēl vairāk paplašinātu Ķīnas DNS datubāzi; papildus tam pauž bažas par to, ka Ķīna jau šādas tehnoloģijas pārdod autoritāriem režīmiem citur pasaulē;

6. pauž dziļas bažas par ziņām attiecībā uz ieslodzīšanas nometnēs atrodošos personu iespējamu piespiedu nodarbināšanu to ES uzņēmumu piegādes ķēdē, kuri uzņēmējdarbību veic Siņdzjanā, un par informāciju attiecībā uz sadarbību ar Ķīnas varas iestādēm, kas ir iesaistītas uiguru iedzīvotāju masveida novērošanā vai ieslodzīšanā; uzsver, ka privātā sektora dalībniekiem būtu jānovērtē sava darbība Siņdzjanā, lai uzraudzītu savu piegādes ķēdi un nodrošinātu, ka tie

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

netiek iesaistīti cilvēktiesību pārkāpumos, cita starpā ieviešot stingru cilvēktiesību pienācīgas ievērošanas pārbaudes sistēmu, kuru īstenojot, var pārliecināties, ka tie nav netieši iesaistīti piespiedu darbā un nav līdzzinātāji represijās pret uiguru tautu; uzsver, ka, ja izstrādājumi ir ražoti pāraudzināšanas nometnēs, tie ES tirgos būtu jāaizliedz;

7. mudina Ķīnas valdību nekavējoties publicēt visu ieslodzīto un atbrīvoto personu sarakstu un ģimenēm sniegt izsmeļošu informāciju par Siņdzjanas provincē bez vēsts pazudušajām personām;

8. mudina Komisiju, Padomi un dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai pārliecinātu Ķīnas valdību nometnes slēgt, Siņdzjanā izbeigt visus cilvēktiesību pārkāpumus un ievērot uiguru lingvistiskās, kultūras, reliģiskās un citas pamatbrīvības; mudina Komisijas priekšsēdētājas vietnieku un Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP), EĀDD un dalībvalstis intensīvāk uzraudzīt satraucošos cilvēktiesību jomā Siņdzjanā notiekošos procesus, tostarp pastiprinātās valdības represijas un novērošanu, un iebilst pret cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā gan privāti, gan publiski, gan tiekoties augstākajā līmenī; pauž vilšanos par to, ka ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga 37. kārtā nekādu jūtamu rezultātu nedeva, neraugoties uz to, ka ES politiskās pāraudzināšanas nometņu sistēmu uzskata par satraucošu; pauž nožēlu par to, ka ES līdz šim izmantotā pieeja un piemērotie līdzekļi taustāmu progresu Ķīnas cilvēktiesību jomā aizvien nav devuši, jo Ķīnas cilvēktiesību situācija pēdējo desmit gadu laikā ir tikai pasliktinājusies; aicina PV/AP uzstāt uz nepieciešamību veikt neatkarīgu izmeklēšanu par ieslodzījuma nometņu sistēmas mērogu un raksturu un daudzajiem apgalvojumiem par nopietniem un sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem; mudina jauno Komisiju izstrādāt un īstenot holistisku ES stratēģiju, ar kuru varētu nodrošinātu patiesu Ķīnas cilvēktiesību situācijas progresu;

9. uzsver, ka kopīgajā paziņojumā, kas tika sniegts pēc ES un Ķīnas 21. augstākā līmeņa sanāksmes, ES un Ķīna atkārtoti apstiprināja, ka visas cilvēktiesības ir universālas, nedalāmas, savstarpēji ietekmējošas un viena ar otru saistītas; uzsver, ka cilvēktiesību veicināšanai un tiesiskās valsts principa ievērošanai arī turpmāk vajadzētu būt galvenajiem apsvērumiem, uz kuriem balstītos ES attiecības ar Ķīnu;

10. prasa, lai ES, tās dalībvalstis un starptautiskā sabiedrība izstrādātu veidus, kā, efektīvi liekot lietā pienācīgus eksporta kontroles mehānismus, apturēt visu tādu preču un pakalpojumu eksportu un tehnoloģiju nodošanu, kurus Ķīna patlaban izmanto, lai paplašinātu un uzlabotu savu kibernetizācijas; šajā sakarībā aicina likumdevējietādes vienoties par kopēju nostāju attiecībā uz Divējāda lietojuma regulas reformu, pamatojoties uz valsts drošības un cilvēktiesību apsvērumiem; uzsver, ka Parlaments ir turpinājis pilnveidot un ir nostiprinājis Komisijas priekšlikumu par sarakstā iekļauto un neiekļauto kibernetizācijas tehnoloģiju eksporta stingras kontroles paredzēšanu;

11. atgādina, ka ir svarīgi, lai ES arī turpmāk visos politiskajos un cilvēktiesību dialogos ar Ķīnas varas iestādēm vērstu uzmanību uz jautājumu par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā un jo īpaši skartu Siņdzjanas minoritāšu lietu, saskaņā ar ES apņemšanos paust nepārprotamu, skaidru un vienotu nostāju attiecībā uz šo valsti; atgādina, ka, ņemot vērā Ķīnas pašreizējo reformu procesu un aizvien lielāko aktivitāti globālajā mērogā, tā ir nolēmusi būt par starptautiskās cilvēktiesību sistēmas daļu, jo ir parakstījusi daudzus starptautiskos cilvēktiesību nolīgumus; tādēļ prasa ar Ķīnu iedibināt dialogu, lai to mudinātu nodrošināt atbilstību minētajām saistībām; mudina Ķīnas varas iestādes turpināt to iekšējo reformu īstenošanu, kas ir nepieciešamas, lai ratificētu 1998. gadā parakstīto 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un īstenotu ANO par cilvēktiesībām atbildīgo struktūru ieteikumus;

12. atzinīgi vērtē to, ka ASV Kongress ir pieņēmis Uiguru cilvēktiesību politikas aktu, un to, ka Ārlietu padome nesēn pieņēma lēmumu sākt darbu pie ES vispārējā sankciju par cilvēktiesību pārkāpumiem regulējuma; aicina Padomi pieņemt mērķtiecīgas sankcijas un noteikt līdzekļu iesaldēšanu, ja tās šķiet nepieciešamas un efektīvas, pret Ķīnas amatpersonām, kas ir atbildīgas par uiguru un citu turku izcelsmes musulmaņu masveida ieslodzīšanas politikas izstrādi un īstenošanu Siņdzjanā un par reliģiskās brīvības, pārvietošanās brīvības un citu pamattiesību smagas apspiešanas organizēšanu šajā reģionā;

13. prasa EĀDD reliģiju dialoga labo praksi iekļaut kā vienu no līdzekļiem komunikācijas ar trešām valstīm stratēģijā un veicināt konfliktu risināšanu starpniecības ceļā, lai aizsargātu reliģiskās minoritātes un nodrošinātu reliģijas un ticības brīvību;

14. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0111

Cilvēktiesību un demokrātijas stāvoklis Nikaragvā**Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par cilvēktiesību un demokrātijas stāvokli Nikaragvā (2019/2978(RSP))**

(2021/C 255/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Nikaragvu, jo īpaši 2008. gada 18. decembra ⁽¹⁾, 2009. gada 26. novembra ⁽²⁾, 2017. gada 16. februāra ⁽³⁾, 2018. gada 31. maija ⁽⁴⁾ un 2019. gada 14. marta ⁽⁵⁾ rezolūcijas,
 - ņemot vērā ES un Centrālamerikas 2012. gadā noslēgto asociācijas nolīgumu,
 - ņemot vērā ES stratēģijas dokumentu un daudzgadu indikatīvo programmu 2014.–2020. gadam attiecībā uz Nikaragvu,
 - ņemot vērā Padomes secinājumus par Nikaragvu un jo īpaši 2019. gada 14. oktobra secinājumus, ar ko tika pieņemts mērķtiecīgu sankciju regulējums,
 - ņemot vērā paziņojumus, ko par stāvokli Nikaragvā ES vārdā sniegusi Komisijas priekšsēdētāja vietniece / Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP), un jo īpaši viņas 2019. gada 20. novembra paziņojumu,
 - ņemot vērā ANO augstā cilvēktiesību komisāra (OHCHR) runaspersonas *Rupert Colville* 2019. gada 19. novembra paziņojumu,
 - ņemot vērā Amerikas valstu organizācijas (OAS) Augsta līmeņa komisijas Nikaragvas jautājumos 2019. gada 19. novembra ziņojumu,
 - ņemot vērā Amerikas Cilvēktiesību komisijas izveidotā Īpašā Nikaragvas uzraudzības mehānisma (MESENI) informatīvos biļetenus,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR),
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 2004. gada jūnija ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā Nikaragvas Konstitūciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību aizstāvji un citi Nikaragvas valdības cilvēktiesību situācijas kritizētāji arvien biežāk tiek pakļauti nāves draudiem, iebiedēšanai, apmelošanas kampaņām tiešsaistē, aizskārumiem, novērošanai, uzbrukumiem un vajāšanai no tiesu iestāžu puses; tā kā starptautiskās cilvēktiesību organizācijas ziņo, ka pašreizējās krīzes dēļ vairāk nekā 80 000 cilvēku ir bijuši spiesti pamest Nikaragvu un ka represijas šajā valstī ir kļuvušas intensīvākas;

⁽¹⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 89. lpp.

⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 74. lpp.

⁽³⁾ OV C 252, 18.7.2018., 189. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0238.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0219.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- B. tā kā saskaņā ar jaunākajiem MESENI datiem ir gājuši bojā 328 cilvēki un simtiem ir ievainoti, vairāk nekā 150 politiešlodzītie atrodas patvaļīgā apcietinājumā tikai par savu tiesību izmantošanu un 144 studenti ir izslēgti no augstskolām par piedalīšanos demonstrācijās par demokrātiju, lielāku brīvību un cilvēktiesību ievērošanu; tā kā ANO augstā cilvēktiesību komisāra birojs (OHCHR) ir ziņojis, ka vairāk nekā 100 žurnālistiem un plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem ir nācies pamest valsti; tā kā Nikaragvas valdība ir nobloķējusi avižpapīra importu, tādējādi piespiežot slēgt vairākus laikrakstus, tostarp slavenu "Nuevo Diario";
- C. tā kā tiesu iestāžu neatkarība, politiskais plurālisms un pulcēšanās un vārda brīvība ir pamattiesības, kā arī demokrātijas un tiesiskuma pamatpīlāri;
- D. tā kā 2019. gada 14. novembrī cilvēku grupa, kurā bija arī astoņi ieslodzīto politisko oponentu radnieki, sāka badastreiku Sanmigela baznīcā Masajā, aicinot atbrīvot 130 personas, kas, iespējams, ir aizturētas saistībā ar protestiem; tā kā policija aplenca baznīcu un atslēdza tai ūdens un elektrības padevi; tā kā policija nevienam neļāva baznīcā ieiet un kavēja humānās un medicīniskās palīdzības piegādi;
- E. tā kā tajā pašā naktī tika aizturēta vismaz 13 opozīcijas pārstāvju grupa pēc tam, kad tā bija nogādājusi ūdeni policijas aplenktajiem cilvēkiem, viņu vidū Nikaragvas un Beļģijas cilvēktiesību aizstāvei *Amaya Eva Coppens*, kura astoņus mēnešus bija aizturēta saistībā ar protestiem un kuru 2019. gada 11. jūnijā saskaņā ar amnestijas likumu atbrīvoja kopā ar vairāk nekā 100 citiem politiešlodzītajiem; tā kā šis likums neatbilst starptautiskajiem standartiem un turpina nesodāmību, izslēdzot izmeklēšanu par iespējamiem noziegumiem pret protestētājiem;
- F. tā kā Nikaragvas Prokuratūra šo grupu ir netaisnīgi apsūdzējusi vairākos nodarījumos, tostarp nolaupīšanā, nelikumīgā šaujamoču glabāšanā un terorismā, skaidri parādot, ka netiek garantēts pienācīgs process un tiesības uz taisnīgu tiesu; tā kā turklāt apstākļi Nikaragvas cietumos neatbilst starptautiskajiem standartiem; tā kā Nikaragvas opozīcijas pārstāvji ir skaidri norādījuši uz spīdzināšanas un seksuālās vardarbības izmantošanu cietumā;
- G. tā kā saskaņā ar MESENI Nikaragvas valdība pastiprina demokrātiskās, institucionālās un politiskās krīzes upuru ģimeņu vajāšanu, veicot iebiedēšanu un novērošanu, lai nepieļautu, ka viņi iesaistās privātās un publiskās darbībās, pieminot savus tuviniekus, un lai nepieļautu, ka viņi pieprasa taisnīgumu;
- H. tā kā saskaņā ar ANO Cilvēktiesību padomi Nikaragvas valdība atriebjas tiem, kuri runā par cilvēktiesību situāciju Nikaragvā un vēršas pie starptautiskajām un ANO amatpersonām un mehānismiem;
- I. tā kā Nikaragvas valdība ir izraidījusi no valsts starptautiskās organizācijas, piemēram, Amerikas Cilvēktiesību komisiju (IACHR) un OHCHR Centrālamerikas reģionālo biroju, kas aicināja šajā valstī ievērot cilvēktiesības un centās panākt miermīlīgu konflikta atrisinājumu un nacionālo izlīgumu; tā kā šādu organizāciju atgriešanās būtu garantants tam, ka beidzot tiek panāktas vienošanās ar opozīciju; tā kā ir pastiprinājušās represijas pret pilsoniskās sabiedrības organizācijām, atņemot tām juridisko statusu valstī ar vāju iestāžu sistēmu, tādējādi divkārt sodot represijās cietušos;
- J. tā kā augsta līmeņa amatpersonām no dažām ES dalībvalstīm vairākkārt ir liegts ieeļot Nikaragvā; tā kā Nikaragvas valdība liedza iebraukt valstī OAS Augsta līmeņa komisijai Nikaragvas jautājumos, kas centās panākt vēlēšanu reformu; tā kā vēlēšanu reforma ir būtisks elements ceļā uz demokrātisku institūciju regulāru izveidošanu Nikaragvā;
- K. tā kā Nikaragvas valdība nav izrādījusi interesi atsākt ticamu un iekļaujošu dialogu ar Pilsonisko aliansi un pilnībā īstenot 2019. gada marta vienošanās; tā kā 2019. gada februārī tika atsāktas sarunas starp valdību un Pilsonisko aliansi; tā kā 2019. gada 27. martā tika panākta vienošanās par to personu atbrīvošanu, kurām piemērota brīvības atņemšana saistībā ar 2018. gadā notikušajiem protestiem; tā kā 2019. gada 29. martā tika panākta vēl viena vienošanās par pilsoņu tiesību un garantiju stiprināšanu; tā kā 2019. gada 20. maijā Pilsoniskā alianse izstājās no sarunām, jo uzskatīja, ka abas minētās vienošanās netiek pietiekamā mērā īstenotas; tā kā līdz 2019. gada 11. jūnijam valdība bija atbrīvojusi 492 cilvēkus, kas bija aizturēti saistībā ar 2018. gadā notikušajiem protestiem; tā kā sarunas joprojām ir iestrēgušas, kaut gan ir bijuši centieni tās atsākt;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- L. tā kā OAS Augsta līmeņa komisija Nikaragvas jautājumos uzskata, ka darbības, ko Nikaragvas valdība veikusi vai atļāvusi kopš 2018. gada aprīļa, neatbilst tiesībām un garantijām, kuras aizsargātas Nikaragvas 1987. gada Konstitūcijā, un ka tās rada konstitucionālā režīma izmaiņas, kas nopietni kaitē demokrātiskajai kārtībai Nikaragvā, kā izklāstīts Amerikas Demokrātijas hartas 20. pantā;
- M. tā kā demokrātijas un tiesiskuma attīstīšanai un konsolidēšanai un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai ir jābūt neatņemamai ES ārpolitikas, tostarp 2012. gada asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Centrālamerikas valstīm, sastāvdaļai; tā kā šajā nolīgumā ir iekļauta demokrātijas klauzula, kas ir būtisks nolīguma elements; tā kā, ņemot vērā pašreizējos apstākļus, demokrātijas klauzula būtu jāpiemēro, apturot Nikaragvas dalību nolīgumā,
1. pauž solidaritāti ar Nikaragvas iedzīvotājiem un nosoda visas Nikaragvas valdības represīvās darbības, jo īpaši to izraisītos nāves gadījumus, vārda, pulcēšanās un demonstrāciju brīvības vispārīgos ierobežojumus, nevalstisko organizāciju un pilsoniskās sabiedrības pasludināšanu par nelikumīgām, starptautisko organizāciju izraidīšanu no valsts, plašsaziņas līdzekļu slēgšanu un uzbrukumiem tiem, tiesību uz informāciju ierobežojumus un studentu izslēgšanu no augstskolām;
 2. mudina Nikaragvas valdību izbeigt nemitīgo opozīcijas apspiešanu un nepārtrauktos patvaļīgos arestus, spīdzināšanu un seksuālo vardarbību, atturēties no cilvēktiesību aizstāvju, politisko oponentu, upuru ģimeņu un jebkādu atšķirīgu viedokļu paudēju kriminalizēšanas, vajāšanas un uzbrukumiem tiem un nekavējoties likvidēt valstī darbojošos paramilitāros spēkus; aicina nekavējoties neatkarīgi, pārredzami un rūpīgi izmeklēt vardarbības gadījumus;
 3. prasa nekavējoties atbrīvot visus patvaļīgi aizturētos, tostarp *Amaya Eva Coppens*, atcelt visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības un ievērot viņu pamata tiesiskās aizsardzības garantijas; prasa saukt pie atbildības tos, kas vainojami cilvēktiesību pārkāpšanā un demokrātijas un tiesiskuma apdraudēšanā; uzsver, ka Nikaragvas varasiestādēm ir jāgarantē visu aizturēto personu drošība un labs fiziskais un psiholoģiskais stāvoklis un jāsniedz šiem cilvēkiem atbilstoša medicīniskā aprūpe;
 4. aicina veikt piespiesto sodu un spriedumu neatkarīgu pārskatīšanu ar mērķi reformēt tiesu iestādes un nodrošināt, ka iecelšanas amatā notiek saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, piemēram, tiesu iestāžu neatkarības pamatprincipiem un pamatnostādņem par prokuroru lomu;
 5. prasa pārskatīt Amnestijas likumu un Likumu par visaptverošu cietušo aprūpi, lai garantētu cietušo tiesības uz patiesību, taisnīgumu un pienācīgu kompensāciju;
 6. uzstāj, ka ir jāatdod konfiscētais īpašums un jāatjauno apturētās plašsaziņu līdzekļu darbības licences, un uzstāj, ka plašsaziņas līdzekļiem ir jāļauj darboties bez jebkādiem šķēršļiem vai represijām;
 7. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu pieņemt regulējumu par mērķtiecīgiem ierobežojošiem pasākumiem pret tiem, kas ir atbildīgi par cilvēktiesību pārkāpumiem, nelikumībām un pilsoniskās sabiedrības un demokrātiskās opozīcijas apspiešanu Nikaragvā; aicina dalībvalstis ātri vienoties par konkrētu to personu un organizāciju sarakstu, kurām piemērot sankcijas, iekļaujot tajā prezidentu un viceprezidenti;
 8. nosoda Nikaragvas valdības nevēlēšanos atsākt jēgpilnu iekšējo dialogu; aicina iestādes atsākt dialogu ar Pilsonisko aliansi, lai panāktu demokrātisku, ilgtspējīgu un miermīlīgu risinājumu, kas ļautu pilnībā īstenot 2019. gada marta vienošanās; uzsver, ka ir jāgarantē politiskās un pilsoniskās brīvības visiem nikaragviešiem, trimdā esošo personu atgriešanās, starptautisko organizāciju atgriešanās un sadarbība ar tām, cilvēktiesību organizāciju juridiskās personas statusa atjaunošana un uzticama vēlēšanu procesa izveide ar reformētu Vēlēšanu augstāko padomi, kas nodrošinātu tūlītējas, taisnīgas un pārredzamas vēlēšanas, klātesot starptautiskajiem novērotājiem;
 9. aicina PV/AP un ES delegāciju Nikaragvā cieši uzraudzīt norises valstī un arī turpmāk pievērsties cilvēktiesību problēmām, kas cita starpā skar ieslodzītos, studentus, protestētājus, upuru ģimenes un žurnālistus un ko ir radījusi situācija valstī; aicina Komisiju panākt, ka ar palīdzību sadarbības kontekstā tā vairo savu atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai, sevišķi cilvēktiesību aizstāvjiem, un ka ar šādu palīdzību nekādi netiek veicināta represīvā politika, ko pašlaik īsteno Nikaragvas varasiestādes;

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

10. atgādina, ka saskaņā ar ES un Centrālamerikas valstu asociācijas nolīgumu Nikaragvai ir jāievēro un jānostiprina tādi principi kā tiesiskums, demokrātija un cilvēktiesības, un prasa, ņemot vērā pašreizējos apstākļus, piemērot asociācijas nolīgumā iekļauto demokrātijas klauzulu;
 11. aicina ES delegāciju un dalībvalstis, kurām Nikaragvā ir diplomātiskās pārstāvniecības, pilnībā īstenot ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem un sniegt aizturētajiem cilvēktiesību aizstāvjiem visu vajadzīgo atbalstu, cita starpā arī apmeklējot viņus cietumā un sekojot līdzīgu tiesas prāvām;
 12. prasa pēc iespējas drīz nosūtīt uz Nikaragvu Parlamenta delegāciju, lai atsāktu situācijas uzraudzību šajā valstī, un mudina Nikaragvas iestādes atļaut tai netraucēti iebraukt un piekļūt visiem sarunu biedriem un telpām;
 13. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Amerikas valstu organizācijas ģenerālsekretāram, Eiropas un Latīņamerikas Parlamentārajai asamblejai, Centrālamerikas parlamentam, Limas grupai un Nikaragvas Republikas valdībai un parlamentam.
-

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

P9_TA(2019)0112

Neseno protestu vardarbīgā apspiešana Irānā**Eiropas Parlamenta 2019. gada 19. decembra rezolūcija par neseno protestu vardarbīgo apspiešanu Irānā (2019/2993(RSP))**

(2021/C 255/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, tostarp jaunāko 2019. gada 19. septembra rezolūciju par Irānu, jo īpaši sieviešu tiesību aizstāvju un ieslodzīto ES dubultpilsoņu situāciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2019. gada 4. februāra secinājumus par Irānu,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētājas vietnieka/ Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) *Josep Borrell Fontelles* 2019. gada 8. decembra paziņojumu ES vārdā par nesenajiem protestiem Irānā,
 - ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2019. gada 21. novembra paziņojumu par notikumu attīstību Irānā,
 - ņemot vērā Padomes 2018. gada 12. aprīļa lēmumu pagarināt ierobežojošos pasākumus vēl uz 12 mēnešiem, reaģējot uz nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā;
 - ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
 - ņemot vērā attiecīgās ES pamatnostādnes jautājumā par nāvessodu un par spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību un sodīšanu, kā arī ES cilvēktiesību pamatnostādnes par vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē,
 - ņemot vērā 2016. gada 25. oktobra rezolūciju par ES stratēģiju attiecībā uz Irānu pēc vienošanās panākšanas kodolenerģijas jomā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2018. gada 17. decembra rezolūciju Nr. 73/181 par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
 - ņemot vērā ANO īpašā referenta 2019. gada 30. janvāra ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojusies arī Irāna,
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā desmitiem tūkstošu cilvēku no visas Irānas un visiem sabiedrības slāņiem ir izmantojuši savas pamattiesības uz pulcēšanās brīvību un 40 gadu laikā plašākajos nemieros pauduši sadzīvīsku neapmierinātību par degvielas cenu pieaugumu vismaz par 50 %;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0019.

⁽²⁾ OV C 215, 19.6.2018., 86. lpp.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

- B. tā kā, neraugoties uz atkārtotiem starptautiskiem aicinājumiem atturēties no vardarbības, Irānas drošības spēki pret protestētājiem izmantojuši nesamērīgus līdzekļus un spēku; tā kā saskaņā ar pilsoniskās sabiedrības ziņojumiem Irānas drošības spēki atklāja uguni pret neapbruņotiem protestētājiem, kuri neradīja nekādus tiešus draudus, un drošības spēki, iespējams, šāvuši ar mērķi nogalināt;
- C. tā kā saskaņā ar *Amnesty International* sniegto informāciju nogalināti vismaz 304 cilvēki, tostarp bērni, un ir daudzi ievainotie, un tā kā tūkstošiem protestētāju, kā arī žurnālisti, cilvēktiesību aizstāvji un studenti ir arestēti; tā kā Irānas iestādes nav oficiāli paziņojušas bojāgājušo skaitu un atteikušās nogalināto mirstīgās atliekas nodot ģimenēm;
- D. tā kā 2019. gada 16. novembrī Irānas iestādes teju pilnībā pārtrauca interneta sakarus, liedzot gandrīz jebkādu tiešsaistes sakaru līdzekļu pieejamību cilvēkiem Irānā un apturot jebkādu informācijas plūsmu saistībā ar vardarbīgo apspiešanu; tā kā interneta sakaru pārtraukšana ir pamattiesību uz piekļuvi informācijai pārkāpums, kas ir nesamērīgs vārda brīvības ierobežojums, un iestādes šādu taktiku piemēro regulāri;
- E. tā kā tā 2016. gada 25. oktobra rezolūcijā par ES stratēģiju attiecībā uz Irānu pēc vienošanās panākšanas kodolenerģijas jomā (?) ir uzsvērts, cik svarīgi ir ievērot ES cilvēktiesību pamatnostādnes, tostarp attiecībā uz cilvēktiesību aizstāvjiem saistībā ar ES un Irānas attiecībām;
- F. tā kā cilvēktiesību aizstāvji, žurnālisti, juristi un tiešsaistes aktīvisti Irānā joprojām saskaras ar iebiedēšanu, patvaļīgu apcietināšanu, aizturēšanu un kriminālvajāšanu par sava darba veikšanu; tā kā Irānas Izlūkošanas ministrija un citi spēki ir uzsākuši ievērojamas represijas pret pilsonisko sabiedrību; tā kā 77 reformistiskās opozīcijas dalībnieki, lielākoties Līdzdalības frontes locekļi, ir nākuši klajā ar atklātu paziņojumu, kurā nosoda pārmērīga spēka izmantošanu protestu aplāpēšanai; tā kā daļa no viņiem Irānā tika saukti tiesas priekšā par “propagandas izplatīšanu pret Islāma Republiku” un divi, proti, *Mohammad Kianoosh Rad* un *Mehdi Mahmoudian*, tika apcietināti;
- G. tā kā Irānas tiesas regulāri nespēj nodrošināt taisnīgu tiesu, liedzot piekļuvi juriskonsultam un neļaujot konsulātu, ANO vai humānās palīdzības organizāciju pārstāvjiem apmeklēt tiesu, un atļauj kā pierādījumu izmantot atzišanos, kas iegūta spīdzināšanas ceļā; tā kā nav neatkarīgu mehānismu pārskatatbildības nodrošināšanai tiesu iestādēs un joprojām pastāv nopietnas bažas par tiesnešu, jo īpaši revolucionāro tiesu priekšsēdētāju, politizāciju;
- H. tā kā daudzi ES un Irānas dubultpilsoņi aizturēti par cilvēktiesību aktīvismu vai saistībā ar akadēmiska darba veikšanu; tā kā kopš 2019. gada jūnija Irānā ieslodzījumā atrodas divi Francijas pētnieki, proti, *Fariba Adelkhah* un, kā nesen apstiprināts, *Roland Marchal*;
1. izsaka līdzjūtību cietušo ģimenēm; vēl ievainotajiem drīzu atveseļošanu;
 2. pauž nožēlu, ka Irāna plaši un nesamērīgi izmanto spēku pret nevardarbīgiem protestētājiem, kuri vienīgi izmanto savas vārda brīvības, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās tiesības; uzsver, ka šādas darbības ir nepieņemamas, un mudina Irānas iestādes publiskot bojāgājušo un arestēto cilvēku kopskaitu, ātri, objektīvi, neatkarīgi un pārredzami izmeklēt iespējamo pārmērīga spēka izmantošanu, tostarp drošības spēku tiešu vēršanos pret protestētājiem, un saukt pie atbildības visus vardarbības īstenotājus;
 3. prasa atbrīvot visus protestētājus, cilvēktiesību aizstāvjus un žurnālistus, kas pašlaik atrodas apcietinājumā Irānā par to, ka viņi izmanto savas likumīgās tiesības uz vārda un pulcēšanās brīvību; turklāt prasa, lai iestādes paziņotu ieslodzīto personu tuviniekiem, kur tieši atrodas apcietinātie cilvēki, un prasa, lai advokātiem un starptautiskajiem novērotājiem tiktu nodrošināta netraucēta piekļuve visiem protestu laikā ieslodzītajiem un lai ieslodzīto personu identitāte tiktu paziņota starptautiskajai sabiedrībai; atkārtoti aicina atbrīvot *Nazanin Zaghari-Ratcliffe* un daudzus citus nelikumīgi ieslodzītus;

(³) OV C 215, 19.6.2018., 86. lpp.

Ceturtdiena, 2019. gada 19. decembris

4. kategoriski nosoda Irānas lēmumu pārtraukt interneta piekļuvi globālajiem tīkliem, kas Irānas pilsoņiem kavēja saziņu un brīvu informācijas plūsmu; uzsver, ka šādas darbības ir nepārprotams vārda brīvības pārkāpums; mudina Irānas iestādes atcelt visus tiešsaistes sakaru un pakalpojumu bloķēšanas pasākumus;
 5. uzsver, ka vienmēr ir jāievēro tādas pamattiesības kā vārda un pulcēšanās brīvība, un aicina Irānas iestādes pildīt savas starptautiskās saistības, tostarp tās, ko paredz ICCPR;
 6. aicina Apvienoto Nāciju Organizāciju, jo īpaši tās Cilvēktiesību padomi, par notikumiem pēdējo nedēļu laikā nekavējoties sākt visaptverošu izmeklēšanu, ko vadītu ANO īpašais referents par cilvēktiesību stāvokli Irānā, nolūkā viest skaidrību par apgalvojumiem, ka kopš protestu sākuma valstī notikuši smagi cilvēktiesību pārkāpumi, un aicina Irānu nodrošināt pilnīgu un neierobežotu piekļuvi personām, kas veic šo izmeklēšanu;
 7. atgādina par savu 2019. gada 19. septembra rezolūciju; pauž dziļu nožēlu par progresa trūkumu attiecībā uz Irānā apcietināto ES un Irānas dubultpilsoņu lietām; mudina Irānas iestādes nekavējoties atbrīvot *Roland Marchal* un *Fariba Adelkhah*, kā arī visus cilvēktiesību aizstāvjus, kuri ieslodzīti un notiesāti vienīgi par to, ka viņi izmantojuši savas tiesības uz vārda brīvību, biedrošanās brīvību un miermīlīgu pulcēšanos;
 8. prasa ES, tostarp PV/AP, divpusējos un daudzpusējos forumos, jo īpaši ES un Irānas augsta līmeņa politiskajā dialogā, ar Irānas iestādēm arī turpmāk apspriest cilvēktiesību jautājumus;
 9. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu Saharova balvas laureātiem *Nasrin Sotoudeh* un *Jafar Panahi*; pauž nožēlu, ka *Nasrin Sotoudeh* joprojām atrodas ieslodzījumā, izciešot 33 gadu cietumsodu un 148 sitienus, un prasa, lai viņu nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvotu; aicina Irānas iestādes atcelt ceļošanas aizliegumu, kas *Jafar Panahi* piemērots kopš 2010. gada;
 10. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam/ Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamenti, Irānas Islāma Republikas augstākajam vadītājam, Irānas Islāma Republikas prezidentam un Irānas parlamenta (*Majlis*) deputātiem.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

ATZINUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2019)0095

Iebildumu neizteikšana pret īstenošanas aktu: grozījumi attiecībā uz 39. starptautisko grāmatvedības standartu un 7. un 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu

Eiropas Parlamenta lēmums par iebildumu neizteikšanu pret projektu Komisijas regulai, ar kuru attiecībā uz 39. starptautisko grāmatvedības standartu (SGS) un 7. un 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS) groza Regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (D064618/01 – 2019/2912(RPS))

(2021/C 255/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas regulas projektu (D064618/01,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 19. jūlija Regulu (EK) Nr. 1606/2002 par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 3. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 7. novembra vēstuli, kurā tā lūdz paziņot, ka Parlaments neizteiks iebildumus pret regulas projektu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas 2019. gada 3. decembra vēstuli Komiteju priekšsēdētāju konferences priekšsēdētājam,
- ņemot vērā 5.a pantu Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 112. panta 4. punkta d) apakšpunktu un 111. panta 6. punktu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu,

A. tā kā Starptautisko grāmatvedības standartu padome (IASB) 2019. gada 26. septembrī nāca klajā ar grozījumiem 9. starptautiskajā finanšu pārskatu standartā (SFPS) "Finanšu instrumenti" un 39. starptautiskajā grāmatvedības standartā (SGS) "Finanšu instrumenti"; tā kā šo grozījumu mērķis ir nodrošināt vispārēju atvieglojumu, ņemot vērā 1. posmā starpbanku piedāvātās likmes (IBOR) aizstāšanu; tā kā šie grozījumi nodrošina skaidrību uzņēmumiem, kas ziņo saskaņā ar SFPS, un to revidentiem attiecībā uz to, ka atsauces likmju regulatīvā aizstāšana visā tirgū ar uzlabotām (gandrīz) bezrisku procentu likmēm netraucēs riska ierobežošanas attiecības aizstāšanas nenoteiktības dēļ; tā kā šie grozījumi nodrošina juridisko noteiktību SFPS un SGS finanšu pārskatu sistēmā un novērš nevajadzīgu spriedzi finanšu sagatavošanas sistēmā; tā kā Komisija mudināja IASB ātrāk nākt klajā ar minētajiem grozījumiem, lai Savienība varētu tos laikus apstiprināt;

⁽¹⁾ OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- B. tā kā Eiropas Finanšu pārskatu padomdevēja grupa (EFRAG) 2019. gada 16. oktobrī Komisijai sniedza pozitīvu ieteikumu;
- C. tā kā Komisija secināja, ka interpretācija atbilst pieņemšanas tehniskajiem kritērijiem, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1606/2002 3. panta 2. punktā, un uzskata, ka šie ierosinātie grozījumi ļaus izvairīties no riska ierobežošanas attiecību pārtraukšanas ar IBOR pāreju saistītu neskaidrību dēļ, lai finanšu pārskatos saskaņā ar SFPS varētu pienācīgi atspoguļot riska pārvaldības ietekmi un novērst nevajadzīgu peļņas vai zaudējumu svārstīgumu;
- D. tā kā grāmatvedību regulējošā komiteja 2019. gada 5. novembrī sniedza pozitīvu atzinumu par šiem grozījumiem;
- E. tā kā IASB ir noteikusi, ka minētie 9. SFPS un 39. SGS grozījumi stājas spēkā 2020. gada 1. janvārī, taču ir paredzēta iespēja tos piemērot agrāk; tā kā finanšu iestādes, uz kurām attiecas SFPS un SGS uzskaitē, nevar savos 2019. gada finanšu pārskatos izmantot procedūru saskaņā ar ierosinātajiem grozījumiem pirms to apstiprināšanas un publicēšanas; tā kā Savienības uzņēmumi būtu nelabvēlīgākā situācijā nekā to konkurenti citās jurisdikcijās, ja tie nevarētu izmantot minētajos grozījumos paredzēto atvieglojumu; tā kā tādēļ šie grozījumi būtu jāapstiprina un jāpublicē līdz 2019. gada decembra beigām, lai tos piemērotu finanšu periodiem, kas sākas 2020. gada 1. janvārī, pēc vai pirms šā datuma,
1. paziņo, ka tas neizsaka iebildumus pret Komisijas regulas projektu;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Komisijai un informēšanas nolūkā Padomei.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0100

Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) 2017. finanšu gada pārskatu apstiprināšana

Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra lēmums par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja 2017. finanšu gada pārskatu apstiprināšanu (2019/2909(RSP))

(2021/C 255/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Patvēruma atbalsta biroja 2017. finanšu gada galīgos pārskatus,
- ņemot vērā Revīzijas palātas ziņojumu par Eiropas Patvēruma atbalsta biroja 2017. finanšu gada pārskatiem un Biroja atbildi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā deklarāciju par pārskatu ticamību ⁽²⁾, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību, kuru Revīzijas palāta sniegusi par 2017. finanšu gadu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2019. gada 12. februāra ieteikumu par apstiprinājumu, ko sniedz Birojam par 2017. finanšu gada budžeta izpildi (05825/2019 – C8-0098/2019),
- ņemot vērā 2019. gada 26. marta lēmumu ⁽³⁾ atlikt lēmuma pieņemšanu par 2017. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu, kā arī Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izpilddirektora atbildes,
- ņemot vērā 2019. gada 23. oktobra lēmumu ⁽⁴⁾, ar kuru Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izpilddirektoram nesniedz apstiprinājumu par Biroja 2017. finanšu gada budžeta izpildi,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu ⁽⁵⁾ un jo īpaši tās 208. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 18. jūlija Regulu (ES, *Euratom*) 2018/1046 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ⁽⁶⁾, un jo īpaši tās 70. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regulu (ES) Nr. 439/2010, ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju ⁽⁷⁾, un jo īpaši tās 36. pantu,

⁽¹⁾ OV C 434, 30.11.2018., 116. lpp.

⁽²⁾ OV C 434, 30.11.2018., 116. lpp.

⁽³⁾ OV L 249, 27.9.2019., 182. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0039.

⁽⁵⁾ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 30. septembra Deleģēto regulu (ES) Nr. 1271/2013 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 208. pantā ⁽⁸⁾, un jo īpaši tās 108. pantu,
 - ņemot vērā Komisijas 2018. gada 18. decembra Deleģēto regulu (ES) 2019/715 par finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu un minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2018/1046 70. pantā ⁽⁹⁾, un jo īpaši tās 105. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,
1. apstiprina Eiropas Patvēruma atbalsta biroja 2017. finanšu gada pārskatus;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izpilddirektoram, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).

⁽⁸⁾ OV L 328, 7.12.2013., 42. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 122, 10.5.2019., 1. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2019)0085

Makrofinansiālā palīdzība Jordānijai *I**

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par turpmāku makrofinansiālo palīdzību Jordānijas Hāšimītu Karalistei (COM(2019)0411 – C9-0116/2019 – 2019/0192(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2021/C 255/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2019)0411),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 212. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0116/2019),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgo deklarāciju, kas pieņemta kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 12. augusta Lēmumu Nr. 778/2013/ES, ar ko piešķir turpmāku makrofinansiālo palīdzību Gruzijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas un Ārlietu komitejas vēstules,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A9-0045/2019),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2019)0192

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2019. gada 17. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu (ES) 2020/... par turpmāku makrofinansiālo palīdzību Jordānijas Hāšimītu Karalistei

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam (ES) 2020/33.)

⁽¹⁾ OV L 218, 14.8.2013., 15. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0086

ES un Šveices nolīgums par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību ***

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08730/2019 – C9-0018/2019 – 2019/0013(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 255/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (08730/2019),
 - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas noteikti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši — apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08744/2019 un 10510/2019),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkta otrās daļas d) punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C9-0018/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A9-0043/2019),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Šveices Konfederācijas valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0087

ES un Lihtenšteinas nolīgums par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību ***

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Lihtenšteinas Firstisti attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas paredzēti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08732/2019 – C9-0019/2019 – 2019/0012(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 255/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08732/2019),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Lihtenšteinas Firstisti attiecībā uz dažu noteikumu piemērošanu, kas paredzēti Padomes Lēmumā 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, Padomes Lēmumā 2008/616/TI par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību, un tā pielikumā, un Padomes Pamatlēmumā 2009/905/TI par tādu tiesu ekspertīžu pakalpojumu sniedzēju akreditāciju, kuri veic laboratoriju darbības (08750/2019 un 10513/2019),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkta otrās daļas d) punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C9-0019/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A9-0044/2019),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Lihtenšteinas Firstistes valdībai un parlamentam.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0088

Protokols starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par kritērijiem un mehānismiem, ar ko nosaka valsti, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos ***

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par kritērijiem un mehānismiem, ar ko nosaka valsti, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos (15783/2018 – C9-0025/2019 – 2018/0418(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 255/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15783/2018),
 - ņemot vērā projektu Protokolam starp Eiropas Savienību, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti Nolīgumam starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par kritērijiem un mehānismiem, ar ko nosaka valsti, kura ir atbildīga par dalībvalstī vai Šveicē iesniegta lūguma pēc patvēruma izskatīšanu, par piekļuvi Eurodac tiesībaizsardzības nolūkos (15781/2018),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 88. panta 2. punkta pirmās daļas a) punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punktu (C9-0025/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A9-0025/2019),
1. sniedz piekrišanu protokola noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu, Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0089

Zālamana Salu pievienošanās Partnerattiecību pagaidu nolīgumam starp ES un Klusā okeāna valstīm ***

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Zālamana Salu pievienošanos Partnerattiecību pagaidu nolīgumam starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses (09405/2019 – C9-0010/2019 – 2019/0099(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 255/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (09405/2019),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punktu, 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) punkta v) apakšpunktu (C9-0010/2019),
 - ņemot vērā 2016. gada 4. oktobra rezolūciju par ĀKK un ES turpmākajām attiecībām pēc 2020. gada ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 19. janvāra rezolūciju par partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu, no vienas puses, un Klusā okeāna valstīm, no otras puses ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupu, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū 2000. gada 23. jūnijā (Kotonū nolīgumu),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A9-0050/2019),
1. sniedz piekrišanu tam, ka Zālamana Salas pievienojas minētajam nolīgumam;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Zālamana Salu valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 215, 19.6.2018., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 136 E, 11.5.2012., 19. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0090

Prasības maksājumu pakalpojumu sniedzējiem *

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK attiecībā uz konkrētu prasību ieviešanu maksājumu pakalpojumu sniedzējiem (COM(2018)0812 – C8-0015/2019 – 2018/0412(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra – apspriešanās)

(2021/C 255/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2018)0812),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0015/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0048/2019),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju atbilstoši grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Grozījums Nr. 1**Direktīvas priekšlikums****2.a apsvēruma (jauns)**

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2a) *Saskaņā ar 2019. gada galīgo ziņojumu pēc Komisijas pasūtījuma sagatavotā darba “Pētījums un ziņojumi par PVN iztrūkumu 28 ES dalībvalstīs”^(44a) kontekstā PVN iztrūkums, proti, starpība starp paredzētajiem PVN ieņēmumiem un faktiski iekasēto summu Savienībā 2017. gadā sasniedza 137,5 miljardus EUR, t. i., 267 EUR Savienības zaudēto ieņēmumu uz vienu ES iedzīvotāju. Tomēr starp dalībvalstīm pastāv lielas atšķirības, PVN iztrūkumam variējot robežās no mazāk par 0,7 % no kopējiem paredzētajiem ieņēmumiem līdz 35,5 %. Tas liecina par nepieciešamību pēc ciešākas transnacionālas sadarbības, lai labāk apkarotu krāpšanu PVN jomā e-komercijā, kā arī krāpšanu PVN jomā plašākā nozīmē (tostarp karuseļveida krāpšanu).*

^(44a) Pieejams šādā saitē: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/htaxation/files/vat-gap-full-report-2019_en.pdf.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
2.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2b) *Stratēģijai krāpšanas PVN jomā apkarošanai ir jāattīstās līdztekus ekonomikas modernizācijai un digitalizācijai, vienlaikus padarot PVN sistēmu pēc iespējas vienkāršāku uzņēmumiem un iedzīvotājiem. Tādēļ ir īpaši svarīgi, lai dalībvalstis turpinātu investēt uz tehnoloģijām balstītā nodokļu iekasēšanā, it īpaši automātiski savienojot uzņēmumu kases aparātus un tirdzniecības sistēmas ar PVN deklarācijām. Turklāt nodokļu iestādēm būtu jāturpina centieni veidot ciešāku sadarbību un labākās prakses apmaiņu, tostarp izmantojot nodokļu administrācijas ES samitu (TADEUS) — dalībvalstu nodokļu iestāžu vadītāju tīklu, kura mērķis ir stratēģiskā līmenī uzlabot koordināciju starp nodokļu iestādēm. Šajā sakarā nodokļu iestādēm būtu jāstrādā pie tā, lai nodrošinātu efektīvu komunikāciju un visu to datubāzu sadarbību, kuras attiecas uz nodokļu jautājumiem Savienības līmenī. Lai labāk aizsargātu personas datus un uzlabotu tiešsaistes informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm, varētu izmantot arī blokķēžu tehnoloģiju.*

Grozījums Nr. 3
Direktīvas priekšlikums
3.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (3a) *Pašlaik, ņemot vērā to, ka maksājumi, izmantojot virtuālo valūtu maiņas platformas, tiek veikti tikai ierobežotā skaitā gadījumos, šādas platformas netiek uzskatītas par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/2366^(1a) definētajiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Krāpšanas PVN jomā risks, lai arī pašlaik neliels, tomēr pastāv. Tādēļ Komisijai trīs gadu laikā būtu jāizvērtē, vai virtuālās valūtas maiņas platformas būtu iekļaujamas minētās direktīvas darbības jomā.*

^(1a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 4
Direktīvas priekšlikums
7. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (7) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679⁽⁴⁶⁾ ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums glabāt un sniegt informāciju par pārrobežu maksājumu darījumu būtu proporcionāls un aprobežots tikai ar to, kas dalībvalstīm nepieciešams ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai e-komercijā. Turklāt vienīgā informācija par maksātāju, kas jāglabā, ir maksātāja atrašanās vieta. Kas attiecas uz informāciju par maksājuma saņēmēju un pašu maksājumu darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pienākumam saglabāt un nodot nodokļu iestādēm tikai to informāciju, kas ir nepieciešama nodokļu iestādēm, lai atklātu iespējamus krāpniekus un veiktu PVN kontroli. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāglabā tikai uzskaites par tādiem pārrobežu maksājumu darījumiem, kas var norādīt uz saimniecisko darbību. Robežvērtības noteikšana, pamatojoties uz maksājumu saņēmēja saņemto maksājumu skaitu kalendārā ceturkšņa laikā, sniegtu ticamu norādi, ka šie maksājumi tika saņemti kā daļa no saimnieciskās darbības, tādējādi izslēdzot maksājumus nekomerciālu iemeslu dēļ. Ja šāda robežvērtība ir sasniegta, būtu piemērojams maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaites veikšanas pienākums.

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Grozījums

- (7) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679⁽⁴⁶⁾ ir svarīgi, lai maksājumu pakalpojumu sniedzēja pienākums glabāt un sniegt informāciju par pārrobežu maksājumu darījumu būtu proporcionāls un aprobežots tikai ar to, kas dalībvalstīm nepieciešams ar PVN saistītas krāpšanas apkarošanai e-komercijā. Turklāt vienīgā informācija par maksātāju, kas jāglabā, ir maksātāja atrašanās vieta. Kas attiecas uz informāciju par maksājuma saņēmēju un pašu maksājumu darījumu, maksājumu pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu būt pienākumam saglabāt un nodot nodokļu iestādēm tikai to informāciju, kas ir nepieciešama nodokļu iestādēm, lai atklātu iespējamus krāpniekus un veiktu PVN kontroli. Tādēļ maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu jāglabā tikai uzskaites par tādiem pārrobežu maksājumu darījumiem, kas var norādīt uz saimniecisko darbību. Robežvērtības noteikšana, pamatojoties **vai nu** uz maksājumu saņēmēja saņemto maksājumu skaitu kalendārā ceturkšņa laikā, **vai uz minimālo summu uz vienu maksājumu**, sniegtu ticamu norādi, ka šie maksājumi tika saņemti kā daļa no saimnieciskās darbības, tādējādi izslēdzot maksājumus nekomerciālu iemeslu dēļ. Ja šāda robežvērtība ir sasniegta, būtu piemērojams maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzskaites veikšanas pienākums.

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 5
Direktīvas priekšlikums
8. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (8) Ņemot vērā ievērojamo informācijas apjomu un tās sensitivitāti personas datu aizsardzības ziņā, ir nepieciešams un ir proporcionāli, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji glabā uzskaiti par pārrobežu maksājumu darījumiem **divus** gadus, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā un atklāt krāpniekus. Šis laikposms ir minimums, kas nepieciešams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroli un izmeklēt aizdomas par krāpšanu, kas saistīta ar PVN, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.

Grozījums

- (8) Ņemot vērā ievērojamo informācijas apjomu un tās sensitivitāti personas datu aizsardzības ziņā, ir nepieciešams un ir proporcionāli, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji glabā uzskaiti par pārrobežu maksājumu darījumiem **trīs** gadus, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā un atklāt krāpniekus. Šis laikposms ir minimums, kas nepieciešams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroli un izmeklēt aizdomas par krāpšanu, kas saistīta ar PVN, vai atklāt ar PVN saistītu krāpšanu.

Grozījums Nr. 6
Direktīvas priekšlikums
8.a. apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (8a) *Uzskaites veikšanas un ziņošanas pienākumam vajadzētu būt piemērojamam arī gadījumos, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem līdzekļus vai iegūst maksājumu darījumus maksājuma saņēmēja vārdā, nevis tikai tad, kad maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātāja uzdevumā pārskaita līdzekļus vai izdod maksājuma instrumentus.*

Grozījums Nr. 7
Direktīvas priekšlikums
8.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (8b) *Būtu jāpieņem vērīgs pilnvarojums Eiropas Prokuratūrai (EPPO) sadarbībā ar valstu tiesu iestādēm, lai nodrošinātu krāpnieku efektīvu kriminālvajāšanu valstu tiesās. Par organizētu pārrobežu krāpšanu PVN jomā būtu jāveic kriminālvajāšana, un krāpnieki būtu jāsoda.*

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 8**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 1. punkts – b apakšpunkts**

Directive 2006/112/EC

Article 243b – paragraph 2 – point b

Komisijas ierosinātais teksts

(b) attiecībā uz a) apakšpunktā minēto līdzekļu pārskaitījumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienam un tam pašam maksājuma saņēmējam kalendārā gada ceturksnā laikā veic vairāk nekā 25 maksājumu darījumus.

Grozījums

(b) attiecībā uz a) apakšpunktā minēto līdzekļu pārskaitījumiem maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienam un tam pašam maksājuma saņēmējam kalendārā gada ceturksnā laikā veic vairāk nekā 25 maksājumu darījumus **vai veic līdzekļu pārskaitījumu, kuru monetārā vērtība uz vienu maksājumu darījumu ir vismaz 2 500 EUR.**

Grozījums Nr. 9**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 1. punkts – b apakšpunkts**

Direktīva 2006/112/EK

243.b pants – 3. punkts – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs glabā elektroniskā formātā **divus** gadus, sākot no tā gada beigām, kurā veikts maksājumu darījums;

Grozījums

(a) maksājumu pakalpojumu sniedzējs glabā elektroniskā formātā **trīs** gadus, sākot no tā gada beigām, kurā veikts maksājumu darījums;

Grozījums Nr. 10**Direktīvas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 1. punkts – b apakšpunkts**

Direktīva 2006/112/EK

243.c pants – 1. daļa – a apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(a) maksātāja maksājumu konta IBAN;

Grozījums

(a) maksātāja maksājumu konta IBAN **vai kāds cits identifikators, kas nepārprotami identificē maksātāju un maksātāja atrašanās vietu;**

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 11

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 1. punkts – b apakšpunkts

Direktīva 2006/112/EK

243.d pants – 1. punkts – h apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts

(h) visas īstenotās maksājumu atmaksas par g) apakšpunktā minētajiem maksājumu darījumiem.

Grozījums

(h) **ja iespējams**, visas īstenotās maksājumu atmaksas par g) apakšpunktā minētajiem maksājumu darījumiem.

Grozījums Nr. 12

Direktīvas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 1.a punkts (jauns)

Direktīva 2006/112/EK

XV sadaļa – 2.a nodaļa – 410.c pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1a) XV sadaļas 2.a nodaļā iekļauj šādu pantu:

“410.c pants

Komisija līdz 2022. gada 31. decembrim, balstoties uz informāciju, kas iegūta no dalībvalstīm, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par XI sadaļas 4. nodaļas 2.a iedaļas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz nepieciešamību minētās iedaļas darbības jomā iekļaut virtuālo valūtu maiņas platformas. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu.”.

Grozījums Nr. 13

Direktīvas priekšlikums

2. pants – 1. punkts – 1. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Dalībvalstis vēlākais līdz **2021.** gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Grozījums

Dalībvalstis vēlākais līdz **2023.** gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 14
Direktīvas priekšlikums
2. pants – 1. punkts – 2. daļa

Komisijas ierosinātais teksts

Tās piemēro minētos noteikumus no **2022.** gada 1. janvāra.

Grozījums

Tās piemēro minētos noteikumus no **2024.** gada 1. janvāra.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0091

Pasākumi administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu *

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 904/2010 attiecībā uz pasākumiem administratīvās sadarbības stiprināšanai, lai apkarotu ar PVN saistītu krāpšanu (COM(2018)0813 – C8-0016/2019 – 2018/0413(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2021/C 255/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2018)0813),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C8-0016/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0047/2019),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju atbilstoši grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 1
Regulas priekšlikums
2.a apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2a) *Saskaņā ar 2019. gada galīgo ziņojumu, kas izstrādāts pēc Komisijas pasūtījuma sagatavotā darba “Pētījums un ziņojumi par PVN iztrūkumu 28 ES dalībvalstīs”^(3a) kontekstā, PVN iztrūkums, proti, starpība starp paredzētajiem PVN ieņēmumiem un faktiski iekasēto summu Savienībā 2017. gadā sasniedza 137,5 miljardus EUR, t. i., 11,2 % no paredzētajiem kopējiem PVN ieņēmumiem un 267 EUR Savienības zaudēto ieņēmumu uz vienu ES iedzīvotāju. Tomēr starp dalībvalstīm pastāv lielas atšķirības, PVN iztrūkamam variējot robežās no 0,6 % līdz 35,5 %. Tas liecina par nepieciešamību pēc ciešākas transnacionālas sadarbības, lai labāk apkarotu krāpšanu PVN jomā e-komercijā, kā arī krāpšanu PVN jomā plašākā nozīmē (tostarp karuseļveida krāpšanu).*

- (^{3a}) *Pieejams šādā saitē: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat-gap-full-report-2019_en.pdf.*

Grozījums Nr. 2
Regulas priekšlikums
2.b apsvērums (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2b) *Krāpšana PVN jomā bieži vien ir saistīta ar organizēto noziedzību, un ļoti mazs šo organizēto tīklu skaits var būt atbildīgs par miljardos euro mērāmu pārrobežu krāpšanu PVN jomā, kas negatīvi ietekmē ne tikai nodokļu iekasēšanu dalībvalstīs, bet arī Savienības pašu resursus. Tādēļ būtu jāpieņem vērīgs pilnvarojums Eiropas Prokuratūrai (EPPO) sadarbībā ar valstu tiesu iestādēm, lai nodrošinātu krāpnieku efektīvu kriminālvajāšanu valstu tiesās. Par organizētu pārrobežu krāpšanu PVN jomā būtu jāveic kriminālvajāšana, un krāpnieki būtu jā sodā.*

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
2.c apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (2c) *Stratēģijai krāpšanas PVN jomā apkarošanai būtu jāattīstās līdztekus ekonomikas modernizācijai un digitalizācijai, vienlaikus padarot PVN sistēmu pēc iespējas vienkāršāku uzņēmumiem un iedzīvotājiem. Tādēļ ir īpaši svarīgi, lai dalībvalstis turpinātu investēt uz tehnoloģijām balstītā nodokļu iekasēšanā, it īpaši automātiski savienojot uzņēmumu kases aparātus un tirdzniecības sistēmas ar PVN deklarācijām. Turklāt nodokļu iestādēm būtu jāturpina centieni veidot ciešāku sadarbību un labākās prakses apmaiņu, tostarp izmantojot nodokļu administrācijas ES samitu (TADÉUS) — dalībvalstu nodokļu iestāžu vadītāju tīklu, kura mērķis ir stratēģiskā līmenī uzlabot koordināciju starp nodokļu iestādēm. Šajā sakarā nodokļu iestādēm būtu jāstrādā pie tā, lai nodrošinātu efektīvu komunikāciju un visu to datubāzu sadarbību, kuras attiecas uz nodokļu jautājumiem Savienības līmenī. Lai labāk aizsargātu personas datus un uzlabotu tiešsaistes informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm, varētu izmantot arī blokķēžu tehnoloģiju.*

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
8. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (8) Centralizēta elektroniska informācijas sistēma "CESOP" (central electronic system of payment information), kurā dalībvalstis nosūtītu maksājumu informāciju, ko tās glabā valsts līmenī, sasniegtu mērķi efektīvāk apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā. Šai sistēmai attiecībā uz individuāliem maksājumu saņēmējiem būtu jāapkopo visa dalībvalstu nosūtītā ar PVN saistītā informācija par maksājumu darījumiem un būtu jānodrošina pilnīgs pārskats par maksājumiem, ko maksājumu saņēmēji saņēmuši no maksātājiem, kuri atrodas dalībvalstīs. Turklāt šai informācijas sistēmai būtu jāatpazīst viena un tā paša maksājumu darījuma vairākkārtēja uzskaitē, jātīra no dalībvalstīm saņemtā informācija (piemēram, jādzēš dublikāti, jālabo kļūdas datos utt.) un jānodod Eurofisc koordinācijas ierēdņiem dalībvalstīs iespēja salīdzināt maksājuma datus ar to rīcībā esošo PVN informāciju un iegūt informāciju nolūkā veikt izmeklēšanu par domājamu ar PVN saistītu krāpšanu vai atklāt šādu krāpšanu.

Grozījums

- (8) Centralizēta elektroniska informācijas sistēma "CESOP" (central electronic system of payment information), kurā dalībvalstis nosūtītu maksājumu informāciju, ko tās glabā valsts līmenī, sasniegtu mērķi efektīvāk apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā. Šai sistēmai attiecībā uz individuāliem maksājumu saņēmējiem būtu jāapkopo visa dalībvalstu nosūtītā ar PVN saistītā informācija par maksājumu darījumiem un būtu jānodrošina pilnīgs pārskats par maksājumiem, ko maksājumu saņēmēji saņēmuši no maksātājiem, kuri atrodas dalībvalstīs. Turklāt šai informācijas sistēmai būtu jāatpazīst viena un tā paša maksājumu darījuma vairākkārtēja uzskaitē, jātīra no dalībvalstīm saņemtā informācija (piemēram, jādzēš dublikāti, jālabo kļūdas datos utt.) un jānodod Eurofisc koordinācijas ierēdņiem dalībvalstīs iespēja salīdzināt maksājuma datus ar to rīcībā esošo PVN informāciju un iegūt informāciju nolūkā veikt izmeklēšanu par domājamu ar PVN saistītu krāpšanu vai atklāt šādu krāpšanu. **Visām dalībvalstīm būtu jāpiedalās Eurofisc darba grupās un šajā nolūkā jāieceļ koordinācijas ierēdņi.**

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
11. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts

- (11) Maksājumu datu apmaiņa starp nodokļu iestādēm ir ļoti svarīga efektīvai krāpšanas apkarošanai. Maksājumu informācija būtu jāapstrādā tikai Eurofisc koordinācijas ierēdņiem un tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Izņemot šajā regulā noteiktos mērķus, minēto informāciju nevajadzētu izmantot citiem, piemēram, komerciāliem mērķiem.

Grozījums

- (11) Maksājumu datu apmaiņa starp nodokļu iestādēm ir ļoti svarīga efektīvai krāpšanas apkarošanai. Maksājumu informācija būtu jāapstrādā tikai Eurofisc koordinācijas ierēdņiem un tikai ar mērķi apkarot ar PVN saistītu krāpšanu. Izņemot šajā regulā noteiktos mērķus, minēto informāciju nevajadzētu izmantot citiem, piemēram, komerciāliem mērķiem, **un tā būtu izmantojama arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 īstenošanā** ^(6a).

^(6a) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
11.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (11a) *Tā kā tikai nedaudzas dalībvalstis publicē aplēses par Kopienā veiktas krāpnieciskas darbības radītajiem PVN ieņēmumu zaudējumiem, šādu salīdzināmu datu esamība veicinātu uz konkrētu mērķi vērstu sadarbību starp dalībvalstīm. Tādēļ Komisijai kopā ar dalībvalstīm būtu jāizstrādā vienota statistiska pieeja PVN jomā veiktas krāpšanas apmēra skaitliskai noteikšanai un analizēšanai.*

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
13. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- (13) Ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji **divus** gadus saglabā reģistrēto maksājumu darījumu informāciju, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā un atklāt krāpniekus. **Šāds** laikposms ir minimums, kas nepieciešams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēt domājamo ar PVN saistītu krāpšanu vai atklāt šādu krāpšanu, un tas ir samērīgs, ņemot vērā maksājumu informācijas milzīgo apjomu un tās sensitivitāti attiecībā uz personas datu aizsardzību.

- (13) Ir nepieciešams un samērīgi, ka maksājumu pakalpojumu sniedzēji **trīs** gadus saglabā reģistrēto maksājumu darījumu informāciju, lai palīdzētu dalībvalstīm apkarot ar PVN saistītu krāpšanu e-komercijā un atklāt krāpniekus. **Minētais** laikposms ir minimums, kas nepieciešams, lai dalībvalstis varētu efektīvi veikt kontroles un izmeklēt domājamo ar PVN saistītu krāpšanu vai atklāt šādu krāpšanu, un tas ir samērīgs, ņemot vērā maksājumu informācijas milzīgo apjomu un tās sensitivitāti attiecībā uz personas datu aizsardzību.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
14. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (14) Lai varētu apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, katras dalībvalsts Eurofisc koordinācijas ierēdņiem vajadzētu būt iespējai piekļūt ar maksājumu darījumiem saistītai informāciju un to analizēt. Pienācīgi akreditētiem Komisijas darbiniekiem vajadzētu būt piekļuvei informācijai **tikai, ciktāl tas vajadzīgs** centralizētās elektroniskās informācijas sistēmas izstrādes un uzturēšanas vajadzībām. Abām lietotāju grupām saistošiem vajadzētu būt šajā regulā paredzētajiem konfidencialitātes noteikumiem.

Grozījums

- (14) Lai varētu apkarot ar PVN saistītu krāpšanu, katras dalībvalsts Eurofisc koordinācijas ierēdņiem vajadzētu būt iespējai piekļūt ar maksājumu darījumiem saistītai informāciju un to analizēt. Pienācīgi akreditētiem Komisijas darbiniekiem vajadzētu būt piekļuvei informācijai centralizētās elektroniskās informācijas sistēmas izstrādes un uzturēšanas vajadzībām **un lai nodrošinātu šīs regulas pienācīgu īstenošanu**. Abām lietotāju grupām saistošiem vajadzētu būt šajā regulā paredzētajiem konfidencialitātes noteikumiem. **Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai organizēt vizītes uz dalībvalstīm, lai izvērtētu, kā darbojas administratīvās sadarbības kārtība.**

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
14.a apsvēruma (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

- (14a) *IESVIENĀJUMS*

Grozījums

- (14a) **CESOP pārvaldība, kā arī izšķiroši svarīgas informācijas analīze ir papildu uzdevumi Eurofisc. Eurofisc gada pārskatā būtu jāizskata tas, vai Eurofisc paredzētie resursi ir atbilstoši un pietiekami, lai uzlabotu sadarbību starp dalībvalstīm un efektīvi cīnītos pret krāpšanu PVN jomā.**

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts

- (18) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 2018/1725 42. panta 1. punktu, un tas **sniedza** atzinumu ... ⁽¹⁷⁾

⁽¹⁷⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

Grozījums

- (18) Ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU) saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu, un tas **ir sniedzis** atzinumu **par** ... ⁽¹⁷⁾. **Tā kā personas datu aizsardzība ir viena no Savienības pamatvērtībām, par jebkādiem pasākumiem, kas veicami saskaņā ar 24.e pantu Regulā (ES) Nr. 904/2010, kurā grozījumi izdarīti ar šo regulu, būtu jāapspriežas ar EDAU.**

⁽¹⁷⁾ OV C [...], [...], [...]. lpp.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 1.a punkts (jauns)

Regula (ES) Nr. 904/2010

II nodaļa – 2. iedaļa – 12.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(1a) *Regulas II nodaļas 2. iedaļā pievieno šādu pantu:*

“12.a pants

Visām dalībvalstīm tiek prasīts veikt pasākumus, lai samazinātu novēlotu atbilžu īpatsvaru un uzlabotu informācijas pieprasījumu kvalitāti. Dalībvalstis par šiem pasākumiem informē Komisiju.”;

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 2. punkts – d apakšpunkts

Regula (ES) Nr. 904/2010

24.c pants – 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

2. CESOP glabā 1. punkta a) **un b)** apakšpunktā minēto informāciju ne ilgāk kā **divus** gadus no brīža, kad informācija tikusi iesūtīta sistēmā.

2. CESOP glabā 1. punkta a) **īdāz c)** apakšpunktā minēto informāciju ne ilgāk kā **piecus** gadus no brīža, kad informācija tikusi iesūtīta sistēmā.

Grozījums Nr. 13

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 2. punkts – d apakšpunkts

Regula (ES) Nr. 904/2010

24.d pants– 2. daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Turklāt Komisijai vajadzētu būt iespējai organizēt vizītes uz dalībvalstīm, lai izvērtētu, kā darbojas administratīvās sadarbības kārtība pārrobežu krāpnieciskās darbības PVN jomā apkarošanai.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 2.a punkts (jauns)**

Regula (ES) Nr. 904/2010

36. pants – 2. punkts – ievaddaļa

Spēkā esošais teksts

Grozījums

(2a) regulas 36. panta 2. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“2. Koordinācijas ierēdņi no dalībvalstīm, kas piedalās **konkrētā** Eurofisc darbības jomā (“Eurofisc koordinācijas ierēdņi, kas piedalās”), no iesaistītajiem Eurofisc koordinācijas ierēdņiem uz ierobežotu laikposmu izraugās Eurofisc darbības jomas koordinatoru. Eurofisc darbības jomas koordinatori:”;

“2. Koordinācijas ierēdņi no dalībvalstīm, kas piedalās **attiecīgajā** Eurofisc darbības jomā (“Eurofisc koordinācijas ierēdņi, kas piedalās”), no iesaistītajiem Eurofisc koordinācijas ierēdņiem uz ierobežotu laikposmu izraugās Eurofisc darbības jomas koordinatoru. Eurofisc darbības jomas koordinatori:”;

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 3. punkts**

Regula (ES) Nr. 904/2010

37. pants – 1.a daļa (jauna)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

Gada ziņojumā attiecībā uz katru dalībvalsti sīki norāda vismaz **veikto kontroļu skaitu un saskaņā ar 24.d pantu veiktās informācijas apstrādes rezultātā aprēķināto un iekasēto papildu PVN summu.**

Gada ziņojumā attiecībā uz katru dalībvalsti sīki norāda vismaz **šādu informāciju:**

- **veikto kontroļu skaits;**
- **ierēdņu skaits, kuriem atļauts būt klāt citas dalībvalsts administratīvo iestāžu birojos, un ierēdņu skaits, kuri ir klāt pieprasījumu saņēmumā dalībvalsts teritorijā veiktās administratīvās izmeklēšanas laikā;**
- **ar vienu vai vairākām dalībvalstīm organizēto vienlaicīgo pārbaūžu skaits un to amatpersonu skaits, kuras piedalās vienlaicīgo pārbaūžu vajadzībām rīkotajās priekšatlases sanāksmēs;**
- **apvienoto revidentu grupu skaits, kurās katra dalībvalsts ir piedalījusies;**

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

- pasākumi, kas veikti, lai revidentus informētu par šajā regulā paredzētajiem instrumentiem;
- kvalificētu darbinieku skaits, lai nodrošinātu klātbūtni administratīvajos birojos un līdzdalību administratīvās izmeklēšanās un vienlaicīgās pārbaudēs (kas minētas 28. līdz 30. pantā);
- darbinieku skaits centrālajā koordinācijas birojā un citos izraudzītos koordinācijas departamentos, kā arī jebkuru citu kompetento ierēdņu skaits, kuri var veikt šajā regulā (4. pantā) paredzēto tiešo informācijas apmaiņu, un kā notiek informācijas vākšana un apmaiņa starp minētajām struktūrām;
- saskaņā ar 24.d pantu veiktās informācijas apstrādes rezultātā aprēķinātā un iekasētā papildu PVN summa.

Grozījums Nr. 16

Regulas priekšlikums

1. pants – 1. daļa – 3.a punkts (jauns)

Regula (ES) Nr. 904/2010

XIII nodaļa – 49.a pants (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(3a) regulas III nodaļā pievieno šādu pantu:

“49.a pants

Dalībvalstis un Komisija izveido kopīgu sistēmu statistikas datu vākšanai par Kopienā veiktām krāpnieciskām darbībām PVN jomā un publicē valstu aplēses par šādu krāpniecisku darbību radītajiem PVN ieņēmumu zaudējumiem, kā arī aplēses par visu Savienību kopumā. Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka praktisko kārtību, kādā šāda statistikas sistēma darbojas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 58. panta 2. punktā noteikto pārbaudes procedūru.”;

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

Grozījums Nr. 17**Regulas priekšlikums****1. pants – 1. daļa – 3.b punkts (jauns)**

Regula (ES) Nr. 904/2010

50. pants – 1.a punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts

Grozījums

(3b) regulas 50. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Ja dalībvalsts trešai valstij sniedz informāciju, kas ir plašāka, nekā noteikts šīs regulas II un III nodaļā, šī dalībvalsts neatsakās minēto informāciju sniegt jebkurai citai dalībvalstij, kura lūdz sadarbību vai ir ieinteresēta saņemt attiecīgo informāciju.”;

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0092

Aizjūras zemju un teritoriju asociācija ar Eiropas Savienību (“Lēmums par aizjūras asociāciju”) *

Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu 2013/755/ES (2013. gada 25. novembris) par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Savienību (“Lēmums par aizjūras asociāciju”) (COM(2019)0359 – C9-0118/2019 – 2019/0162(CNS))

(Īpašā likumdošanas procedūra — apspriešanās)

(2021/C 255/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2019)0359),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 203. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C9-0118/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 82. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A9-0033/2019),
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Parlamenta apstiprināto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0093

Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšana amatā**Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšanu amatā (12451/2019 – C9-0149/2019 – 2019/0817(NLE))**

(Apspriešanās)

(2021/C 255/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2019. gada 10. oktobra ieteikumu (12451/2019) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Eiropadome ar to ir apspriedusies (C9-0149/2019),
- ņemot vērā savu 2019. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdzsvaru, izvirzot kandidātus amatiem ES ekonomikas un monetāro lietu jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 130. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0049/2019),
- A. tā kā Eiropadome, 2019. gada 16. oktobrī nosūtot vēstuli, ir apspriedusies ar Parlamentu par *Fabio Panetta* iecelšanu Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa amatā uz astoņu gadu pilnvaru laiku, sākot no 2020. gada 1. janvāra;
- B. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punktā noteiktās prasības un saistībā ar minētā līguma 130. panta prasību par ECB pilnīgas neatkarības nodrošināšanu; tā kā, veicot novērtēšanu, komiteja no kandidāta saņēma dzīves aprakstu, kā arī atbildes uz viņam nosūtīto rakstisko anketu;
- C. tā kā minētā komiteja 2019. gada 3. decembrī rīkoja pusotru stundu ilgu kandidāta uzklaušīšanu, kuras sākumā viņš sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
- D. tā kā Eiropas Centrālās bankas Padomē ir Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļi un to deviņpadsmit dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru valūta ir euro; tā kā līdz šim visi pēdējie minētie ir vīrieši;
- E. tā kā Parlaments ir atkārtoti paudis neapmierinātību attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļu iecelšanas procedūru un ir aicinājis uzlabot šīs jomas procedūras; tā kā Parlaments jau agrāk pieprasījis, lai tam laikus tiktu iesniegts dzimumu ziņā līdzsvarots kandidātu saraksts ar vismaz diviem pretendentiem;
- F. tā kā 2019. gada 17. septembrī Parlaments sniedza labvēlīgu atzinumu par Padomes ieteikumu iecelt *Christine Lagarde* par pirmo sievieti Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājas amatā;
- G. tā kā sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas Eiropas Centrālās bankas Padomē; tā kā Parlaments pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nav nopietni ņēmušas vērā šo prasību, un aicina valstu un ES iestādes aktīvi strādāt, lai attiecībā uz nākamajām kandidatūrām tiktu panākts dzimumu līdzsvars;
- H. tā kā visām ES un valstu iestādēm un struktūrām būtu jāsteno konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu dzimumu līdzsvaru,

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0211.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

1. sniedz labvēlīgu atzinumu par Padomes ieteikumu iecelt *Fabio Panetta* par Eiropas Centrālās bankas Valdes locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropadomei, Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām.
-

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

P9_TA(2019)0094

Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšana amatā**Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. decembra lēmums par Padomes ieteikumu attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa iecelšanu amatā (13651/2019 – C9-0173/2019 – 2019/0818(NLE))**

(Apspriešanās)

(2021/C 255/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2019. gada 8. novembra ieteikumu (13651/2019) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punkta otro daļu, saskaņā ar kuru Eiropadome ar to ir apspriedusies (C9-0173/2019),
- ņemot vērā 2019. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdzsvaru, izvirzot kandidātus amatiem ES ekonomikas un monetāro lietu jomā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 130. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0046/2019),
- A. tā kā Eiropadome, 2019. gada 14. novembrī nosūtot vēstuli, ir apspriedusies ar Parlamentu par *Isabel Schnabel* iecelšanu Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļa amatā uz astoņu gadu pilnvaru laiku, sākot no 2020. gada 1. janvāra;
- B. tā kā Parlamenta Ekonomikas un monetārā komiteja pārbaudīja amata kandidāta atbilstību, jo īpaši ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 283. panta 2. punktā noteiktās prasības un atbilstoši nepieciešamībai nodrošināt pilnīgu ECB neatkarību saskaņā ar minētā līguma 130. pantu; tā kā, veicot novērtēšanu, komiteja no kandidātes saņēma dzīves aprakstu, kā arī atbildes uz viņai nosūtīto rakstisko anketu;
- C. tā kā minētā komiteja 2019. gada 3. decembrī rīkoja kandidātes uzklaušīšanu, kuras sākumā viņa sniedza paziņojumu un pēc tam atbildēja uz komitejas locekļu jautājumiem,
- D. tā kā Eiropas Centrālās bankas Padomē ir Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļi un to deviņpadsmit dalībvalstu centrālo banku vadītāji, kuru valūta ir euro; tā kā līdz šim visi pēdējie minētie ir bijuši vīrieši;
- E. tā kā Parlaments ir atkārtoti paudis neapmierinātību attiecībā uz Eiropas Centrālās bankas Valdes locekļu iecelšanas procedūru un ir aicinājis uzlabot šīs jomas procedūras; tā kā Parlaments jau agrāk ir pieprasījis, lai tam laikus tiktu iesniegts dzimumu ziņā līdzsvarots kandidātu saraksts ar vismaz diviem pretendentiem;
- F. tā kā 2019. gada 17. septembrī Parlaments sniedza labvēlīgu atzinumu par Padomes ieteikumu par Eiropas Centrālās bankas prezidenti iecelt *Christine Lagarde*, kura būs pirmā sievietē šajā amatā;
- G. tā kā sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas Eiropas Centrālās bankas Padomē; tā kā Parlaments pauž nožēlu par to, ka dalībvalstis nav nopietni ņēmušas vērā šo prasību, un aicina valstu un ES iestādes aktīvi strādāt, lai attiecībā uz nākamajām kandidatūrām tiktu panākts dzimumu līdzsvars;
- H. tā kā visām ES un valstu iestādēm un struktūrām būtu jāsteno konkrēti pasākumi, lai nodrošinātu dzimumu līdzsvaru,

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0211.

Otrdiena, 2019. gada 17. decembris

1. sniedz labvēlīgu atzinumu par Padomes ieteikumu iecelt *Isabel Schnabel* par Eiropas Centrālās bankas Valdes locekli;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu nosūtīt Eiropadomei, Padomei un dalībvalstu valdībām.
-

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0096

Eiropas ombuda ievēlēšana**Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra lēmums par ombuda ievēlēšanu ((2019/2042(INS)))**

(2021/C 255/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 24. panta trešo daļu un 228. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par statūtiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 231. pantu,
 - ņemot vērā aicinājumu izvirzīt amata kandidātus ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2019. gada 18. decembra balsojumu,
1. ieceļ *Emily O'REILLY*, lai tā pildītu Eiropas ombuda pienākumus līdz Parlamenta pašreizējā sasaukuma beigām;
 2. prasa *Emily O'REILLY* dot zvērestu Tiesas priekšā;
 3. uzdod tā priekšsēdētājam nodrošināt pielikumā pievienotā lēmuma publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 4. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai un Tiesai.

⁽¹⁾ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 293, 30.8.2019., 1. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA LĒMUMS

(2019. gada 18. decembris)

par Eiropas ombuda ievēlšanu

EIROPAS PARLAMENTS,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 24. panta trešo daļu un 228. pantu,

ņemot vērā Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas Līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par statūtiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reglamenta 231. pantu,

ņemot vērā aicinājumu izvirzīt amata kandidātus ⁽²⁾,

ņemot vērā 2019. gada 18. decembra balsojumu,

IR NOLĒMIS:

Ievēlēt *Emily O'REILLY*, lai tā pildītu Eiropas ombuda pienākumus līdz pašreizējā Parlamenta sasaukuma beigām.

Strasbūrā, 2019. gada 18. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā

priekšsēdētājs

D. M. SASSOLI

⁽¹⁾ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

⁽²⁾ OV C 293, 30.8.2019., 1. lpp.

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0097

KLP: finanšu disciplīna no 2021. finanšu gada un elastīgums starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā *I**

Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko attiecībā uz finanšu disciplīnu no 2021. finanšu gada groza Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un attiecībā uz elastīgumu starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā groza Regulu (ES) Nr. 1307/2013 (COM(2019)0580 – C9-0163/2019 – 2019/0253(COD))

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

(2021/C 255/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2019)0580),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C9-0163/2019),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2019. gada 25. novembra vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 59. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A9-0042/2019),
- A. tā kā steidzamības apsvērumi pamato balsošanu, pirms ir beidzies astoņu nedēļu termiņš, kas noteikts Protokola Nr. 2 par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 6. pantā;
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu Parlamentam iesniegt vēlreiz, ja tā savu priekšlikumu aizstāj, būtiski groza vai ir paredzējusi to būtiski grozīt;
 3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P9_TC1-COD(2019)0253

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2019. gada 18. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/..., ar ko attiecībā uz finanšu disciplīnu no 2021. finanšu gada groza Regulu (ES) Nr. 1306/2013 un attiecībā uz elastīgumu starp pilāriem 2020. kalendārajā gadā groza Regulu (ES) Nr. 1307/2013

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) 2020/127.)

Trešdiena, 2019. gada 18. decembris

P9_TA(2019)0098

ES un Gambijas ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgums un tā īstenošanas protokols ***

Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. decembra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gambijas Republiku un Protokolu par minētā partnerattiecību nolīguma īstenošanu (08974/2019 – C9-0106/2019 – 2019/0076(NLE))

(Piekrišana)

(2021/C 255/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (08974/2019),
 - ņemot vērā projektu Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Savienību un Gambijas Republiku (08984/2019),
 - ņemot vērā projektu protokolam, ar ko īsteno Ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Savienību un Gambijas Republiku (09949/2019),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) punktu (C9-0106/2019),
 - ņemot vērā Reglamenta 105. panta 1. un 4. punktu un 114. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas atzinumu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu (A9-0026/2019),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamentam nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Gambijas Republikas valdībām un parlamentiem.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV